

วิบูลย์กิจ คอมมิก ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก KODANSHA LTD.

โรงเรียน นุกส์ลับ

Q

17

ลิขสิทธิ์ถูกต้อง

STORY **SEIMARU AMAGI**
ILLUST. **FUMIYA SATOH**

45
บาท

โรงเรียน นุกส์ลับ

Q

17

STORY & ILLUST. **SEIMARU AMAGI**
FUMIYA SATOH

CONTENTS

●	ตอนที่ 128	
	คดีฆาตกรรมหมู่บ้านสะพานแขวน [4]	
	.....	3
	ตอนที่ 129	
●	คดีฆาตกรรมหมู่บ้านสะพานแขวน [5]	
	.....	25
	ตอนที่ 130	
	คดีฆาตกรรมหมู่บ้านสะพานแขวน [6]	
	.....	47
	ตอนที่ 131	
●	คดีฆาตกรรมหมู่บ้านสะพานแขวน [7]	
	.....	69
	ตอนที่ 132	
●	คดีฆาตกรรมหมู่บ้านสะพานแขวน [8]	
	.....	91
	ตอนที่ 133	
	คดีฆาตกรรมหมู่บ้านสะพานแขวน [9]	
	.....	113
	ตอนที่ 134	
●	จบสู่ความมืดที่ลึกลับ [1]	
	.....	135
	ตอนที่ 135	
●	จบสู่ความมืดที่ลึกลับ [2]	
	.....	159

ม...
ไม่ใช่
นะคะ
!!

ฉ...
ฉันไม่ได้
เป็นคนฆ่า
อาจารย์
โอโทธิ
.....!!

โรงเรียน บุกสืบ Q

ตอนที่ 128 ศติมาตกรรมหมู่บ้านสะพานเวอน 4

งั้น
จะบอกว่า
เป็นใคร
กันล่ะ

!? นอกจากเธอแล้ว
ไม่ว่าใครไปหา
อาจารย์โอโหริ
ก็ไม่เคย
เปิดประตูรับ
แม้แต่ครั้งเดียว!

คนที่ได้
เห็นประตู
ปิดตายนั้น
มีเพียง
คนเดียว
.....

คิคุเอะคุง
ที่เป็น
คนดูแล
เรื่องรอบๆตัว
อาจารย์
เท่านั้น!

น...นั่นสินะ
ถ้าไม่เข้าไป
ในกระท่อม
ก็ฆ่าคน
ไม่ได้!
ถ้า
อย่างนั้น
คนร้าย
ก็คือ...

ด...
เดียวก่อน
สิ !!

คนที่
สามารถ
เข้าออกได้
ไม่ได้มีเพียง
คุณคิคุเอะ
เท่านั้น....

ผมเองก็
ใช่
เหมือนกัน
!!

เมื่อวานเย็น
ตอนคุยกัน
ทาง
อินเตอร์โฟน
อาจารย์
โอโหริ
ตอบกลับมา
ว่า
ยอมที่จะ
ให้ผม
เข้าพบได้
ในฐานะ
ที่เป็นผู้ที่
ไม่เกี่ยวข้องกับ
คดี!

ถ้าหาก
มีคนบอกว่า
เรื่องที่ผม
ไปที่กระท่อม
หมายเลข13แล้ว
แต่
อาจารย์โอโหริ
ไม่ให้พบ
นั้น....

เป็น
เรื่องโกหก
ของผม
ล่ะก็
ผมก็
ไม่สามารถ
โต้เถียง
ได้....

ทิม
....

ถ้างั้น
หมายความว่า
คนร้ายเป็นเธอ
สินะ
?

พ่อ
นักสืบ
หนุ่มน้อย

เดี๋ยว
ก่อน
คิวคุณ

อ...
คุณ
อาซิมะ
.....

ปัง

พูดจาก
ประสบการณ์
ที่เป็นนักสืบมา
เป็นเวลานาน
คิดนี้ไม่ใช่คดี
ที่จะสามารถ
คลี่คลาย
ได้ง่ายๆ
แบบนี้

การจะตัดสิน
จากข้อเท็จจริงที่ว่า
มีเพียงดิคุณเอง
เท่านั้น
ที่สามารถเข้าออกได้
อย่างอิสระคนเดียว
มาสรุปว่า
หล่อนเป็นคนร้ายนั้น
ออกจะเป็นการรวบรัด
จนเกินไป.....!

นอกจากนี้
หล่อนไม่มี
เหตุจูงใจอะไร
เหมือน
อย่างที่คนอื่น
4คน

คาโนะคุง
คุณคามิตะ
คุณมิจิโกะ
และตัวฉัน
ที่อาจจะม
ก็ได้
.....!

นั่นก็เพราะ
ในวันนั้น
ที่เกิดคดีฆาตกรรม
เมื่อปีก่อน
ที่อาจารย์โอโหริ
เป็นผู้เห็น
เหตุการณ์
นั้น.....

หล่อน
ไปทัศนศึกษา
ที่เกาหลี
ตามที่โรงเรียน
ในตอนนั้น
จัดขึ้น....!

ไป
ทัศน
ศึกษา
....?

จริงๆอยู่...
ถ้าหากคดี
เมื่อปีก่อน
เป็นเหตุจูงใจ
ในเหตุการณ์
ครั้งนี้ละก็....

แต่ถ้ามี
เหตุจูงใจ
อย่างอื่นละ
จะว่ายังไง
!

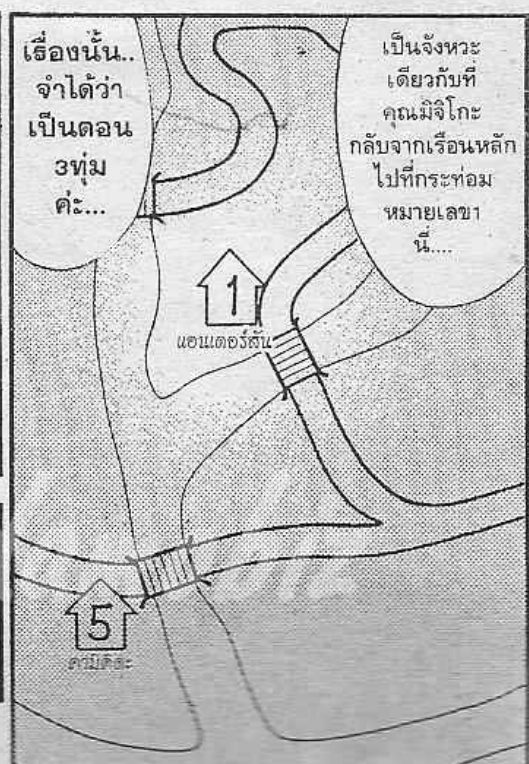

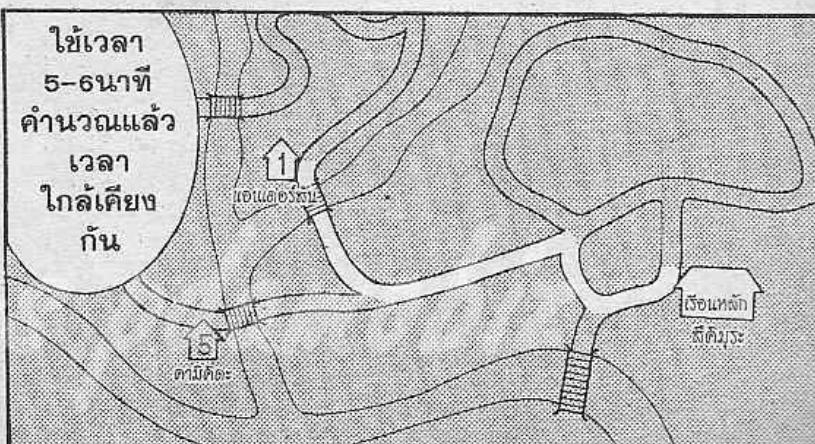
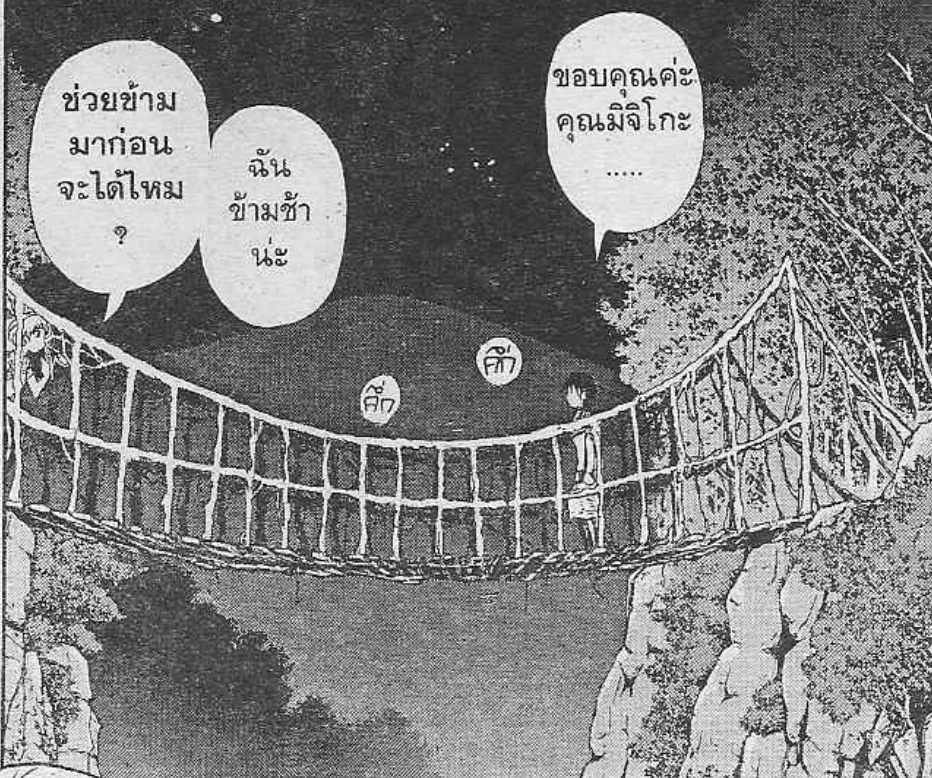
อย่างเช่น
หล่อนถูก
อาจารย์โอโหริ
กลั่นแกล้ง
.....

เลิกพูด
เรื่องราว
โดยการ
คาดคะเน
เถอะครับ

คุณ
คามิตะ
!!

ถ้าหาก
จากเรือนหลัก
กลับไปที่กระท่อม
หมายเลข13
ของอาจารย์โอโหริ
อีกครั้ง รีบๆหน่อย
ก็ใช้เวลาไม่ถึง
10นาที!

ยังมี
เวลาถมเถ
ทันเวลา
ที่ก่อกัดได้
ไม่ใช่หรืง!

เดี๋ยวก่อน!
คุณ
คามิตตะ

อะไร
ครับ?
คุณ
มีจิกะ..

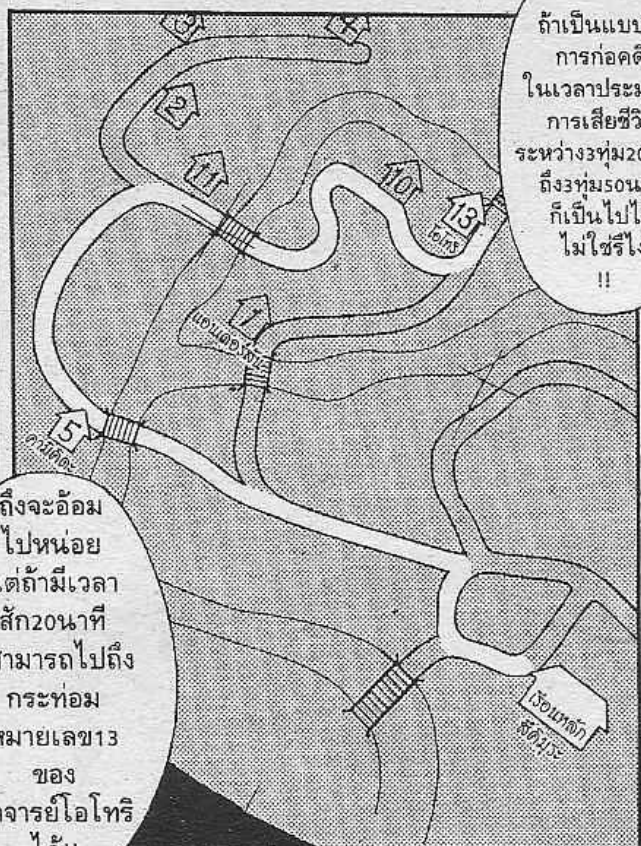
พอฉัน
กลับไป
ถึง
ก็ซงกาแพ
ทันที

แล้วก็
ชมท้องฟ้า
ยามค่ำคืน
อยู่ที่ริมหน้าต่าง
จนถึงก่อน4ทุ่ม
เล็กน้อย
.....

ถ้ามีใคร
เดินผ่าน
หน้ากระท่อม
ล่ะก็
ฉันจะต้องรู้
อย่างแน่นอน
!

อย่างนั้น
ถ้าเดินผ่าน
กระท่อมหมายเลข5
ที่ผมอยู่
แล้วเดินไป
แบบนี้ล่ะก็
.....

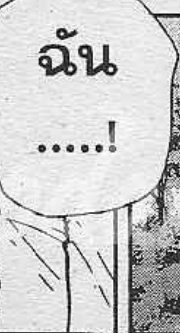
ถึงจะอ้อม
ไปหน่อย
แต่ถ้ามีเวลา
สัก20นาที
ก็สามารถไปถึง
กระท่อม
หมายเลข13
ของ
อาจารย์โอโหริ
ได้!!

ถ้าเป็นแบบนี้
การก่อกัด
ในเวลาประมาณ
การเสียชีวิต
ระหว่าง3ทุ่ม20นาที
ถึง3ทุ่ม50นาที
ก็เดินไปได้
ไม่ใช่หรืง
!!

หลักฐาน
การอ้างที่อยู่
ของหล่อน
ไข่มไม่ได้
!!

อ....
อะไรกัน...
ไม่ใช่ฉัน
นะคะ
!

ฉัน
.....!

อืม
.....

ดังนั้น
หลักฐาน
การอ้างที่อยู่
ของลี้คิมูระ
คืออะไรวะ

จึงถือว่า
ใช้ได้
ไม่มีปัญหา
อะไร

ฮึ
...

ดีจังนะ!
คิคุเอะ
.....

คุณตา
.....

เป็น
หลักฐาน
การอ้างที่อยู่
ที่เจียดฉิว
เลยนะ
.....

ฉันยังไม่ยอมรับ
หรอก
นะ!

เอาล่ะ...ถ้าการเล่น
สั้นนี้ฐานจบลงแล้วล่ะก็
ผมขอกลับไปทีกระท่อม
จะได้ไหม?

อยากจะ
เริ่มเขียน
ผลงานชิ้นใหม่
เร็วๆนะ....!

คาไน่
คุง
!

พลัง
อันชั่วร้าย
ที่เพิ่ม
ความอำมหิต
มากยิ่งขึ้น

โฮ..!
จะใช้
อย่างนั้น
รี?

ด้วยเลือด
ของเหยื่อ
บูชายัญ
คนใหม่

ทำให้
ความต้องการ
ที่จะสร้างผลงาน
ในตัวของผม
มันปั่นป่วน
ราวกับบ้าคลั่ง
อยู่!
ซึซึ...

คง
ไม่ใช่ว่า
อยากจะ
รีบกลับไป
ทีกระท่อม
ของตัวเอง

เพื่อทำลาย
"หลักฐาน"
ที่เหลือ
ทิ้งเอาไว้
หรือรี!

เมื่อก็
ก็บอกแล้วไงว่า
ผมมีหลักฐาน
การอ้างที่อยู่
.....

ที่สำคัญ
ดาลุงโอโทรินะ
ถึงผมจะไปหา
ก็ไม่มีทาง
ที่จะให้เข้าไป
ข้างในกระท่อม
อย่างเด็ดขาด!

จะใช่
เนธี
....?

สักวันหนึ่ง
เปิดอกนอก
ที่ทำเป็นไม่รู้อะไร
ของเธอเนน
อาจจะหลุดลอก
ออกมาก็ได้นะ?

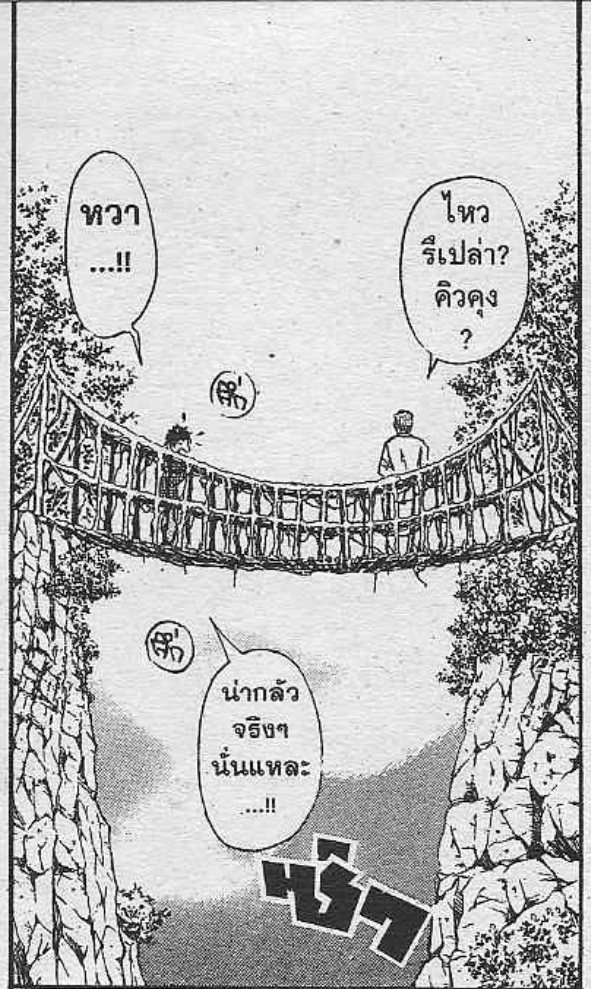
เชิญเลย!
เชิญลอก
ออกได้
ทุกเวลา

ถ้า
ทำได้
ล่ะก็
นะ
....!!

เชิญ

ก็ตอนที่
ฆ่าคนแล้ว
ต้องรีบหนี
อย่างรวดเร็ว
นั่น

ถ้าเกิดมาวิ่งมุ่งมา
อยู่ที่สะพานแขวน
จนใครเห็นเข้า
ล่ะก็ ถือว่าผิดพลาด
อย่างใหญ่หลวงเลย
ใช้ไหมล่ะครับ

รอบคอง
ก็เป็น
หนອງนำ
ทำให้
ไม่มีทางหนี
อีกด้วย...

ที่เธอพูดมา
ก็มีเหตุผล
อยู่นะ
.....

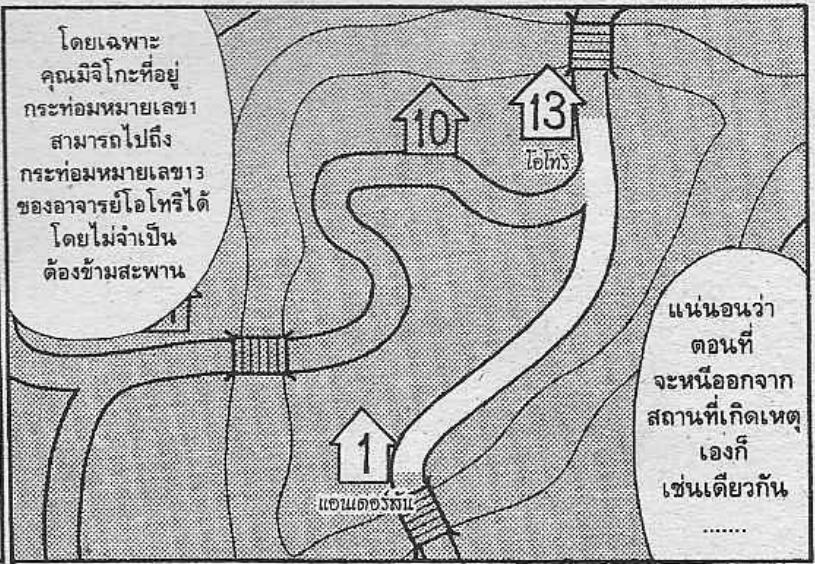
แต่ฉันก็มีความเสี่ยง
ว่าจะถูกคนอื่นเห็น
ระหว่างที่มีก้อย
เหมือนกัน
ไม่ใช่หรือ?

...นั่น
สินะ...

อีกอย่าง
การจะคิดถึง
จุดที่ข้าม
สะพานได้
ไม่ช้านาน
.....

เลยจะตัด
คุณเมจิโกะ
กับคุณคามิคิดะ
ออกจาก
ข้อสงสัยนั้น
มันยังเร็วไป
นะ

โดยเฉพาะ
คุณเมจิโกะที่อยู่
กระท่อมหมายเลข
สามสามารถไปถึง
กระท่อมหมายเลข
สามของอาจารย์โอโหริได้
โดยไม่จำเป็นต้อง
ต้องข้ามสะพาน

แน่นอนว่า
ตอนที่
จะหนีออกจาก
สถานที่ที่เกิดเหตุ
เองก็
เช่นเดียวกัน
.....

การกำหนด
ห้องพักนี้
ใครเป็นคน
จัดการ
ครับ?

เจ้าตัวคนพัก
เองแหละ...
ถ้าห้องว่าง
อยู่นะ

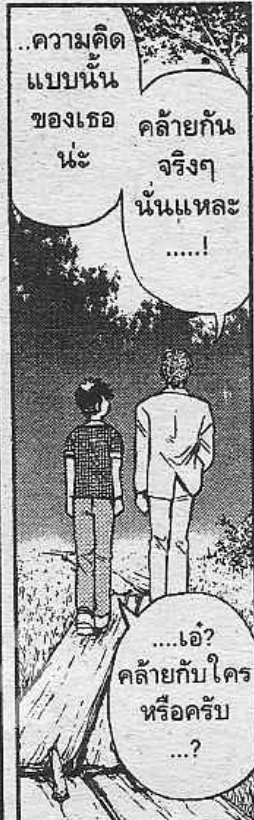
ถ้าอย่างนั้น
คนที่พักอยู่ใกล้ๆ
กับกระท่อมของ
อาจารย์โอโหริ
อย่างคุณเมจิโกะ
ไม่น่าสงสัย
เกินไป
หรือครับ?

ใช่...
เพราะ
อะไรล่ะ?

ก็การพัก
ในห้องที่ใกล้
กับคนที่
คิดจะฆ่า
ผมรู้สึก
ว่าคนร้าย
น่าจะหลีกเลี่ยง
ที่จะทำแบบ
นั้นครับ

เพราะ
ถ้า
เกิดอะไรขึ้น
ล่ะก็
จะต้อง
ถูกสงสัย
เป็นคนแรก
แน่...

..ความคิด
แบบนี้
ของเธอ
นะ

คล้ายกัน
จริงๆ
นั่นแหละ
.....!

...เอ๋?
คล้ายกับใคร
หรือครับ
...?

คุณเริ่มใจ
ยังง
ละ
....!!

เขานะ
เวลาที่เจอ
กับคดี จะเริ่ม
สันนิษฐาน
จากจิตใจ
ของมนุษย์

ก่อนที่จะ
สันนิษฐาน
จากวัตถุพยาน
หรือหลักฐาน
สภาพแวดล้อม
.....!

ซึ่งในจุดนั้น
จะตรงกันข้าม
กับสัน
โดยสิ้นเชิง

นั่น
เป็นพวกที่
ให้ความสำคัญ
กับวัตถุพยาน
กับเหตุและผล
นะ...!

พูดตามตรงแล้ว
ฉันค่อนข้าง
จะไม่ชอบวิธีการ
ตรวจสอบแบบนี้
สักเท่าไร
.....

ถ้าแค่
เรื่องกาแฟ
ที่เล่าให้ฟัง
เมื่อวาน
ก็ยังไม่
รับได้อยู่...

แต่การเอา
ความคิดแบบนี้
มาใช้
ในการสันนิษฐาน
คดีสำคัญ
มันมีความเสี่ยง
ที่จะหลงติดกับดัก
ได้

เพราะจิตใจ
มนุษย์นั้น
มีองค์ประกอบ
ที่ไม่แน่นอน
เกี่ยวพันอยู่ด้วย
!

ในจุดนั้น
วัตถุพยานนั้น
ไม่สามารถ
ที่จะปิดบัง
ได้
!!

จะใช้
อย่างนั้น
หรือครับ
?

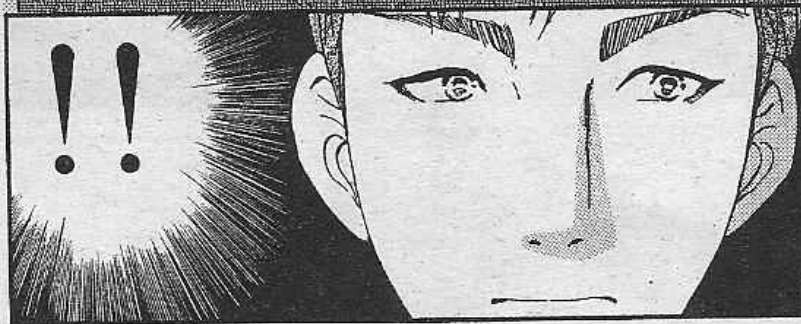
อะไร
นะ!?

ผมคิดว่า
วัตถุพยาน
นั้น
สามารถ
ใช้อุบาย
กลบเกลื่อน
.....

ตรงกันข้าม
จิตใจ
ของมนุษย์
นั้น

ไม่สามารถ
ที่จะปิดบัง
กลบเกลื่อนได้
นะครับ

หรือสร้าง
หลักฐาน
ปลอม
ขึ้นมา
ได้

สรุปว่า
เธอเป็น
กลุ่มเอ็นจีโอ
สินะ
.....!

เข้าใจ
ล่ะ
.....!

ฝ่ายไหน
จะสามารถ
ไปถึง
ความจริง
ได้
กันนะ?

ตัวอย่างเช่น
ถ้าสิ้นนิษฐาน
จากจิตใจ
มนุษย์
แล้ว

เธอก็คิดว่า
คนร้ายใช้วิธีไหน
ทำให้
อาจารย์ไอโทธิ
เปิดประตูกระท่อม
ที่แข็งแรงนั้น
ออกให้กัน?

ยังไม่รู้
เลยครับ
.....

แต่
ว่า
.....

ตรงจุด
นั้น
มี“กัญแจ”
ที่ล้ำคณ
ที่สุด
ของคดีนี้
อยู่

ผมรู้สึก
แบบนี้
ครับ
.....

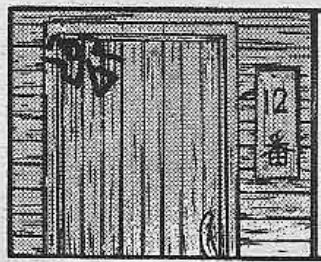
เอ้า...
ถึงแล้วละ!
กระท่อม
หมายเลข 12
ของเธอ
.....

อา...
ครับ
ขอบคุณ
ครับ

กลายเป็นว่า
ไม่ใช่เวลา
จะมาย่ง
กับกล่องกล
ของคุซึริว
ทาคุมิ
สินะ

ครับ
....

เข้าใจละ...!
สรุปว่า
เธอเป็น
กลุ่มเร็นโจ
สินะ
.....!

ฝ่ายไหน
จะสามารถ
ไปถึง
ความจริง
ได้กันนะ
?

อ๊ะ
!

ต้องแจ้งเรื่อง
ของคดีนี้
ให้กับทาง
DDS
!

ปัง

ครั้งนี้
เป็นการปฏิบัติงาน
ของเราคนเดียว
เราต้องรีบนำที่
แจ้งให้ทางนั้น
รู้ด้วย!

ขอโทษ
ครับ
คุณเงินไซ
!
ผมขอใช้
โทรศัพท์
หน่อย
นะครับ
!

อ่า!
ได้สิ
!

แจ้งให้
อาจารย์ฉัน
ได้รับทราบ

1 2 3 4 5 6
7 8 9 0 11 12
13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 *

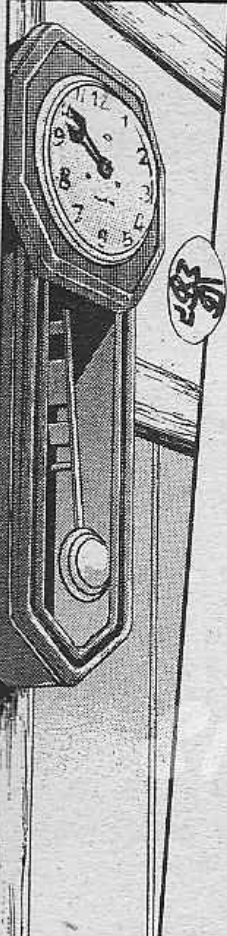
แล้วให้
Q Class
ทุกคน
รับมา

มูฮอ

เรียกเพื่อน
เพื่อขอความ
ช่วยเหลือ
แบบง่ายๆ
เลยนะ
.....

ถ้าเป็นฉัน
ล่ะก็
จะลองคิดดู
ด้วยตัวเอง
อีกสักนิด

ปัง

ปัง

ปัง

...

ปัง

ปัง

ตึก

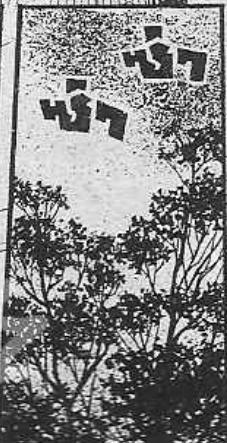
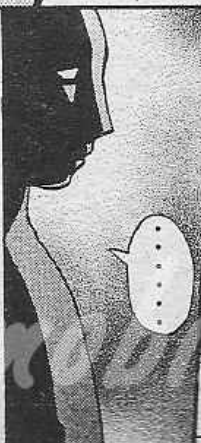
ไม่ละ!
!

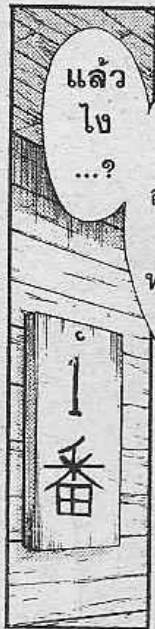
แกรก

เราตั้งใจ
จะทำด้วย
ตัวคนเดียว
ถึงได้มาที่นี่
อยู่แล้ว
นี่!?

ถ้า
อย่างนั้น....
เราจะทำ
ทุกอย่าง
เท่าที่จะทำได้
ด้วยตัว
คนเดียว
!!

โดย
ไม่พึ่งพา
ใครทั้งนั้น
....!

แล้ว
ใจ
...?

อยาก
จะถาม
อะไรฉัน
ล่ะ?
พ่อนักสืบ
น้อย!

คุณเมจิโกะนะ
บอกว่าเมื่อคืนนี้
กินกาแฟไป
พลางชมห้องฟ้า
ไปด้วย
ตลอดเลย
สินะครับ?

เรื่องนั้นนะ
แค่นานๆทำที่
หรือเปล่า
ครับ?
หรือว่า
ทำเป็นประจำ
ทุกวัน
?

อา..ถ้า
ไม่มีเรื่องวัน
อะไรล่ะก็
ฉันก็ทำ
แบบนี้
ทุกวัน
นั่นแหละ

โดยเฉพาะ
เมื่อวานนี้
หลังฝนตก
มีดวงดาว
ที่สวยงาม
ออกมา
ไม่ใช่รีใจ?

ถ้ามองออกไป
ข้างนอก
ในเวลาแบบนี้
ล่ะก็
จะทำให้มี
ความคิดดีๆ
ผุดขึ้นมา
มากมาย
เลยล่ะ!

เข้าใจ
แล้ว
ครับ!

เรื่องนั้น
เป็น
ที่รักกันทั่ว
หรือเปล่า
ครับ?

ใช่แล้วล่ะ...
ฉันเคยพูด
ออกมา
ตอนกินข้าว
นะ...

.....
ว่าแต่
มีอะไร
หรือ?

เอ่อ...
ก็นิดหน่อย
นะครับ

ขอบคุณมาก
นะครับ
!

.....

อะไรกัน? เธอ!

ถ้าสงสัยฉันล่ะก็ ขอบอกเลยนะว่าฉัน.....

5番

เอ่อ... ไม่ใช่อย่างนั้นครับ.....

ผมอยากจะถามเหตุผลที่คุณคาดิจะสงสัยคุณเคิคุอะมากขนาดนั้นนะครับ!

เพราะในคดีเมื่อปีก่อน คุณเคิคุอะก็ไม่ได้อยู่ในหมู่บ้านด้วย..

ทำไมถึงสงสัยหล่อนที่ไม่มีเหตุจูงใจอะไรล่ะครับ...

เรื่องนั้น.....
อ่า!

“หนังสือเดือน” ที่อาจารย์โอโทธิเขียนขึ้นมา นะสิ !!

“หนังสือเดือน” .....!?

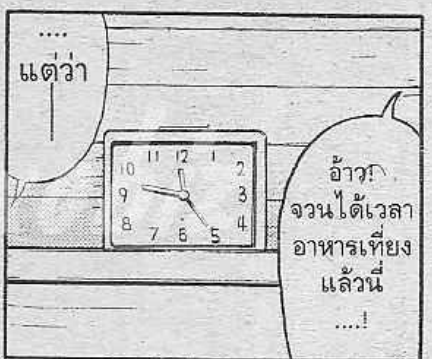
เพราะจดหมายจากอาจารย์โอโทธิ พวกเราจึงรีบมาที่หมู่บ้านโยะซากุระนี้....

พวกเราถูกเรียกให้ไปรวมตัวกันที่หน้ากระท่อมหมายเลข13.....

พอไปถึงก็เจอกับข้อความที่เขียนด้วยลายมือของอาจารย์ติดอยู่ที่หน้าประตูกระท่อมที่ปิดอยู่....

ミミにいる諸君が加味する
殺人者に警告する
私の食事に毒母を
まぜようとして無駄なミミだ
私の食事は
たまに月村菊絵くんに
毒味をまぜようとしてた

ขอเรียนคนเรียงห้องในบรรดางานของห้องนี้
ซึ่งติดใจใจงกที่เรื่องในอาหารของนั้นไปที่ปลาดุก โขหรณ
เพราะบางทีนั้นก็ใส่เคมีระ ติตุเซตงมีขานหนือตระขัวมีงาพิษหรือไม่มีอง

ฉันต้อง
โทรศัพท์
ไปที่แกลอรี่
สักหน่อย
.....
เรื่องที่
จะคุยต่อนั้น
ไว้ไปคุยที่
เรือนหลัก
จะได้ไหม
?
ครับ...งั้น
ไว้หลังจากนี้
นะครับ
คุณคามิคะ!

พี่
....

โอ๊ะ!
.....

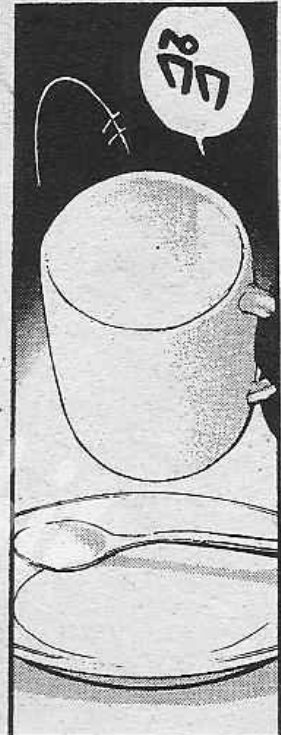
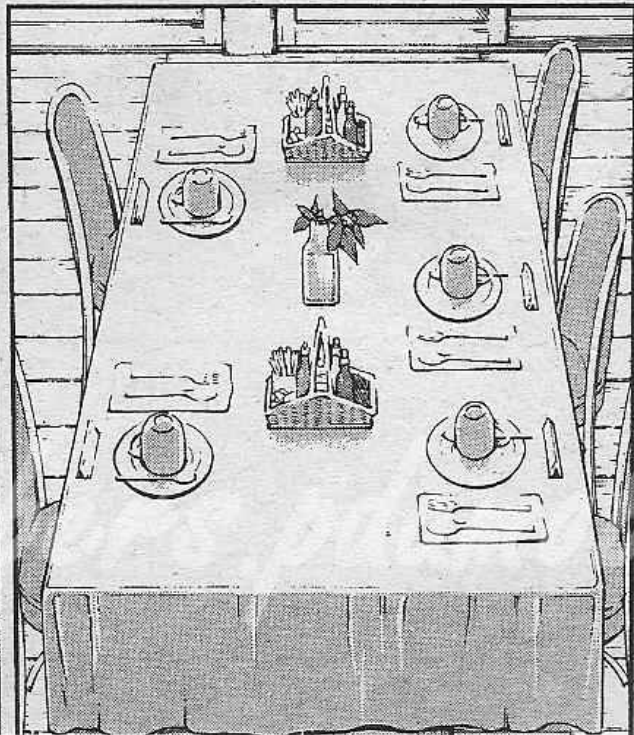
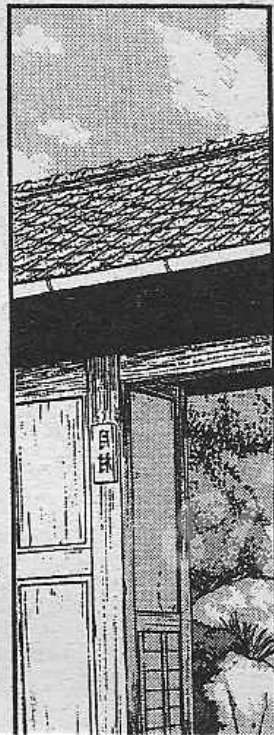
จุดที่
ตัดใจ
ต่อไป
ก็คือ...

.....

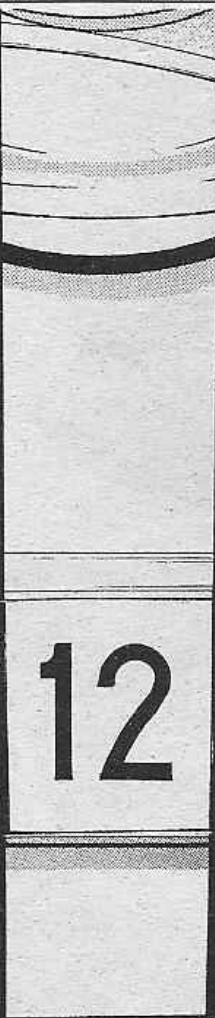

ยุ่ง
ไม่เข้าเรื่อง
.....!

ปล่อยเอาไว้
แบบนี้
ไม่ดีแน่

กก
.....

ขอโทษ
นะคะ...
ที่เตรียมอาหาร
ช้าไปหน่อย เกือบจะเสร็จ
แล้วค่ะ
เชิญนั่งรอที่โต๊ะ
ก่อนนะคะ

มือเที่ยง
วันนี้
มีอะไร
หรือ?
คุณเค็ญคะ
!

ฟิลาฟคะ
แล้วก็
มีสลัด
กับซุ๊ป
.....

ดักเพิ่ม
ได้ตามสบาย
นะคะ
.....

เย!
ท้องร้อง
จิกจิก
พอดีเลย
!!

ต้อง
กินเยอะๆ
หน่อย
!

จิบ

โรงเรียน บูทส์ Q

ตอนที่ 129 คดีฆาตกรรมหมู่บ้านสะพานเวอน 5

sibers.pd

เดียว !!

คึก

กินกาแฟนั้น
ไม่ได้นะ!!
คิวคอง !!

คึก

ค...
คุณ
อาซิมะ
!?

คึก

ม...
มีอะไร
หรือ
ครับ?

ที่ว่า
ห้ามกิน
กาแฟ..

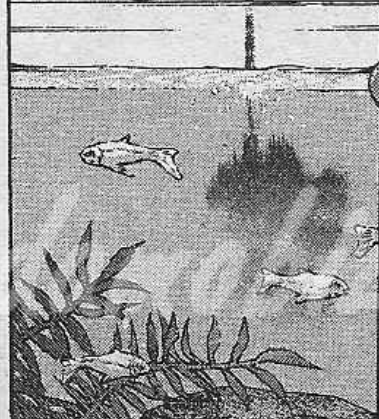
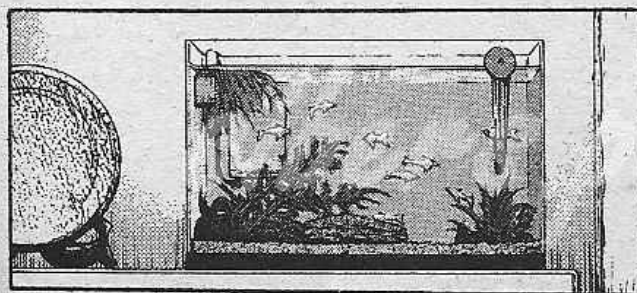
ขอฉัน
หน่อย
ซี!

ว๊าก

คึก

!!?

หงัก

ย...
ยาพิษ
...!?

มียาพิษ
อยู่ในกาแฟ
ของพวกเรา
จริง...!?

ไม่จริงนะ...!
คิดจะมา
พวกเรา
ทั้งหมด
หรือ?

ใช้จริงๆ
คิดอะคอง
ที่เป็นคน
เตรียมอาหาร
เธอนั้นแหละ
....!

ม...
ไม่ใช่
นะคะ!
ฉัน...

ทุกคน!
สงบสติ
อารมณ์
กันก่อน
!

ในบรรดา
ถ้วย
ที่วางเรียง
เอาไว้
อยู่นั้น

ไม่รู้ตัว
เลย
รีใจ?
คิวคุง

มีแต่
ของเธอ
เท่านั้น
ที่ถ้วย
หงายขึ้น
.....!

อะ
อะ

อะ
อะ
!!

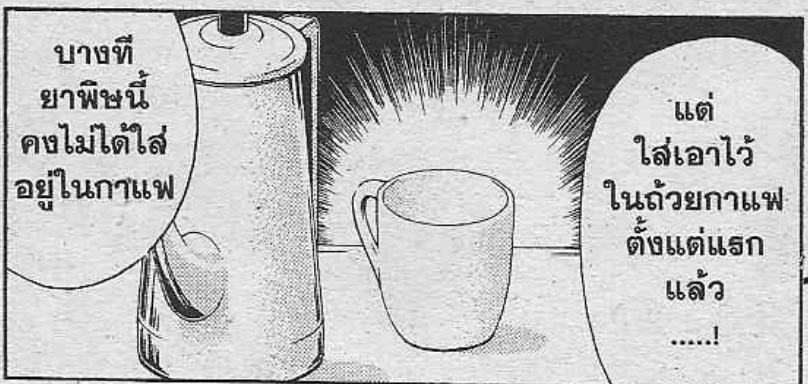
คุณเค็อะ...
ตอนที่เรียง
ถ้วยกาแฟ
เฉพาะถ้วย
ของเขาเท่านั้น
ที่หงายขึ้น
รีเปล่า?

ม...
ไม่ใช่ค่ะ!
มันคว่ำถ้วย
ทั้งหมดเอาไว้
เหมือนอย่าง
ทุกที...

ใช่
จริงๆ
ด้วย
.....!

เห็นถ้วยกาแฟ
ที่ปกติจะคว่ำ
เอาไว้เนั้น
มีเพียงใบเดียว
เท่านั้น
ที่หงายขึ้น ก็เลย
รู้สึกผิดสังเกตุ...

บางที
ยาพิษนี้
คงไม่ได้ใส่
อยู่ในกาแฟ

แต่
ใส่เอาไว้
ในถ้วยกาแฟ
ตั้งแต่แรก
แล้ว
.....!

ที่นั่งนั้น
จะถูก
กำหนดด้วย
หมายเลข
กระท่อม

12

แทนที่
จะใส่ยาพิษ
ลงในกาแฟ
สู่ใส่ลงในถ้วย
ประจำ
ตำแหน่ง
ไว้

จะ
สามารถ
เล็งเป้าหมาย
ได้แน่นอน
กว่า....

....ถ้า
อย่างนั้น
เป้าหมาย
นั้น
ก็คือ....

.....
อา!
ใช่แล้ว
ละ
.....

คนร้าย
คิดที่จะฆ่า
คนที่พัก
อยู่ที่กระท่อม
หมายเลข 12

เธอ
นั่นแหละ
คือคุณ
!!

...โอ้
น่ากลัวๆ
!

น่ากลัว
จริงๆ
!!

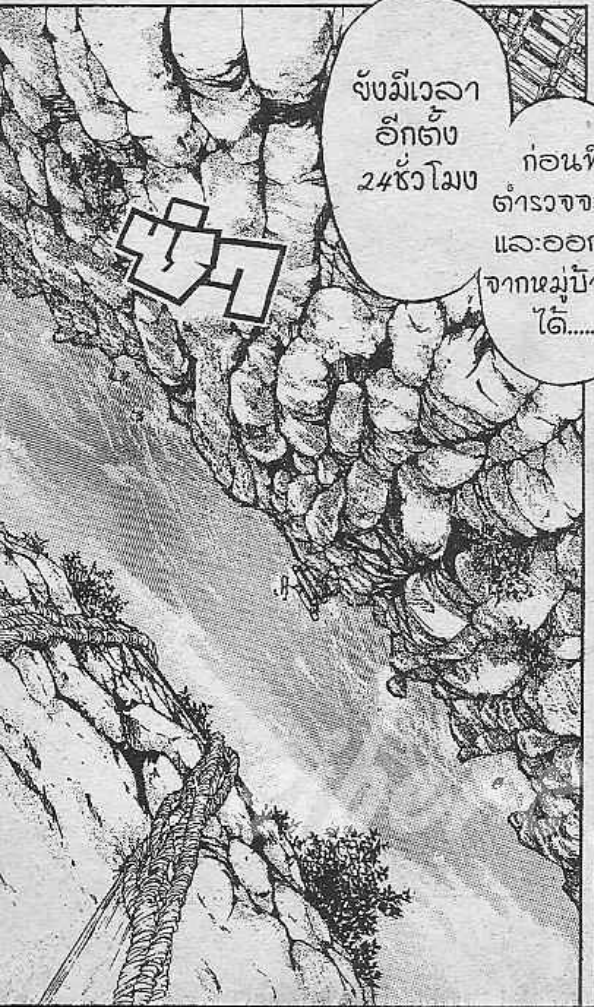
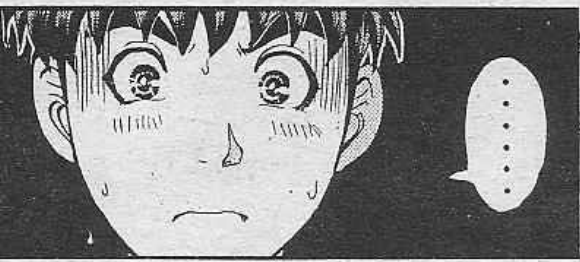
คนที่เข้าใกล้
ถึงความจริง
ถึงจะเป็นเด็ก
ที่ไม่มีส่วน
เกี่ยวข้องด้วย
ก็คิดจะฆ่าทั้ง
สินะ?

คนร้าย
นะ
!

จะทำ
ยังไงล่ะ?
คุณนักสืบ
หนุ่มน้อย

...

จนถึง
เดี๋ยวนี้
มีทุกคน
ใน
Q class
อยู่ด้วย

ไม่ว่า
เวลาไหน
ก็ช่วง
เขื่อนกัน
และกัน...

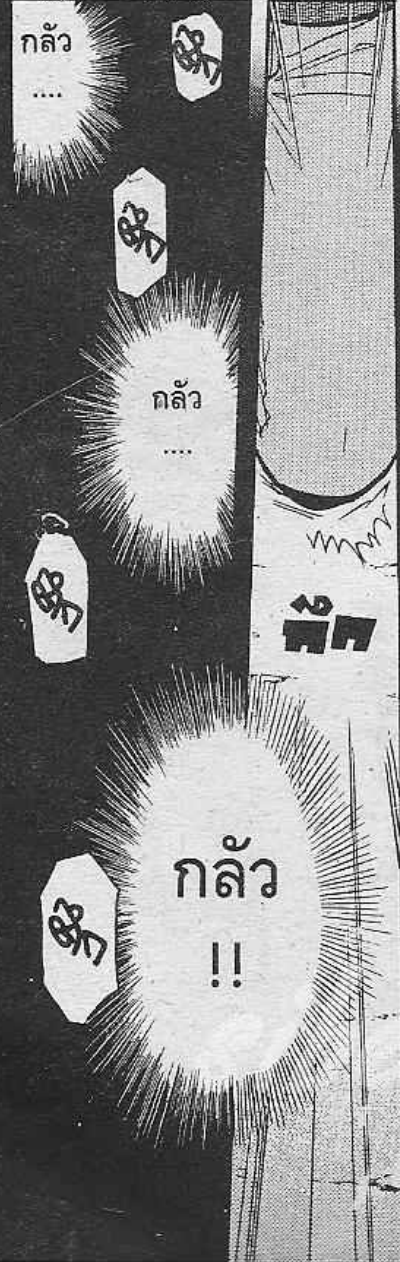
คนร้าย
คิดจะฆ่าเรอนะ
คิวคุง
!

คิดจะฆ่า
แม้แต่เด็ก
ที่ไม่มี
ความ
เกี่ยวข้องกับ
สินะ?
คนร้ายนะ!

ถ้าตอนนั้น
เกิดกินกาแฟ
ที่ไร่เงาพิช
เข้าไปแล้วก็
เรา....

กลัว
....

ฉีก

กลัว
....

ฉีก

คึก

กลัว
!!

ไม่ไหว
....!

ไม่ไหว
แล้ว
!!

เรา
ตัวคนเดียว
ไม่ไหว
จริงๆ
นั่นแหละ
!!

ยังไง
ก็ตาม
ต้องแจ้ง
ทางDDS
ก่อน!!

บันทึก
ข้อควรจำ
ของ
นักสืบ
.....!

探偵たるもの

敵を甘く見るなかれ 敵をおそれる事を
恥じる必要はない だ——

นักสืบห้ามประมาทศัตรูไปจนเป็นต้องอับอาย
ต่อคนที่รู้สึกหวาดกลัวต่อศัตรู แต่หว่า...

決して臆するな!

จงอย่าหวาดกลัวมันโดยเด็ดขาด!

นักสืบ
มีพลังที่จะ
มองทะลุถึง
ความจริง

โดยใช้
“การ
สันนิษฐาน”
เป็นอาวุธต่อสู้
กับความชั่ว
!!

คุณนำ
นักสืบ
...!

..ใช่แล้ว!
ตั้งสติ
ให้ดีๆ
สิ!!

อุก
.....

อย่ากลัว
สิ
คิวิ!!

ถ้ากลัวละก็
จะเป็นไป
ตามที่
คนร้าย
ต้องการ
นะสิ!

ฉัน
.....

ฉัน
.....!

จะ
เป็นนักสืบ
เหมือนอย่าง
เร็นโจ
ซาโตรุ
!!

คนที่
เข้าใกล้
ความจริง

ถึงจะ
เป็นเด็ก
ก็คิดจะฆ่า
สินะ?

ใช่
แล้ว
!

การที่
คนร้าย
เริ่มหมาย
จะเอาชีวิต
เรา...

ก็หมาย
ความว่า
เรากำลัง
เข้าใกล้
"ความจริง"
เข้าไปเรื่อยๆ

ฟู

มันเป็น
อย่างนั้น
ไม่ใช่
ธิง
!?

บ้าจริง...
อย่าสนสิ!
มือเรา
!!

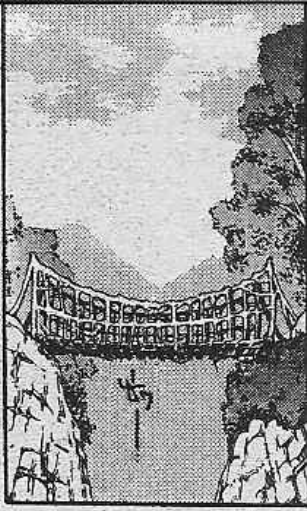

จะไม่
ยอมแพ้
อย่าง
เด็ดขาด
!!

ถ้า
นักสืบ
ยอมแพ้
ละก็

คดี
ก็จะยัง
คงเป็น
ปริศนา
!!

อี๊ะ !

ซูบ ซูบ ซูบ

คุณ คามิ คิตะ ...!

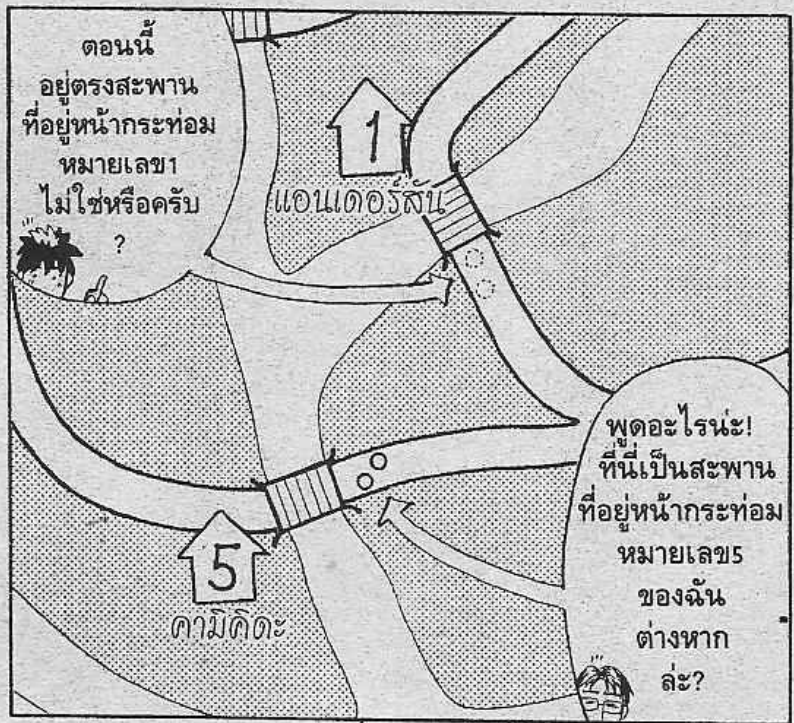
ใจ! มีอะไรรี? มาที่นี้ นะ...

หรือ ยังมีเรื่อง อายากจะ ถามฉัน อีก?

เอ๋? เปล่าครับ ผมกำลังจะกลับ ไปที่กระท่อม ของผม...

กระท่อม หมายเลข 12 นี่มัน? อ้อมมาก เลยนะ?

ตอนนี้ อยู่ตรงสะพาน ที่อยู่หน้ากระท่อม หมายเลข 1 ไม่ใช่หรือครับ ?

แอนเดอร์สัน

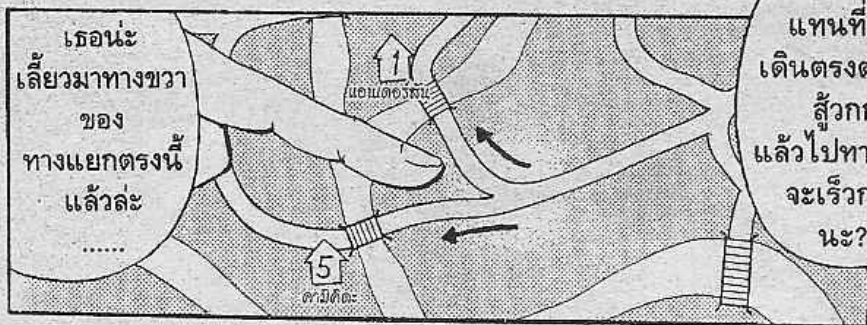
คามิ คิตะ

พูดอะไรนะ! ที่นี่เป็นสะพาน ที่อยู่หน้ากระท่อม หมายเลข 5 ของฉัน ต่างหาก ละ?

เอ๋? แต่ว่าผม .....

พี่

เธอนะ เลี้ยวมาทางขวา ของ ทางแยกตรงนี้ แล้วละ .....

แอนเดอร์สัน

คามิ คิตะ

แทนที่จะ เดินตรงต่อไป สู้วกกลับ แล้วไปทางซ้าย จะเร็วกว่า นะ?

อ้าว ?

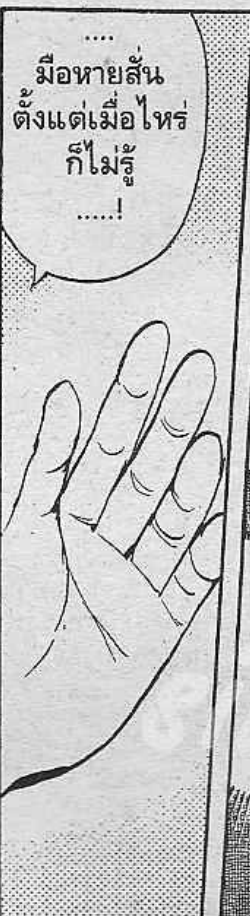

...ทำไม เราทำพลาด แบบนี้ ได้ล่ะ?

ยังตกใจ ไม่หาย ละสิ ?

ที่จริงเส้นทาง ระหว่างกระท่อม ของที่นี่ มันคล้ายกันไปหมด ฉันเองก็ เดินผิดบ่อยๆ อยู่เหมือนกัน...

ขอบคุณ
นะครับ
คุณคามิ
คิดะ!

เพราะ
คุณ
ทำให้ผม
รู้สึกดี
ขึ้นมาได้
!

อ่า?
อ่า
....

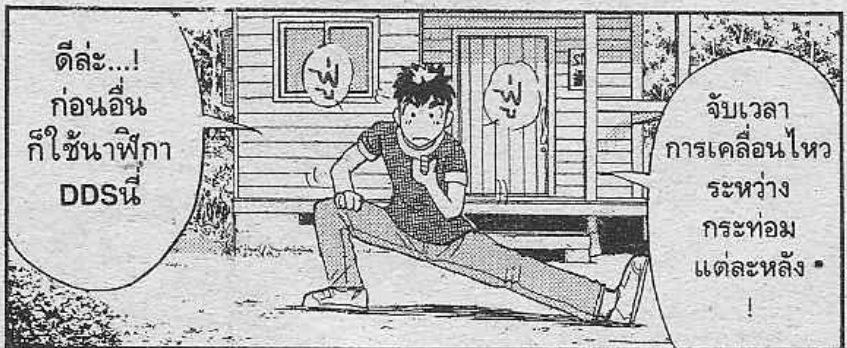

เหลือแค่
24ชั่วโมง
ก่อนที่ตำรวจ
และหน่วย
ช่วยเหลือ
จะมา!

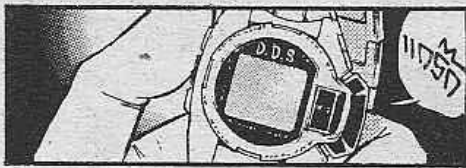
ก่อนจะถึง
เวลานั้น
เราจะต้อง

หาตัว
คนร้าย
ของคดีนี้
ออกมา
ให้ได้
!!

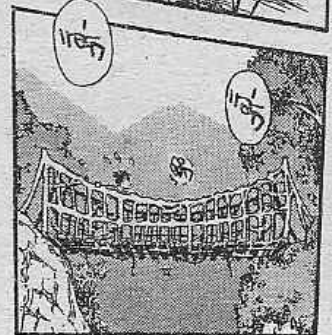
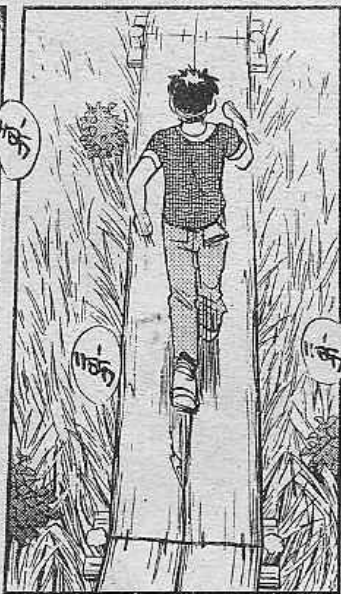

ดีละ...!
ก่อนอื่น
ก็ใช้นาฬิกา
DDSนี่

จับเวลา
การเคลื่อนไหว
ระหว่าง
กระโจม
แต่ละหลัง
!

!

....แต่ว่า
การที่เธอเป็น
นักเรียนชั้น Q class
ของ DDS
ก็หมายความว่าเธอ
เป็นผู้มีคุณสมบัติ
เป็นผู้สืบทอด
ของอาจารย์ตัน
สินะ!

ยอด
จริงๆ
!

การ
ปฏิบัติงาน
ของอาจารย์ตัน
นะ
ฉันเอง
สมัยที่ยังเป็น
หมอชั้นสูตรศพ
ก็ได้เห็นอยู่
หลายครั้ง!

กินละ
นะครับ
!

อ้าว?
ไม่กลัว
แล้วหรือ
....?

ครับ
!

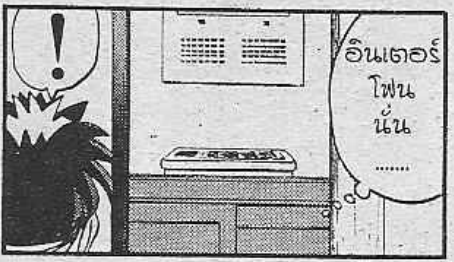
ไม่เป็นไร
แล้ว
ครับ
!

อ้อ!
อร่อย
!

ใช่!
กินเข้าไป
เยอะๆ
เลยนะ!

ครับ
!

อินเทอร์เน็ต
โฟน
นั่น
.....

ฉัน
เอง
คาโนะ
! นักเขียน
ภาพ
ญี่ปุ่น
ไง!

คุณ
คาโนะ
!?

จะว่าไป
ในคืนที่
เกิดเหตุ
ตอนที่
คุณดาโนะกด
อินเทอร์เน็ต
มาหาเรา

...แต่ว่า
ตอนที่คงไป
นัดน้อง
แล้วตัดสาย
นั้น
เพลง ๕ นาที
ไปนัดน้อง
.....

ดูจาก
นาฬิกาเรา
แล้ว
ประมาณ ๓๗
40 นาที

....ถ้า
เป็นแบบนี้
ตอนที่เรากด
อินเทอร์เน็ต
ไปหา
อาจารย์โอโทะริ
เป็นตอน ๓๗
20 นาที...

ตอนที่
ไปถึงกระท่อม
ของ
อาจารย์โอโทะริ
ก็ประมาณ
ก่อน ๓๗ ครึ่ง
นิดหน่อย
ประมาณ ๓๗
27-28 นาที

และตอนที่
เรากลับมา
ที่กระท่อม
ของตัวเอง
ก็ตอน ๓๗ ๓๐ นาที
พอดี
ไม่ก็ก่อนหน้านั้น
เล็กน้อย....

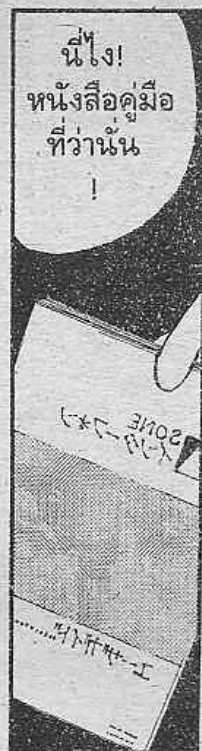

ฮึ
ฮึ
ฮึ

ตอนที่
ชื่อ
อินเตอร์
โฟน
นั้น
อ่านคู่มือไป
พลาจติดตั้งไป
ทีละหลังๆ
นะ!

คิคูอะ
เป็นคน
อ่านคู่มือไป
พลาจติดตั้งไป
ทีละหลังๆ
นะ!

เพราะว่า
ฉันเป็นโรค
ไม่อยู่กับ
พวกอุปกรณ์
ไฮเทค
แบบนี้
นะ!

นี่ไง!
หนังสือคู่มือ
ที่วานั้น
!

โอ!
ได้สิ
!

ขอบคุณ
ครับ...
ผมขอยืมหน่อย
ได้ไหมครับ
?

ขอบคุณ
ครับ
!

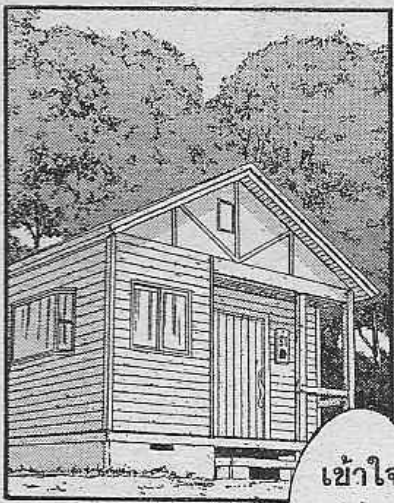
อ๊ะ
!

มีอะไร
หรือ?
ยังมีอะไร
อีกรึไง?

ผมขอกิน
ขนมนี้
อีกนิด
จะได้ไหม
ครับ?

อย่าให้
ติดคอ
ล่ะ..!

เข้าใจ
ล่ะ
.....

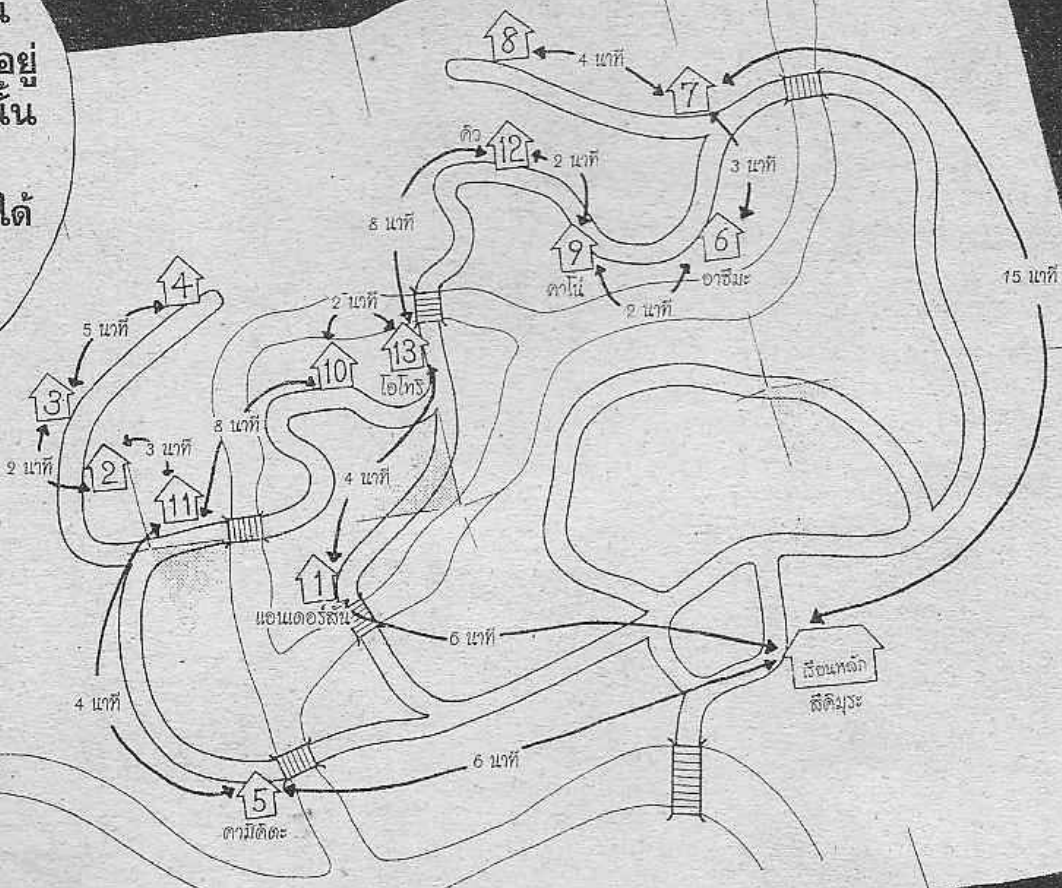
การ
กำหนดค่า
อินเตอร์โฟน
นี้
ทำได้ง่ายๆ
.....

ก็
หมาย
ความ
ว่า
.....

ฟึบ

หลักฐาน
การอ้างที่อยู่
ของคนานั้น
ถือว่า
ใช้การไม่ได้
!

....แต่ว่า
ยังมีปัญหา
เหลืออยู่

อาจารย์
โอโทะรินะ
ในบรรดา
พวกเรา
ไม่ว่าใคร
จะไปหา
ก็ไม่เปิด
ประตูให้

ใช่แล้ว..
มีเพียง
คนเดียว
ยกเว้นสี่ทิศระ
คิคุอะคุง
ที่คอยดูแล
เรื่องรอบๆตัว
อาจารย์

กระท่อม
หมายเลข 13 นั้น
นอกจากภายใน
จะมีการใส่กุญแจ
ที่แข็งแรงไว้
หลายอัน
แล้ว

อาจารย์โอโทะริ
ยังเลือกคนที่
จะเปิดประตูให้
อย่างระมัดระวัง
จนผิดปกติ

ถ้า
ผู้เกี่ยวข้องในคดี
ไปหา
ตอนกลางคืนล่ะก็
จะต้อง
ไม่เปิดประตู
ต้อนรับแน่

ก็หมายความว่า
มีวิธีการอะไร
ที่ทำให้สามารถ
เปิดออกได้
อย่างแยบยล
.....

ธีว่า
....

ครับ..
สี่คืนระ
ครับ..
อ้าว!
คิดคง
เองรี?

คุณงั้นไซ
หรือครับ?
วันนี้มีการทำ
ความสะอาด
กระท่อม
หมายเลข12
ที่ตอนนั้นผมพักอยู่
รีเปล่าครับ?

ไม่เน...
เพราะที่นี่
จะเป็นระบบว่า
ระหว่างที่
ใช้ห้องอยู่
ถ้าอยากจะทำ
ความสะอาด
จะต้องทำด้วย
ตัวเอง

เพราะราคา
ก็ถูก
เหมือนอยู่ฟรี
อยู่แล้ว
แถมยังมีแค่ฉัน
กับคิคุเอะ
แค่2คน.....

.....
อย่างนั้น
หรือ
ครับ
ขอบ
คุณ
ครับ

อะไร
กัน
นี่
....!

นี่เป็น
อุบาย
ของคดีนี้
หรือกสิ
!!

เงื่อน
งำ
.....

มี
3
อย่าง
!

อย่างแรก
คือ
อินเตอร์โฟน
ที่สามารถ
เปลี่ยน
หมายเลข
ได้

อย่างที่2
คือเส้นทาง
ที่ซับซ้อน
ซึ่งถ้าไม่ดูแผนที่
จะไม่สามารถ
กลับได้
.....

อย่างที่3
คือ
“มังกร
2ตัว”

คำ
ตอบ
|

มี
เพียง
หนึ่ง
!!

อย่างแรก
คือ
อินเทอร์เน็ตโฟน
ที่สามารถ
เปลี่ยน
หมายเลข
ได้

คำตอบ
มีเพียง
หนึ่ง
!!

อย่างที่ 2
คือเส้นทาง
ที่ซับซ้อน
ที่ไม่สามารถ
กลับได้
ถ้าไม่ดูแผนที่

อย่างที่ 3
คือ
“มังกธ
2ตัว”

โรงเรียน บุกข้าม Q

คนร้าย
ในคดีนี้
คือ

ตอนที่ 130 คดีนาถกรรมหมู่บ้านสะพานแวงวน 6

กล่อง
“เซ็น
ริงริว”
....!?

เอ!
!?

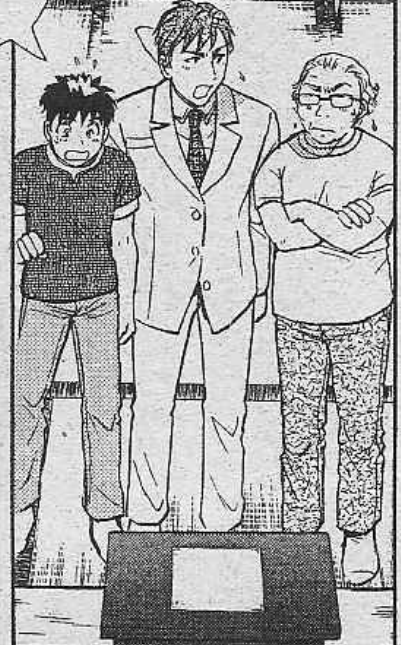
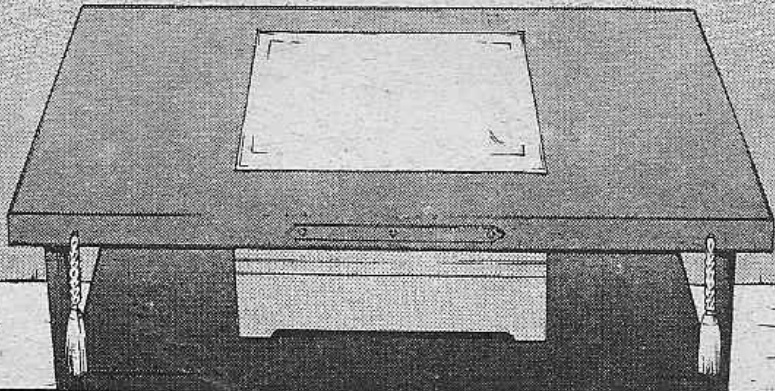

縁

ก..กล่อง
“เซ็นริงริว”
หายไป
...!!

รูรีไปลา
ครับว่า
หายไป
ช่วงไหน
?

น...
นั่น
สินะ
....

ตอนที่คิดอะ
มาทำความสะอาด
ห้องนี้
หลังจากจัดการ
เรื่องอาหารเที่ยง
เสร็จแล้ว

จำได้ว่า
มันยังอยู่
เรียบร้อยดี

คุณคิดอะ
อยู่ไหน
ครับ
?

อ้อ?
จะว่า
ไปแล้ว?

อ๊ะ!
คุณ
อาซิมะ
!!

ที่ประตู
ทางเข้าไม่มี
ร่องเท้าแตะ
ของหล่อน
อยู่!?

!! รูรีว่า
หล่อน
จะเป็นคน
เอากล่อง
“เซ็นริงริว”
ไป..!?

ถึงจะเป็นหล่อน
ก็เถอะ
ไม่มีทางที่จะ
ข้ามสะพานแขวน
ที่มีร่องเท้า
ด้วยร่องเท้าแตะ
แบบนี้เนน...

หมายความว่า
อยู่ที่ไหนสักแห่ง
ใกล้ๆ
เรียนหลักนี้
โดยไม่ต้อง
ข้ามสะพาน
....!?

ทำอะไร
อยู่นะ !!

เสียง

อย่า
ทำอะไร
บ้านนะ !!

ค..คุณ
อาซึมะ
....

เธอเองก็
น่าจะรู้
ถึงคุณค่า
ของกล่องนี้
อยู่แล้ว!

ธ...ธู่
อยู่หรอก
แต่ว่า
.....

แต่
ว่า
.....

คิดอะ
จัง !

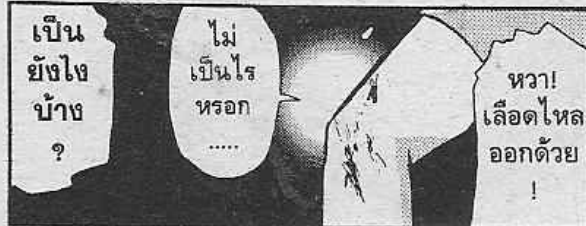

ฝาก
กล่อง
ด้วย
นะครับ!

อา!
ฝากหลอน
ด้วยละ
!

รอก่อน
ลิ!
คุณคิคุเอะ
!!

เป็น
ยังไง
บ้าง
?

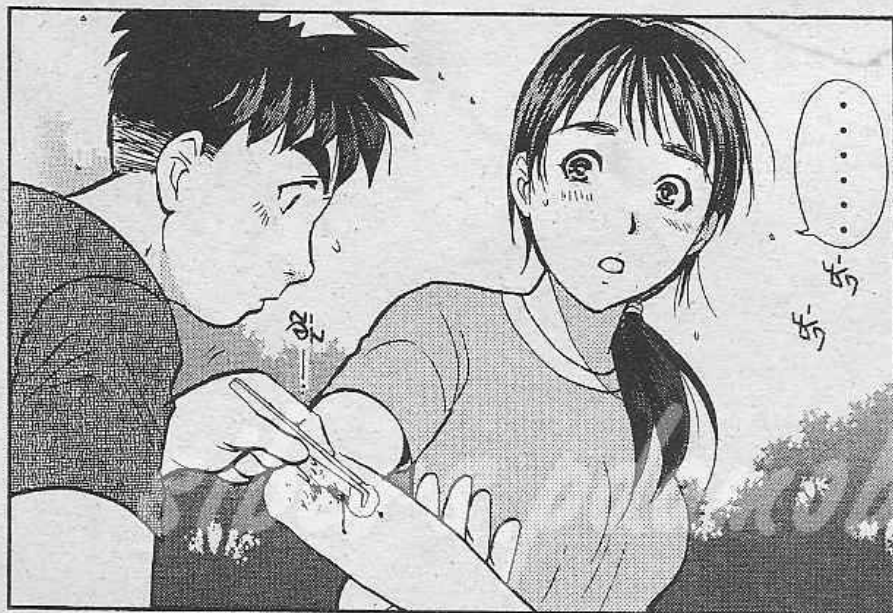
ไม่
เป็นไร
หรอก
.....

หว่า!
เลือดไหล
ออกด้วย
!

รอก
เดี๋ยว
นะ!!

ในสมุด
บันทึกDDS
มีชุด
ปฐมพยาบาล
อยู่ด้วย!

โอ๊ย
!

อ๊ะ...
ขอโทษ
แสบ
เงินหรือ..!?

ใน
กล่อง
“เซ็น
ริงริว”
.....

ความลับ
ของ
ชาติกำเนิด
ของ
คุณคืออะไรวะ?

ฉัน...
อยากจะ
ยืนยันเรื่องนั้น
เลยพยายามลอง
เปิดกล่องกลั่น
ดูหลายครั้ง
.....

แต่ว่า...
ไม่ว่ายังไง
ก็เปิด
ไม่ได้

แล้ว
คนๆนั้น
ก็—

เอ๊ะ?
?

私はあの箱の
開け方を
知っている

1 ฉันรู้วิธีการเปิดกล่องนั้น

この彫刻が
完成したら
あの箱の
開け方を
教えてあげよう
そのかわり

เพื่อ
เป็นการ
แลกเปลี่ยน
.....?

私に君の
その美しい
彫刻を

2 คุงจะสอนฉันวิธีเปิดกล่องนั้นด้วยแลกกับการเปิดกล่องให้ฉันดูดีไหม

3 ใจเดียวกับคนสองคน...

แปร่ง
ผม
?

ให้
แปร่งผม
อย่างนั้น
หรือ...?

อ...รู้สึก
น่า
อึ้งเกือบ
ยังใจ
ไม่สู้?

อ่า...
ฉันเองก็
รู้สึก
สะอิด
สะเอียน
เหมือนกัน
.....

แต่เพราะ
ไม่ว่ายังไง
ก็อยากจะรู้
วิธีการ
เปิดกล่องนั้น
ก็เลย
ยอมทนไว้
!

นอกจาก
อาจารย์โอโทริ
แล้ว
ในหมู่บ้านนี้
ยังมีอีกคนหนึ่ง
ที่รู้วิธีการ
เปิดกล่อง
นี้...

ยิ่งไปกว่านั้น
วิธีการเปิดนั้น
เป็นวิธีที่
กลายเป็น
เงื่อนไข
สำคัญ

!
เพียงแค่
แอบมอง
ตอน
เปิดกล่อง
เท่านั้น...!

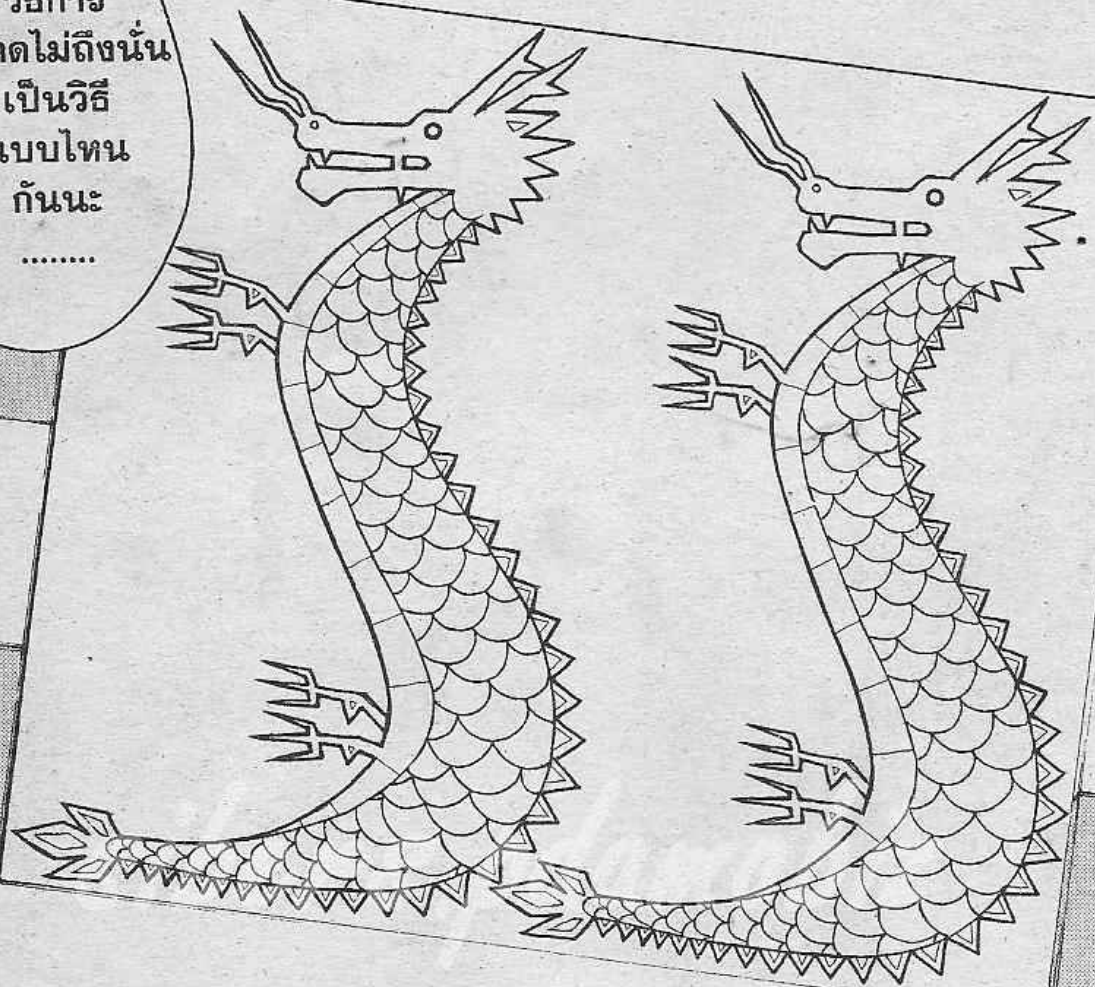

ถ้าเป็น
อย่างนั้น
ไม่มีทาง
ที่จะเป็นสิ่งที่
ยุ่งยากซับซ้อน
อย่างตัวปริศนา
.....

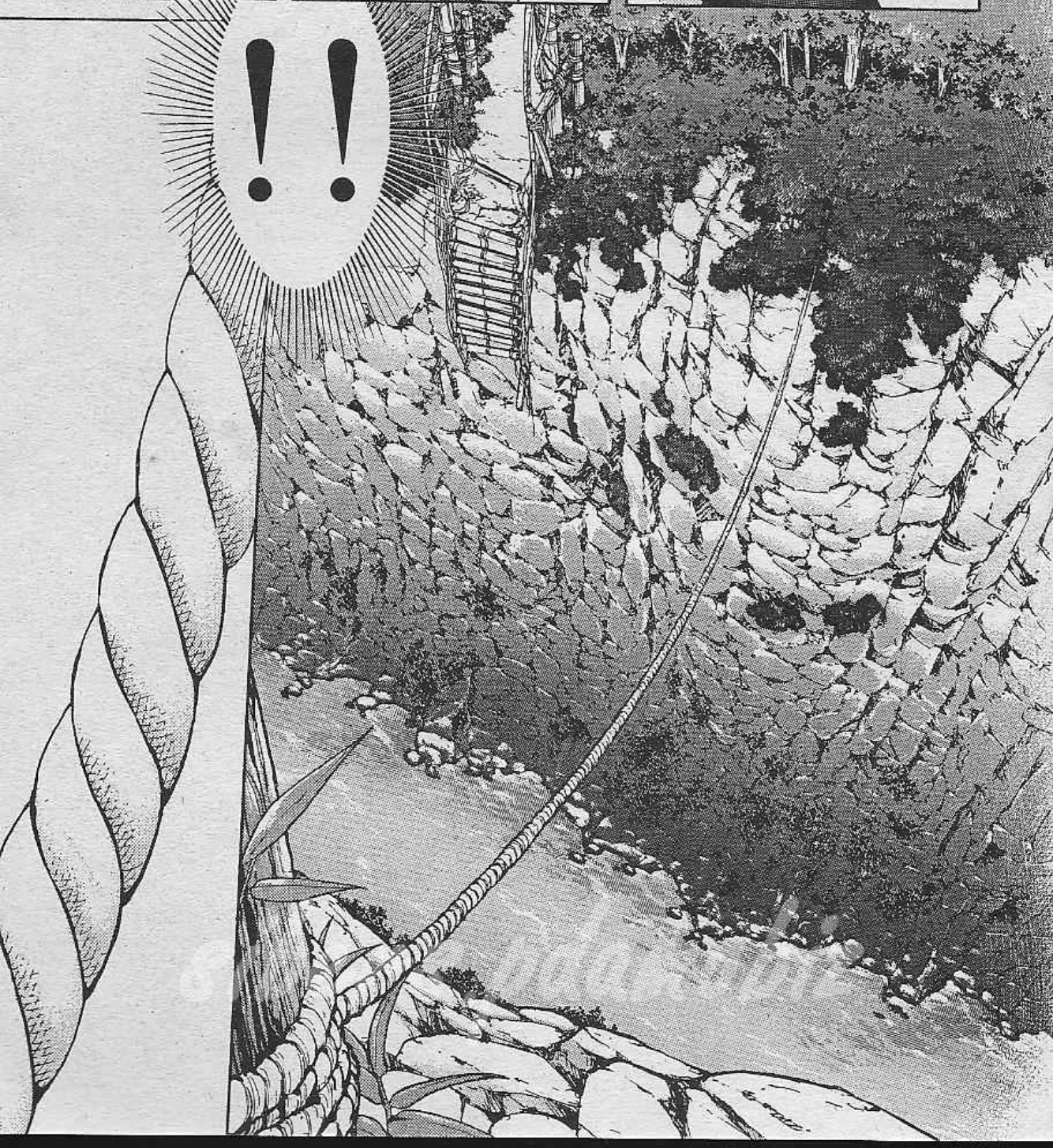
น่าจะ
เรียบง่าย
กว่านั้น....
เป็นวิธีที่คาดไม่ถึง
ทำให้มองข้ามไป
!

วิธีการ
ที่คาดไม่ถึงนั้น
เป็นวิธี
แบบไทย
กันนะ
.....

เชือก
ทอดยาว
ข้าม
หุบเขา
ไป

ตอนที่
ผมมา
ยังไม่มี
ของแบบนี้
เลยแท้ๆ
.....

คุณคามิตะ
เป็นคนเจอ
ตอนที่เดินผ่าน
เมื่อกี้นะ

เลยมาเจอ
เชือก
เส้นโตนี้
พาดผ่าน
อยู่...

เพราะว่า
ผมอยากจะ
รีบกลับไปเร็วๆ
ก็เลยเดินมา
ตรงที่สะพาน
ตกลงไปดู

เข้าใจล่ะ!
นี่เป็น
ผลลัพธ์
ที่คาดไม่ถึง
จริงๆ

คุณ
คาโนะ
!?

ที่ว่า
“ผลลัพธ์
ที่คาดไม่ถึง”
หมายความว่า
ยังไง?

ยัง
ไม่เข้าใจ
อีกรี?
คุณนึก
แดงเพลง
!

นี่ไง!
เชือกเส้นหนึ่ง
มัดอยู่กับต้นไม้
แล้วทอดยาว
ออกไป
ใช่ไหมล่ะ
?

คิดว่า
เรื่องแบบนี้
สามารถ
ทำได้ด้วย
ตัวคนเดียว
รี?

อีะ
!!

อีก
ปากหนึ่ง
ของหุบเขา
มีผู้ลมธู
ร่วมคิด
อยู่ด้วย
ยังไงล่ะ
.....

แล้วก็
ให้คนที่อยู่
อีกฝั่ง
ขว้างเชือก
มาให้
!!

แน่นอนว่า
เชือกเส้นใหญ่
ขนาดนี้
ถึงจะขว้างยังไง
ก็คงขว้างไม่ถึง
นี่หรือก... NH

ดังนั้น
ตรงปลาย
จึงผูกต่อกับเชือก
เส้นเล็กๆ
แล้วผูกติด
กับก้อนหิน
หรือลูกบอล
แล้วขว้างมา...

ความกว้าง
ของหุบเขา
ประมาณ
เกือบ 20 เมตร
ถ้าเป็นผู้ชายล่ะก็
คงจะขว้างได้
สบายๆ?

หมายความว่า
คนร้าย
ไม่ได้อยู่
ในหมู่บ้าน
แล้ว?

คงหนีไป
ด้วยกันกับ
ผู้ลมธู
ร่วมคิด
นั่นแหละ
!

เศษหินอ่อน
ที่แตกเป็น
ชิ้นเล็ก
ชิ้นน้อย
นั้น

ไม่ใช่
ผลงาน
ชิ้นสุดท้าย
ของไอโทธิ
เงินเมียว
นักแกะสลัก
อัจฉริยะ

แต่
เป็นเพียง
แค่ของ
เลียนแบบ
ยังไง
ล่ะ!

ถ้าเป็นผลงานของ
โอโหริ เงินเมียว
ที่ว่ากันว่า
มีราคามหาศาลละก็
คนที่ถึงจะต้องฆ่าคน
ก็ต้องการ
จะเอามาไว้ในมือละ
ก็มืออยู่ไม่น้อย
หรอกนะ....

อาจารย์
โอโหริเอง
กับตำรวจ
แล้วก็ยอม
เปิดประตู
ให้ง่ายๆ
ด้วย...

ถ้าไปตรงหน้าตาง
แล้วเคาะสะก๊
เมื่อมองดูข้างนอก
จากช่องว่าง
ของผ้าม่าน
ก็คงจะคิดว่า
เป็นตำรวจมา
การที่จะ
เปิดประตูให้
ก็ไม่ใช่เรื่องแปลก
อะไร....

!!

!!

คนร้าย
มา
อาจารย์
ไอโทธิ
ในทันที

แล้วก็
ใช้ค้อนทุบ
รูปแกะสลัก
ของปลอม
ที่ชนเอามาไว้
ก่อนล่วงหน้า

แล้วก็
ขโมยเอา
ผลงานที่
เสร็จสมบูรณ์
ของอาจารย์
ไป

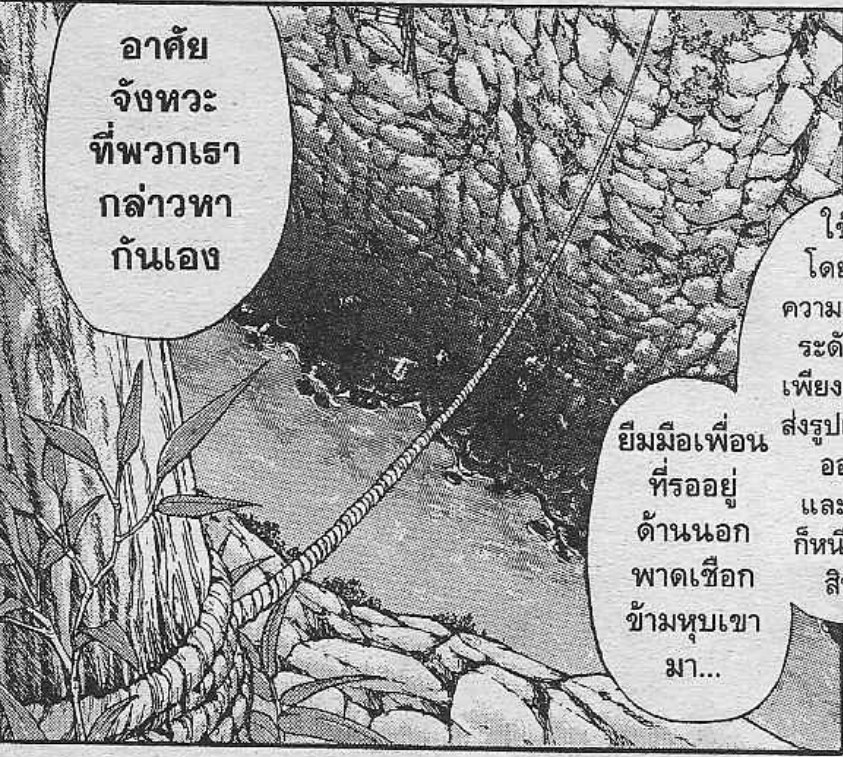
อืม...พอคิด
แบบนี้แล้ว
ทุกอย่าง
มันก็ลงตัว
พอดี!

คนร้ายคงจะรู้
ถึงสภาพ
ตั้งเครียด
ที่เกิดขึ้น
ในหมู่บ้านนี้
!

ฉะนั้น
จึงคาดการณ์ว่า
ถ้าอาจารย์ไอโทธิถูกฆ่า
การสืบหาคนร้าย
จากในบรรดา
พวกเรา
ก็จะเริ่มขึ้น

เพื่อการนั้น
แล้ว
ถึงกับตั้งใจตัด
เชือกสะพาน
ให้ขาด
.....

อาศัย
จังหวะ
ที่พวกเขา
กล่าวหา
กันเอง

ยืมมือเพื่อน
ที่รออยู่
ด้านนอก
พาดเชือก
ข้ามหุบเขา
มา...

ใช้รอก
โดยอาศัย
ความแตกต่าง
ระดับสูงต่ำ
เพียงเล็กน้อย
ส่งรูปแกะสลัก
ออกไป
และตัวเอง
ก็หนีไปด้วย
สินะ...

นี่..หมายความว่า
คนร้ายที่ทำ
ตามแผนการ
จนสำเร็จ
ลึบตัดเชือกนี้ทิ้ง
อย่างนั้นหรือ
.....?

คนร้าย
ที่รอบคอบ
แบบนี้
คงไม่ทำ
ผิดพลาด
แบบนี้แน่

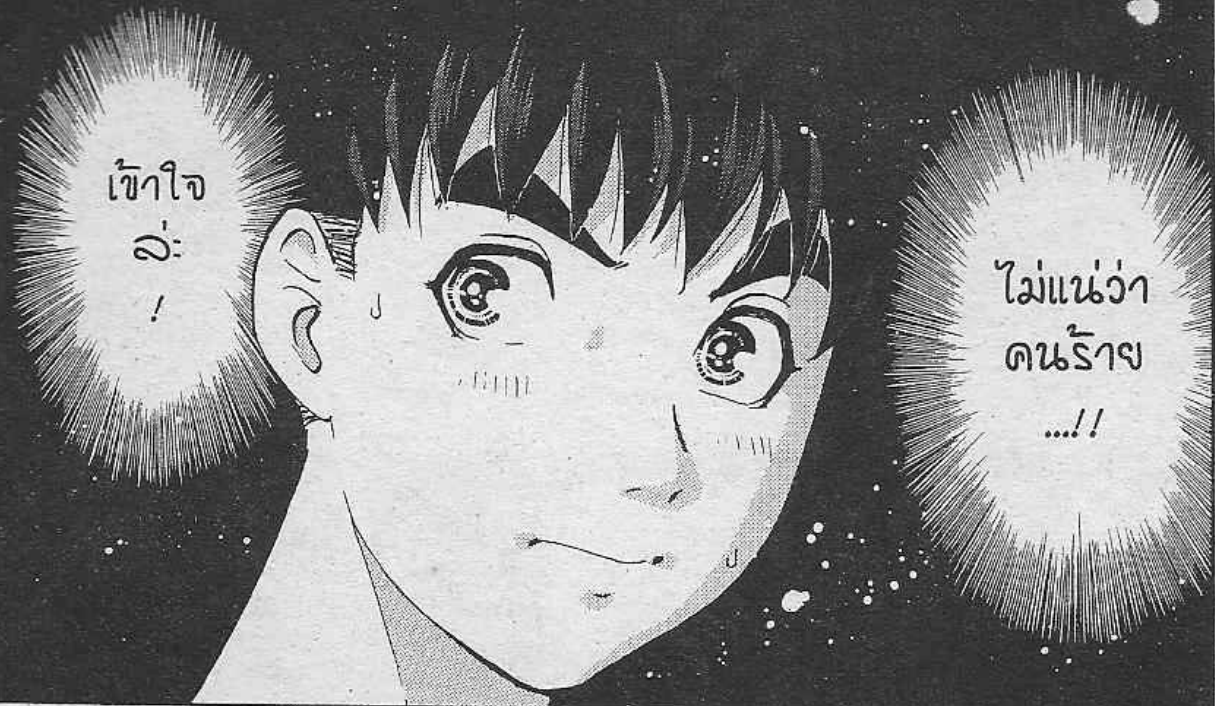
บางที่
ก่อนที่จะ
จัดการกับเชือก
ให้เรียบร้อย
กลับถูก
คุณคามิตะ
พบเห็นเสียก่อน
.....

ถ้าเป็น
แบบนี้
แสดงว่า
ยังหนีไปได้
ไม่ไกล
แน่....

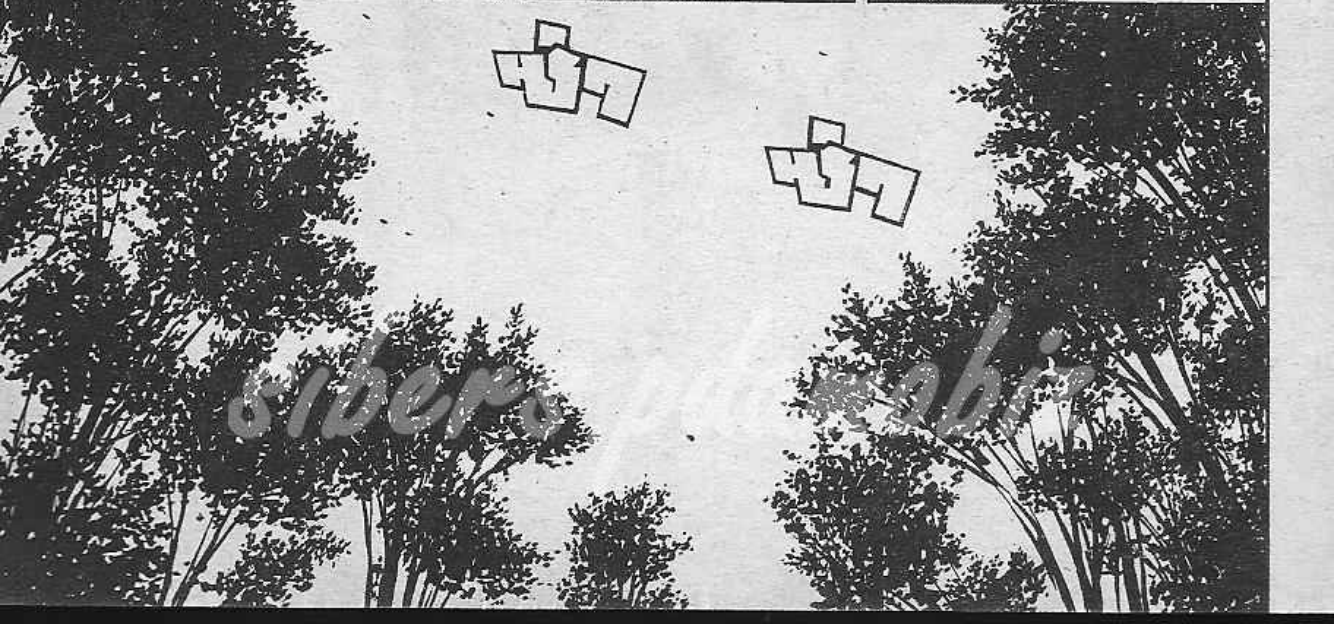
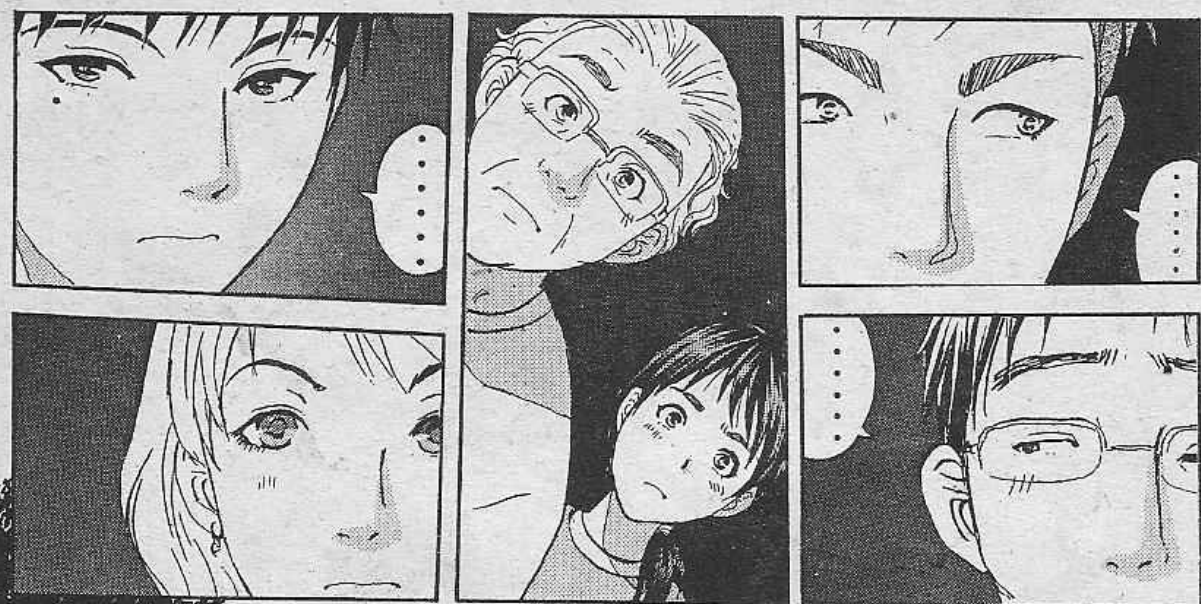
ไม่น่าจะใช้แบบนี้——!!

เข้าใจ
ละ
!

ไม่แน่น่ว่า
คนร้าย
...!!

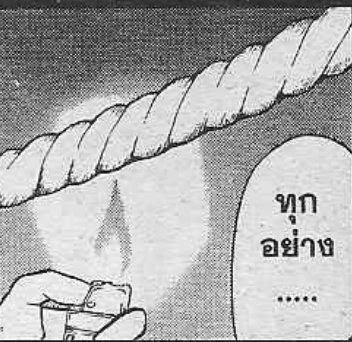
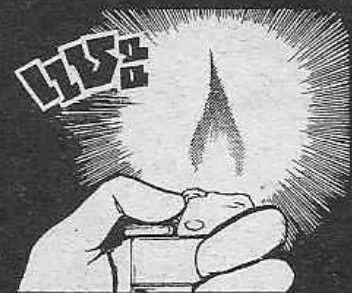

iber

shin

เท่านั้น
ก็
เจ็บบ๊อย
.....

ทุก
อย่าง
.....

ปิ๊

!!

www.kemur.biz

มาจริงๆ
นั่น
แหละ
!

เพราะ
ถ้า
ปล่อยเชือก
ทิ้งเอาไว้
แบบนี้
ล่ะก็

!?

ไม่สิ!
ไม่ว่ายังไง
ก็ต้องมา
สินะ
!!

ความจริง
ปลอมมา
ที่อุตสาหกรรม
สร้างขึ้น
จะถูกเปิดเผย
ในพริบตาว่า
เป็นกลอุบาย
!!

อู่

....

ตอนนี้
มาคิดดูแล้ว
ตั้งแต่ตอนที่
ตัดสะพานทิ้ง

การ
เตรียมการ
อุบายพาดเชือก
นั้น
ก็ทำเสร็จไป
เรียบร้อยแล้ว!

แน่นอนว่า
เพื่อหลังจากที่
เกิดการโวยวาย
ว่าเป็นการกระทำ
ของคนภายในแล้ว

ก็ทำให้เห็นว่า
เป็นเรื่องรอย
การหลบหนี
ของคนร้าย
ที่มาจาก
ด้านนอก

เป็น
อูบาย
ทางจิตใจ
ที่แยบยล
มาก!

ทำให้เกิด
ความรู้สึก
โล่งใจ
ว่าเป็น
อย่างนั่นเอง
หรือกรี

ก่อนอื่น
ก็ใช้เชือก
เส้นเล็กๆ
อย่างเช่นเอ็น
ที่ไม่เป็น
ที่สังเกต

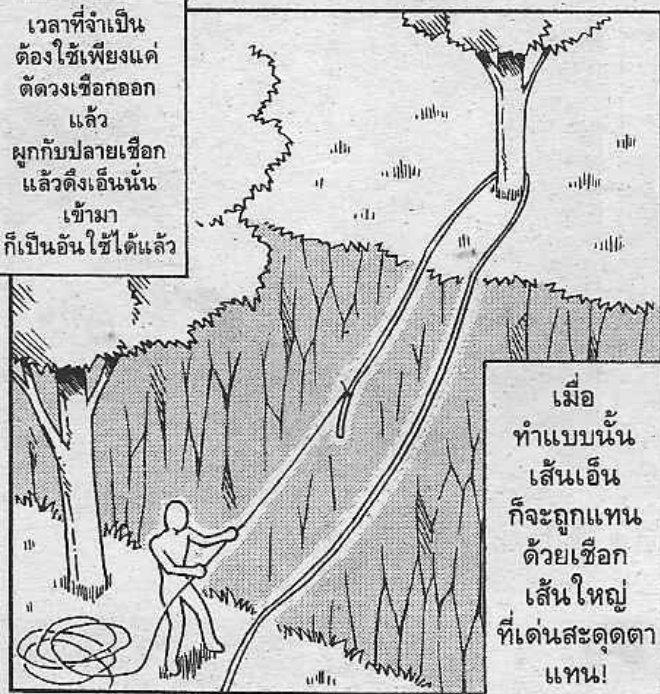
พาดผ่าน
ต้นไม้
ทำให้เป็นวง
โดย
พาดผ่าน
หน้าผา
อีกฝั่งหนึ่ง
.....

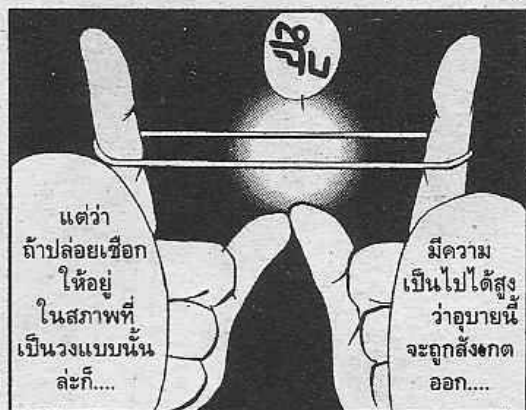
ถ้า
เตรียมการ
เอาไว้
ตั้งแต่ต้น
แล้วล่ะก็

การจะทำให้
มีเชือกพาด
ผ่านหุบเขานั้น
ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยาก
อะไร!

เวลาที่จำเป็น
ต้องใช้เพียงแค่
ตัดวงเชือกออก
แล้ว
ผูกกับปลายเชือก
แล้วดึงเอ็นนั้น
เข้ามา
ก็เป็นอัน ใช้ได้แล้ว

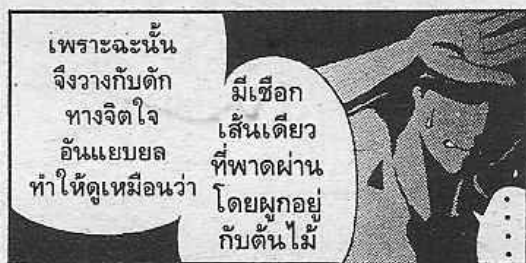

เมื่อ
ทำแบบนี้
เส้นเอ็น
ก็จะถูกแทน
ด้วยเชือก
เส้นใหญ่
ที่เดินสะดุดตา
แทน!

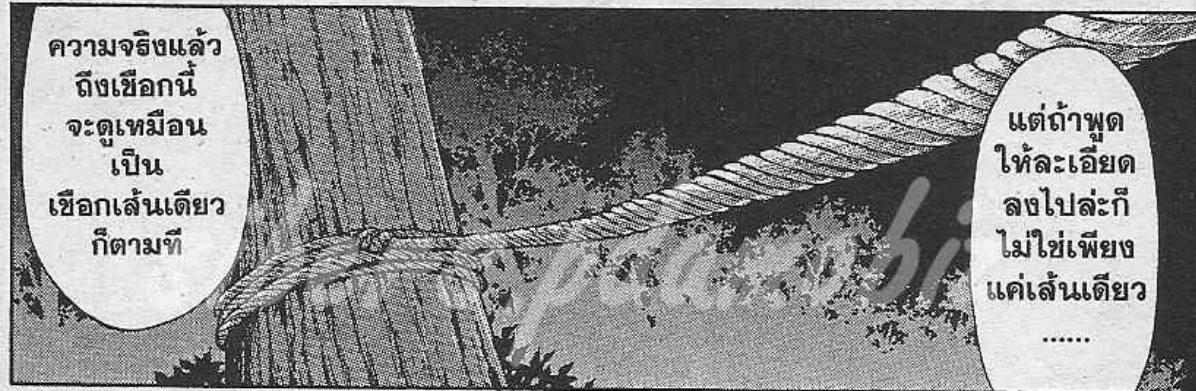
แต่ถ้า
ถ้าปล่อยเชือก
ให้อยู่
ในสภาพที่
เป็นวงแบบนี้
ล่ะก็....

มีความ
เป็นไปได้สูง
ว่าอูบายนี้
จะถูกสังกต
ออก....

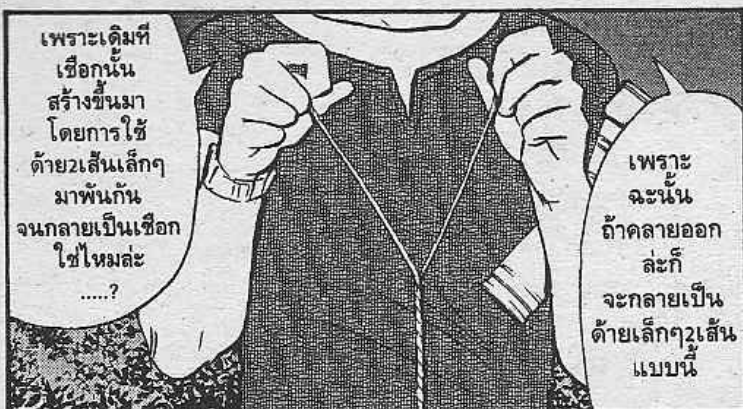
เพราะฉะนั้น
จึงวางกับดัก
ทางจิตใจ
อันแยบยล
ทำให้ดูเหมือนว่า

มีเชือก
เส้นเดียว
ที่พาดผ่าน
โดยผูกอยู่
กับต้นไม้

ความจริงแล้ว
ถึงเชือกนี้
จะดูเหมือน
เป็น
เชือกเส้นเดียว
ก็ตามที

แต่ถ้าพูด
ให้ละเอียด
ลงไปล่ะก็
ไม่ใช่เพียง
แค่เส้นเดียว
.....

เพราะเดิมที
เชือกนั้น
สร้างขึ้นมา
โดยการใช้
ด้ายเส้นเล็กๆ
มาพันกัน
จนกลายเป็นเชือก
ไซ้ใหม่ล่ะ
.....?

เพราะ
ฉะนั้น
ถ้าคลายออก
ล่ะก็
จะกลายเป็น
ด้ายเล็กๆเส้น
แบบนั้น

คุณเล็ง
อยู่
ตรงนั้น
นั่นแหละ
!

ทำให้
เป็นวงแบบนี้
ใช้เชือกที่มี
ความเล็ก
กว่าครึ่งหนึ่ง
พาดผ่านต้นไม้
แบบนี้

ซูบ

แต่
ที่ต่าง
ออกไป
คือจุดนี้

เพราะ
ถ้าปล่อยเชือก
เป็นวง
ผูกติดไว้ล่ะก็
ความคง
จะแตก
แน่

จึงได้
ดึงเชือก
ไปพลง
บิดเกลียว
ไปพลง..
นี่ไง!

ซูบ

ซูบ

ซูบ

ก็จะ
กลายเป็น
เชือก
เส้นใหญ่
ขึ้นมา
ยังไงล่ะ
!!

ที่เหลือ
ก็เพียง
ม้วนเกลียว
มาจนถึง
ฝั่งนี้
.....

แล้วก็
ผูกติดกับต้นไม้
ทำให้ดูเหมือนว่า
เป็นเชือกเส้นเดียว
ตั้งแต่แรก

ที่จริงแล้ว
ที่ฝั่งตรงข้ามนั้น
มีเพียงแค่
เชือกเส้นเล็กๆ
เท่านั้น
ที่โอบรอบ
ต้นไม้
อยู่....

เพราะว่า
อยู่ห่างออกไป
และมีพุ่มไม้
ขวางอยู่
จึงทำให้
มองไม่เห็นว่ามี
อีกฝั่งมีสภาพ
เป็นอย่างไร

การที่คิดว่า
ในเมื่อฝั่งนี้
มีการผูกเชือก
เอาไว้
อีกฝั่ง
ก็จะต้องเป็น
เหมือนกันนั่น
เป็นจิตใจ
ของมนุษย์เรา..

เป็น
อุปาย
ที่คิดได้
ดีจริงๆ
.....

ถึงจะพูด
แก้ตัวไป
ก็เปล่า
ประโยชน์!

อย่างเช่น
“ฉันก็เพิ่งรู้สึก
ถึงจุดนี้
เหมือนกับเธอ
ก็เลย
มายืนยัน”
นะ!

หลักฐาน
การอ้างที่อยู่
ที่
สมบูรณ์แบบ
ของคุณ

ได้ถูก
ทำลายลง
หมดแล้ว
!!

คนร้าย
ได้ทิ้ง
“หลักฐาน
ทางวัตถุ
ที่ชัดเจน”

เอาไว้ใน
สถานที่
เกิดเหตุ
นั้น

www.damob.com

จากนี้ไป
ผมจะไขอูบาย
ที่แยบยล
ของหลักฐาน
การอ้างที่อยู่
|

ที่ดูแล้ว
เป็นไป
ไม่ได้มัน
ให้ดูเอง
!!

คำตอบ
มีเพียง
หนึ่ง
!!

คนร้ายที่ฆ่า
ไอโทธิ
เงินเมียว
ก็คือคุณ
นั่นแหละ
!!

mobiz

ใช่
แล้ว
!

คำตอบ
มีเพียง
หนึ่ง
!!

โรงเรียน บุกสืบ Q

ตอนที่ 131 คดีฆาตกรรมหมู่บ้านสะพานแวง 7

คนร้าย
ที่ฆ่า
ไอทีริ
เงินเมียว

ก็คือ
คุณ
!!

นี่!
เดี๋ยวก่อน
สิ!!
คิวคัง!

scribers.pdf

ถ้า
เขาเป็น
คนร้าย
ล่ะก็

ทำไมถึง
ได้พ้นสะพาน
คาศีระ
ที่เป็นทางเข้าออก
เพียงหนึ่งเดียว
ของหมู่บ้านทั้ง
ซะล่ะ?

ถ้าจะบอกว่า
คนจากภายนอก
ทำให้
ดูเหมือนว่า
คนร้าย
อยู่ในบรรดา
พวกเรา

แล้ว
ใช้เชือกนั้น
หนีออกไป
ล่ะก็
พอจะยอมรับ
ได้อยู่...

หนึ่งใน
เหตุผลนั้น
ก็คืออย่างที่ผม
ได้บอกไปแล้ว
คือทำให้
ดูเหมือน
คนร้ายเป็นคน
จากภายนอก

และหนี
ออกไป
ด้วยความ
ช่วยเหลือ
จากผู้สมรู้
ร่วมคิด

แต่ว่า
เหตุผล
ที่สำคัญ
กว่านั้น
ไม่ใช่
อะไรอื่น

แต่เพื่อขัง
ผมเอาไว้
ที่หมู่บ้านนี้
นั่นเอง
.....

เพื่อ
ใช้ประโยชน์
ในการฆาตกรรม
ครั้งนี้
ยังไงล่ะครับ
!!

เอ๊ะ?
คนร้ายนะ
ใช้
ประโยชน์
จากเธอ
.....!?

ตะ...แต่ว่า
คนร้าย
ใช้ประโยชน์
ได้ยังไง
กันล่ะ?

เธอซึ่งเป็น
คนนอก
ที่ไม่มีส่วน
เกี่ยวข้อง
อะไรเลย

ที่บังเอิญ
ปรากฏตัว
ขึ้น
นี่นะ...!?

เพราะ
เป็น
คนนอก
นั่นแหละ
ครับ
!

คุณ
จินโซ
!!

อาจารย์
ทุกคน...
อาจารย์โอโหริ
ซึ่งเป็นคน
รอบคอบ
ระมัดระวัง
เป็นอย่างมาก

เก็บตัวอยู่
แต่ในห้อง
ที่ใส่กุญแจล็อก
อย่างหนา
แน่น...

ไม่เปิดประตู
ให้กับ
ผู้ที่เกี่ยวข้อง
กับคดี
เมื่อปีก่อน
อย่างเด็ดขาด!

เรื่องนี้นั้น
คงทำให้
คนร้าย
ร้อนใจ
พอดู!

การที่จะมาเขา
ซึ่งรู้ถึงความจริง
ของคดีฆาตกรรม
เมื่อปีก่อน และ
ทำลายรูปแกะสลัก
ที่ชื่อว่า "คนร้าย"
นั้น

ไม่ว่ายังไง
ก็ต้องเข้าไป
ในกระท่อม
หมายเลข 13
นั้น...!

แต่ถ้า แม้
อาจารย์โอโหริ
ซึ่งเป็นคน
รอบคอบ
ระมัดระวัง
อย่างนั้น

ก็ยิ่ง
ประมาทไป
จุดหนึ่ง

เวลาที่
คุณคิดอะ
หรือตำรวจ
ที่ไม่มีความ
เกี่ยวข้องกับคดี
อย่างชัดเจน
ไปหาไหน

กลับเปิด
ประตูรับ
อย่าง
ง่ายดาย

ไซโหม
ล่ะครับ?
คุณคิดอะ
!

อะ...
อือ
.....!

คนร้าย
ใช้ประโยชน์
จากความ
ประมาท
ของอาจารย์
โอโหริ
ในจุดนั้น

ใช้ประโยชน์
จากผม
ที่เป็นคนนอก
ที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดี
แม้แต่น้อย
โดยเดิมนั้นว่า
จะออกหัว
หรือก้อย!!

และการ
เติมพินนั้น
ก็ประสบ
ความสำเร็จ
.....

ไม่เพียง
ผมจะถูก
ให้รับบทเปิด
"ประตูปิดตาย"
ของอาจารย์
โอโหริ
เท่านั้น

แต่
ยังถูกใช้
เป็นพยาน
ยืนยันหลักฐาน
การอ้างที่อยู่
ของคนร้าย
อีกด้วย!!

ไซโหม
ล่ะครับ
?

.....

คุณนั่นแหละ
คือคนร้าย
ที่ฆ่าอิมิยะ ไชโซ
นักวาดภาพญี่ปุ่น
เมื่อปีก่อน
.....

นักสืบ
อาชิมะ
โคโนะ
สุเกะ
!!

และ
เป็นคนฆ่า
ไอโทชิ เจ็นเมียว
นักแกะสลัก
ที่เป็น
ผู้เห็นเหตุการณ์
ในคดีนั้น
ด้วย
!!

นัก...
นักสืบ
อาซึมะ
นะริ....!!

คนร้ายที่มา
อาจารย์ฮิบิยะ
และ
อาจารย์โอโทริ
!?

ไม่คิดเลยว่า
นักเรียน
Q Class
ที่ได้ชื่อว่าเป็น
ผู้มีคุณสมบัติ
เป็นผู้สืบหอด
ของ....

อาจารย์ตัน
ที่ฉันนับถือ
จะสิ้นในฐาน
ได้พลาดเป้า
ขนาดนี้

ถ้าเธอคิดจะ
กล่าวหาว่า
ฉันเป็นคนร้าย
จริงๆล่ะก็
คงจะเตรียมใจเอาไว้
แล้วสินะ...?

ฉันเอง
ถึงจะเห็น
แบบนี้
แต่ตอนนี้
ก็เป็นนักสืบ
ที่พอมีชื่ออยู่
เหมือนกัน

ขอให้
สำนัก
ไว้ด้วยว่า
ความ
ผิดพลาด
ของเธอ
เท่ากับ

ปัญหา
ที่จะเกี่ยวพัน
ถึงชื่อเสียง
ของ
อาจารย์ตัน
!

ผม
ทราบดี
ครับ!
คุณอาซึมะ
.....!!

ดีล่ะ!
ถ้า
อย่างนั้น
ขอฟัง
หน่อย
ซี

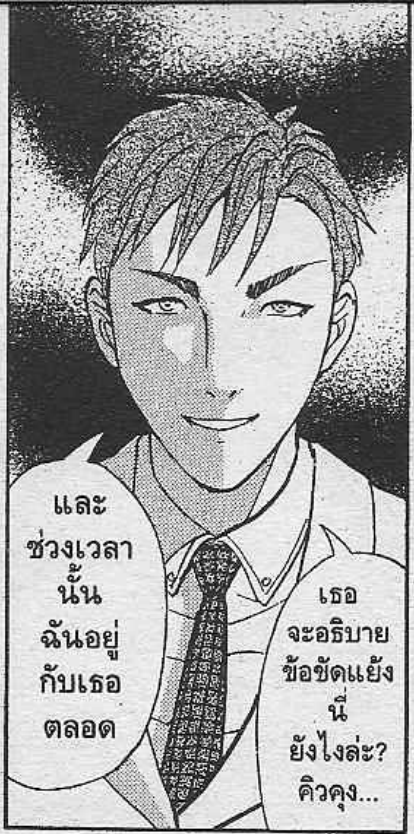
จากการ
ชั้นสุด
ของอาจารย์
สิติมระ จินโซ
ซึ่งได้รับการ
กล่าวขานว่า
เป็นหมอ
ชั้นสุดศพ
ชื่อดัง

เวลาประมาณ
การเสียชีวิต
ของอาจารย์
โอโหริ
คือระหว่าง
3ทุ่ม10นาที
ถึง50นาที
ในคืนนั้น....

และ
ตอนที่เธอ
ส่งข้อความ
ผ่านทาง
อินเทอร์เน็ต
กับอาจารย์
โอโหริ
ก็คือตอน
3ทุ่ม20นาที
.....

สรุปได้
ค่อนข้าง
ชัดเจนว่า
เหตุการณ์
นั้น
เกิดขึ้นระหว่าง
3ทุ่ม20นาที
ถึง50นาที...

และ
ช่วงเวลา
นั้น
ฉันอยู่
กับเธอ
ตลอด

เธอ
จะอธิบาย
ข้อขัดแย้ง
นี้
ยังไงล่ะ?
คิวกุง...

เรื่องนั้น
ผิดแล้ว
ครับ

อะไร
?

ที่ผมอยู่
ด้วยกันกับ
คุณอาชิมะนั้น
ก็คือจนถึง
ตอน3ทุ่ม
20นาที

และ
หลังจาก
ตอน3ทุ่ม40นาที
ที่ผมไปหา
อาจารย์โอโหริ
แล้วกลับมา
ต่างหาก
ล่ะครับ
.....

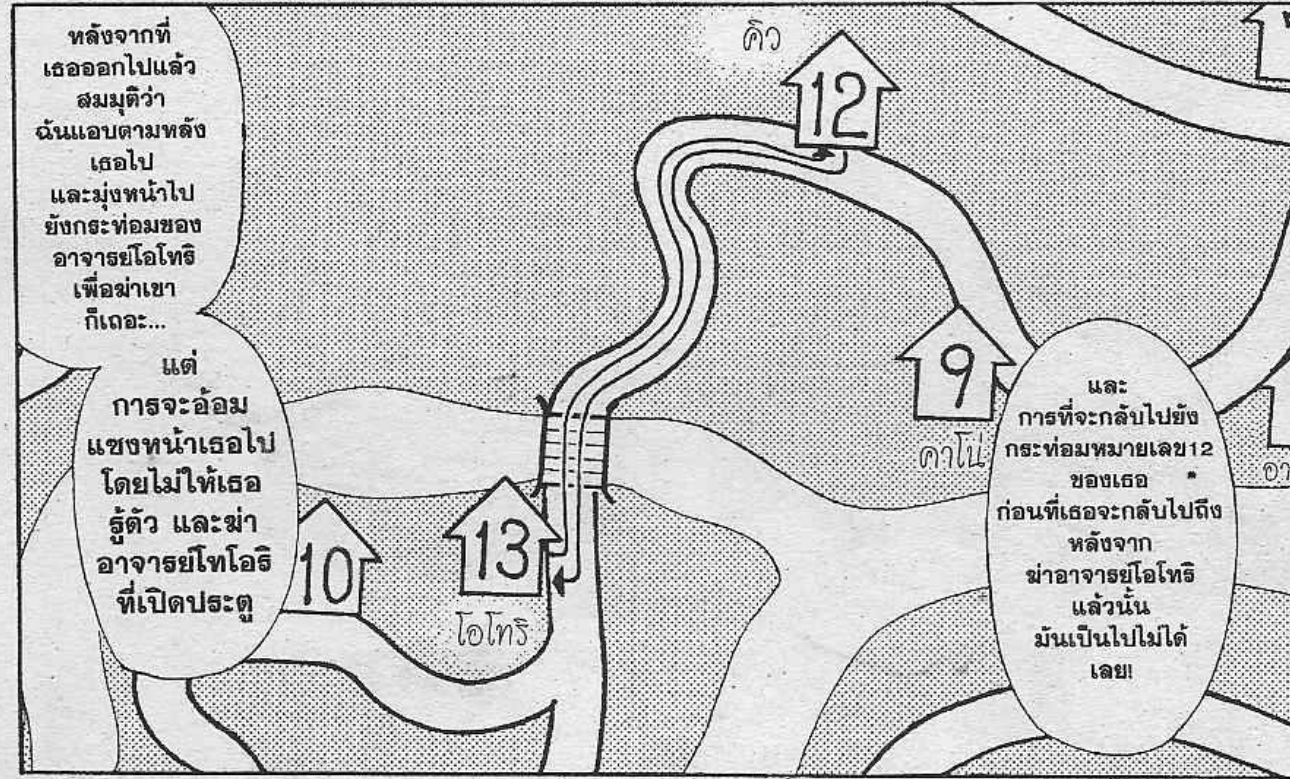
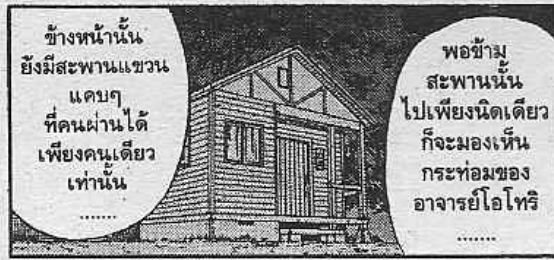

ช่องว่าง
20นาที
ตั้งแต่ตอน
3ทุ่ม20นาที
จนถึง40นาที
นั้น

คุณ
อยู่ที่ไหน
และทำอะไร
อยู่นั้น
ไม่มีใครรู้

iz

ที่จริง
ผมเองก็
สับสน
กับสภาพ
ที่ไม่มีทาง
เป็นไปได้
นี่

และ
คำพูดของ
คุณอาซึมะ
ที่ว่าได้รับ
การขอร้องจาก
อาจารย์โอโหริ
ให้มาเป็น
บอดีการ์ดให้...

ไม่คิดสงสัย
แม้แต่หน่อยว่า
คุณอาซึมะ
นั้นเอง
ที่เป็นคนร้าย
....!

แต่ว่า
เรื่องที่
คุณอาซึมะ
พูด
เมื่อครั้งนั้น

สามารถ
ทำให้
สำเร็จได้
ไม่ยากเย็น
อะไร...

โดยอาศัย
กับดัก
ทางจิตใจ
อันแยบยล
เพียง
อย่างเดียว
เท่านั้น!!

หลักฐานนั้น
ผมจะ
แสดงให้ดู
เดี๋ยวนี้
แหละครับ

ตามมา
สิ
ครับ!

มันอันตราย
ขอให้ทุกคน
ระวังด้วย
นะครับ
.....!

โอ๊ะ
โอ๊ะ

อู่! ก็ต้องเดิน
ตอนมืดๆแบบนี้
ด้วยจำนวนคน
ขนาดนี้
แถมมีไฟฉาย
เพียง
กระบอกเดียว
นี่ครับ...

ระวังหน่อยสิ!
คุณคามิตะ!
เดี๋ยวฉันก็เหยียบ
ไม้กระดาน
พลาดไปด้วย
กันพอดี!!

ถึงแล้ว
ครับ!
เชิญเข้ามา
เลยครับ
!!

อะไรกัน?
กระท่อม
ของเธอ
ไม่ใช่
สิ!

ที่แบบนี้
จะมี
อะไรกัน
....?

ฮ๊ะ

ซึก ซึก

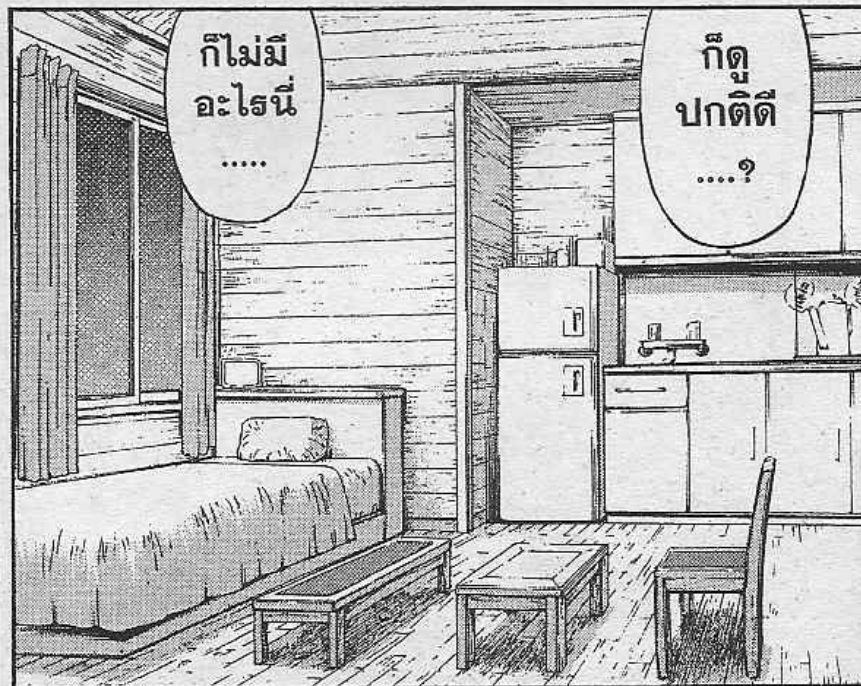
.....

ว่ายังไง
ครับ
.....?
รู้สึกอะไร
บ้างไหม
ครับ?
ทุกคน.....

อึก
อึก

ยังไง
นะรี
.....

ก็ไม่มี
อะไรนี่
.....

ก็ดู
ปกติดี
.....?

อ้อ
?

อ้อ
!!

ต้มน้ำทิ้ง
เอาไว้
แบบนี้
!

ไม่ได้นะ!
คิวคอง!!
ต้มน้ำเอาไว้
แล้วออกไป
ข้างนอก
แบบนี้แหละ!!

อา...
เกือบไป
แล้วสิ!
น้ำระเหย
เกือบจะ
หมดก
แล้ว

ต้อง
ระวังหน่อยนะ
เตาไฟฟ้านี้
กำลังไฟ
ค่อนข้างแรง
ถ้ามีน้ำน้อยล่ะก็
หม้อได้ไหม
แน่

ขอโทษ
ครับ
คุณจินโซ
!

ว่าแต่..
อ้อ
?

เธอ...
ที่นี่นะ
....

ไม่ใช่
กระท่อม
หมายเลข12
สินะ
!

เอ
?

รู้ดี
จึงเลย
นะครับ
!

มันก็แน่นอน
อยู่แล้ว
ก็ฉันน่าจะจำได้
แม้กระทั่งรูปร่าง
รอยต่อของไม้
ของกระท่อม
พวกนั้นะสิ!

แต่ว่า..
ฉันไม่เคย
มาตอนนี่ดู
แบบนี้
โดยอาศัย
แค่ไฟฉาย
กระบอก
เดียว..

แถมยัง
เป็นการเดิน
ตามคนอื่น
มาที่กระท่อม
แบบนี้ด้วย

เกือบจะ
โดนหลอก
ซะแล้วสิ
.....

ที่จริง
ที่นี่ไม่ใช่
กระท่อม
หมายเลข12
ที่ผมพักอยู่

ถ้าดูจาก
แผนที่แล้ว
ที่นี่
เป็นกระท่อม
หมายเลข10
ที่เป็นห้องว่าง
ที่เพียงแต่
แขวนป้าย
หมายเลข12
เอาไว้เท่านั้น
ครับ!!

ไม่รู้ตัว
เลย
นะนี่
!

เพราะ
เคยแต่เดิน
กลับกระท่อม
ตัวเอง
ตอนกลางคืน
เท่านั้น!

ผม
เองก็
เหมือน
กัน!

แต่ว่า..
ทำเรื่อง
ล้อเล่น
แบบนี้
ตั้งใจจะ
ทำอะไร
กันแน่?

ที่จริงแล้ว
คนร้าย
ใช้ประโยชน์
จากความ
เข้าใจผิด
นี่

วางกับดัก
ทางจิตใจ
อันแยบยล
ไงครับ
!!

เอ
!?

คุณ
อาซึมะะ...
ในคืนที่
เกิดคดี

คนที่
นำทางผม
มายังกระท่อม
ที่พิก
ก็คือคุณ
สินะครับ
?

...อา
แล้ว
ยังไ
ล่ะ?

ตอนนั้น
คุณพาผม
มาที่
กระท่อม
หมายเลข10

นี่ ซึ่งคุณบอกว่า
เป็นกระท่อม
หมายเลข12
แต่ที่จริงแล้ว
คุณได้เตรียมการ
ทำให้ดูเหมือน
เป็นกระท่อม
หมายเลข12

โดยการ
เปลี่ยน
หมายเลขห้อง
และ
ตัดแปลง
เล็กน้อาย
เอาไว้แล้ว
!!

เดิมที
ผมเป็นบุคคล
ภายนอกที่
บังเอิญ
ปรากฏตัวขึ้น
ในวันนั้น

การที่มายัง
หมู่บ้านที่มีกระท่อม
ที่ซับซ้อนนี้
ก็เพิ่งจะเป็นครั้งแรก
และก็เพิ่งจะเคย
พิกค้างคืน
เป็นครั้งแรกด้วย

นอกจากนี้
แค่สภาพระหว่าง
ตอนกลางวัน
กับกลางคืนนั้น
ทั้งเส้นทาง
และตัวอาคารนั้น
ก็แตกต่างกันไป
โดยสิ้นเชิง
แล้ว!

ผมหลังคิด
ไปว่ากระท่อม
หมายเลข10
ที่มีป้าย
หมายเลข12
แขวนอยู่นี่
คือ

กระท่อม
หมายเลข12
ของตัวเอง
โดยไม่สงสัย
อะไร!!

แต่ที่ไหนสักแห่งในหัวของผมยังคงหลงเหลือเส้นทางที่คุณอาซึมะนำทางให้ในตอนแรกอยู่

ดังนั้นตอนที่รีบร้อนกลับไปห้องพักของตัวเองจากเรือนหลักโดยไม่ดูแผนที่.....

จึงเดินผิดผ่านหน้ากระท่อมของคุณคามิคิดะไปที่กระท่อมหมายเลข10.....

อ้อ... ตอนนั้นเองรี!

อย่างนั้นนี่เอง!!

คุณอาซึมะ... คุณซึ่งประสบความสำเร็จในการควบคุมผม...

ได้พูดจูงใจทำให้ผมคิดจะไปหาอาจารย์โอโทริ

น่าเจ็บใจที่ผมหลงติดแผนที่นั้นเข้าไปเต็มๆ

และขอรับรองอาจารย์โอโทริผ่านทางอินเตอร์โฟนว่าจะขอพบในเดี๋ยวนั้น..!

ตอนแรกอาจารย์โอโทริก็ตั้งเลอยู่แต่สุดท้ายก็ยอมรับคำขอรับรองของผม....

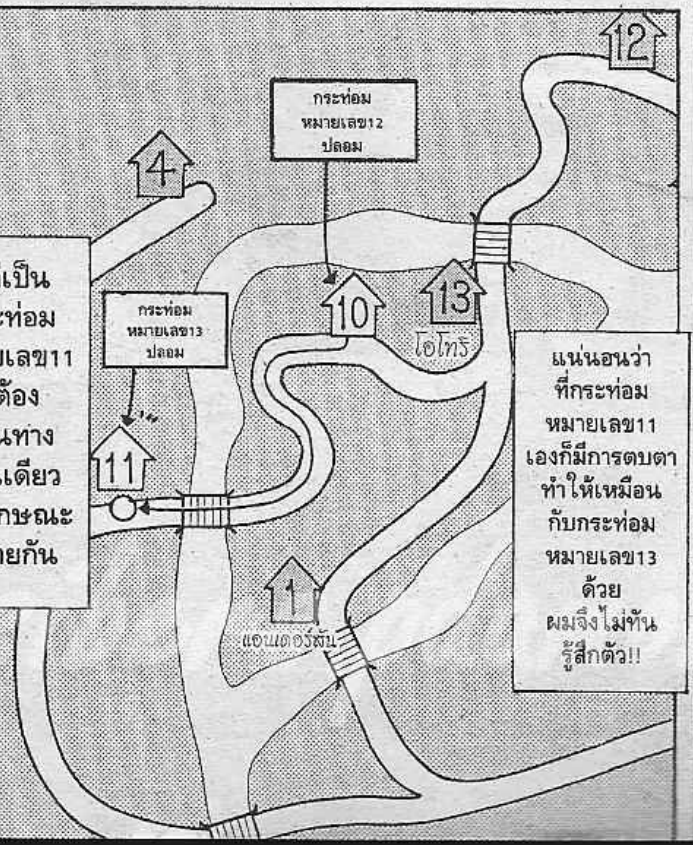
หมายความว่าตกลงสินะครับ!

ดังนั้นคุณคงจะลึนอยู่ในใจ! เพียงเท่านั้นขอเพียงคุณเคาะประตูตามจำนวนครั้งที่ผมหนดแนะกับอาจารย์โอโทริแล้วล่ะก็!

“ประตูปิดตาย” ก็อาจจะเปิดออกก็ได้

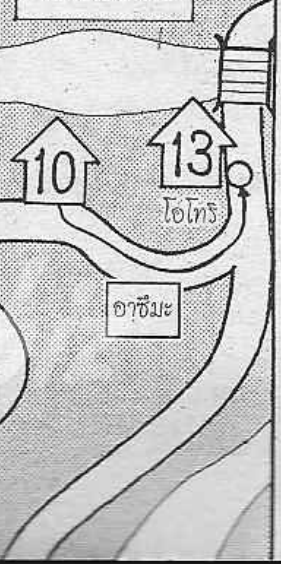
ตัวผมที่ติดกับดักของคุณไม่ได้ไปที่ “กระท่อมหมายเลข13ของปีศาจ” ที่อาจารย์โอโทริอยู่

แต่เป็นกระท่อมหมายเลข11ที่ต้องผ่านทางเส้นเดียวที่มีลักษณะคล้ายกัน

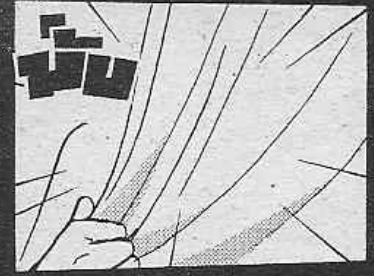

อาศัยจังหวะนั้นคุณรีบไปที่ “กระท่อมหมายเลข13ของจริง” ที่อยู่ใกล้ๆ กระท่อมหมายเลข10...

แน่นอนว่าที่กระท่อมหมายเลข11เองก็มีการดบตาทำให้เหมือนกับกระท่อมหมายเลข13ด้วย ผมจึงไม่ทันรู้สึกตัว!!

กรี๊ป
กลับมา
ที่กระท่อม
หมายเลข12
ปลอมนี้

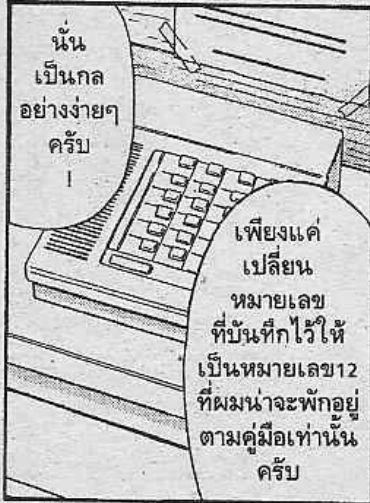
รีกี้คือ
กระท่อม
หมายเลข10
นี่
ก่อนที่ผม
จะกลับมา!

แต่ว่า
ถ้าเป็น
แบบนี้ละก็
ตอนที่ฉันกด
อินเทอร์เน็ต
มาหาเธอ
ล่ะ?

ตอนนั้น
ฉันกด
หมายเลข12
ไม่ผิดแน่!

แล้วเธอ
กับนักสืบ
อาซึมะ
ก็เป็น
คนรับสาย
.....

นั่น
เป็นกล
อย่างง่าย
ครับ

เพียงแค่
เปลี่ยน
หมายเลข
ที่บันทึกไว้ให้
เป็นหมายเลข12
ที่ผมน่าจะพักอยู่
ตามคู่มือเท่านั้น
ครับ

เพราะอย่างนั้น
ตอนที่คุณดาโน
ที่เมือขูบอกมา
ทางอินเทอร์เน็ต
ว่าจะมาหาผม

ก็เลย
รีบพูด
ห้าม

การต้มเหล้า
ทั้งที่อยู่
ยังไม่ครบ20ปี
บริบูรณ์นั้น
เป็นการทำผิด
กฎหมายนะ?
ดาโนคุง!!

เสียงนั้น
นักสืบ
อาซึมะ
.....!?

อา
!!

เข้าใจล่ะ...!
ถ้าหากตอนนั้น
ฉันซึ่งอยู่
กระท่อม
หมายเลข9
ไปหาเธอ
ล่ะก็...

ความจะแตก
ว่าเธอไม่ได้
อยู่ที่กระท่อม
หมายเลข12
สินะ!
เพราะ
อย่างนั้น...

ใช่ครับ!
จิตใจ
ของคนเรา
ไม่สามารถ
กลบเกลื่อน
ปกปิดได้

ไม่ว่า
จะวางกลอุบาย
แบบไหนก็ตามที่
แต่ในากกระทำนั้น
จะมีความจริง
ถูกซ่อนไว้
อยู่อย่างแน่นอน

!!

ทั้งการที่
คุณอาชิมะ
สามารถเดินข้าม
สะพานแขวน
นั้น
ได้อย่างสบายๆ
ผิดกับคนอื่นๆ
นั้น

เพื่อว่าเวลา
กอดคิด
จะได้
ไม่เป็น
อุปสรรค
สินะครับ ?

บางที
คงจะพยายาม
ฝึกฝนหลัก
ในการเดิน
ข้ามสะพานให้ได้
คล่องแคล่ว
ไว้วงหน้า

ตอนที่
ผมจะกินยาพิษ
เข้าไปนั้น
ถึงคนที่ห้ามไว้
จะเป็น
คุณอาชิมะ
ก็เถอะ...

แต่
เหตุผลนั้น
ก็เพียงเพราะว่า
ถ้วยกาแฟ
วางหงายอยู่
เท่านั้น
!

ถ้าคิดให้ดีละก็
ถึงจะเป็น
นักสืบชื่อดัง
แต่เพียงแค่นั้น
การจะตัดสินใจว่า
ในถ้วย
มียาพิษอยู่นั้น
ไม่อาจจะทำได้!

ทั้งการที่
เทกาแพ
ลงในตู้ปลา
เพื่อยืนยัน
เรื่องยาพิษ
ก็ด้วย

นั่นก็เพื่อ
ให้ผมได้เห็น
ปลาตาย
ต่อหน้าต่อตา

เพื่อ
ควบคุมผม
ที่ใกล้
จะเข้าถึง
ความจริง

คงจะ
ร้อนรณ
สินะครับ
.....

ตัวคุณ
นี่
!

ว่ายังไงล่ะครับ?
คุณอาชิมะ
เหงื่อออกมาก
เลยนะครับ

ที่นี่
มันร้อน
อบอ้าว
นี่...

คง
เพราะเธอ
ต้มน้ำทิ้ง
เอาไว้
ละมัง
?

ตอนนั้น
ก็เป็น
แบบนี้
เหมือนกัน
นะครับ ?

อะไร
นะ !?

ตอนที่
ผมกลับมา
กระท่อมนี้
ก็ร้อน
แบบนี้

เพราะน้ำ
ที่ต้มทิ้ง
เอาไว้
!

ในตอนนั้น
การที่คุณ
ชงกาแฟนั้น
มีเหตุผล
อยู่อย่าง
!

อย่างแรก
ก็เพื่อทำให้
คุณอยู่ที่
กระท่อมตลอด
และกำลังดื่ม
กาแฟ
อยู่...!

แต่ที่จริง
คุณได้
เตรียมการ
ไว้ก่อน
แล้ว...

คุณรีบ
เอากาแฟ
ตั้งบนเตา
แล้วรีบออก
จากกระท่อม
สินะครับ
!

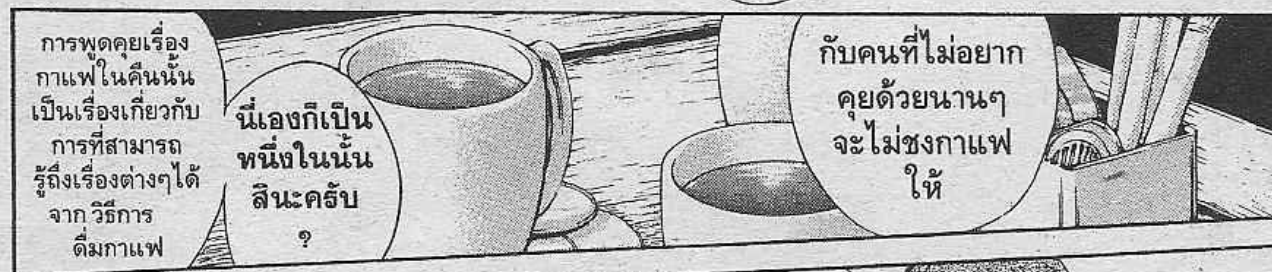

และ
อีก
เหตุผล
หนึ่ง

ถึงนี่จะไม่ใช่นักสืบเร็นจิ แต่เป็นการสันนิษฐานโดยมองถึงจิตใจ
!

ตอนนั้น
คุณน่าจะ
อยากจะคุย
กับผมยาวๆ
สินะครับ
!

โ๊ะ

การพูดคุยเรื่องกาแฟในคืนนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่สามารถรู้ถึงเรื่องต่างๆได้จากวิธีการดื่มกาแฟ

นี่เองก็เป็นหนึ่งในนั้นสินะครับ ?

กับคนที่ไม่อยากคุยด้วยนานๆ จะไม่ชงกาแฟให้

ในทางตรงกันข้ามกับอีกฝ่ายที่อยากจะคุยด้วยนานๆแล้ว...

จะชงกาแฟร้อนๆที่ต้องใช้เวลาดื่มนาน...

ผมพูดผิดหรือเปล่าครับ ?

...

เข้าใจ
ล่ะ
....

เธออยาก
จะบอกว่
การที่ฉัน
กินกาแฟ
และคุย
เรื่องราวต่าง ๆ
กับเธอนั้น

ก็เพื่อฉัน
จะได้หลักฐาน
การอ้างที่อยู่
ที่สมบูรณ์แบบ
ในช่วงเวลา
ประมาณการ
ฆาตกรรม
สินะ?

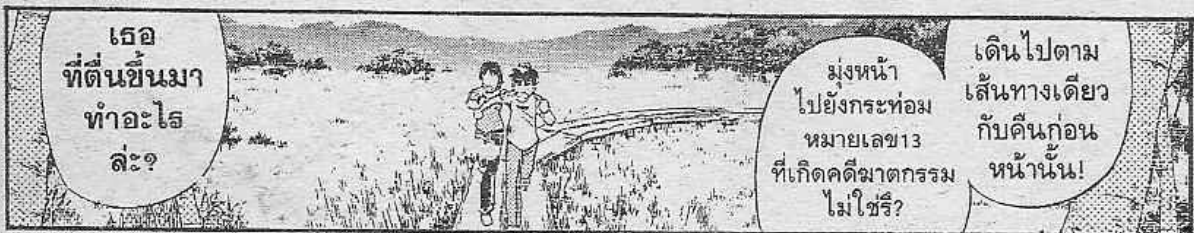
แต่การ
สันนิษฐาน
ของเธอ
มีข้อขัดแย้ง
อย่างเห็น
ได้ชัด!!

ข้อ
ขัดแย้ง
?

เธอยืนยันว่
กระท่อม
ที่เธอนอนพักนั้น
ไม่ใช่กระท่อม
หมายเลข 12
แต่เป็นกระท่อม
หมายเลข 10
นี่....

แต่
มันจะใช้
แบบนี้
จริงๆหรื?

เธอ
ที่ตื่นขึ้นมา
ทำอะไร
ล่ะ?

มุ่งหน้า
ไปยังกระท่อม
หมายเลข 13
ที่เกิดคดีฆาตกรรม
ไม่ใช่หรื?

เดินไปตาม
เส้นทางเดียว
กับคืนก่อน
หน้านั้น!

ว่าไง?
ว่า
ยังไง
ล่ะ?

กระท่อม
ที่เธอพัก
นะ
เป็นที่นี่
แน่หรื
?

เรื่อง
นั้น
.....

เป็นเหตุผล
ข้อที่ 3
ที่ชงกาแฟ
ครับ
!

เพื่อการนั้น
แล้ว
คุณกะเวลา
แอบใส่
ยานอนหลับ
ลงในกาแฟ
.....

เพื่อทำให้
ผมหลับสนิท
โดย
ไม่ตื่นขึ้นมา
ง่าย ๆ
!

!!

ม..หมาย
ความว่า
ยังงัยกัน?
คือคุณ..

แบบนี้
ยังงัย
ล่ะ

สถานที่
ที่ผมนอนหลับ
ไปกับสถานที่
ที่คุณคิดอะ
มาปลุกผม
ในตอนเช้า

เป็นคนละ
กระท่อมกัน
ยังงัยล่ะ
!

เอ?
?

ในอธิบาย
การอ้าง
หลักฐาน
ที่อยู่นั้น
มีอยู่บ่อยๆ

อย่าง“การ
เคลื่อนย้ายศพ”
เพื่อ
ลวงสถานที่
เกิดคดี

หรืออธิบาย
“คนร้าย
ไปจากสถานที่
เกิดเหตุ”
โดยอาศัย
ช่องว่าง
ของจิตใจ
!

แต่ว่า
คุณอาชิมะ..
อธิบายที่คุณ
วางไว้นั้น
ไม่ใช่
ทั้ง2แบบ
.....!!

เพื่อให้ได้
หลักฐาน
ในการ
อ้างที่อยู่
มาไว้
ในมือ

คุณ
ได้ทำการ
“เคลื่อนย้าย”
ผมซึ่งเป็น
“พยาน
ยืนยัน”
!!

อะไร...!!

พอ
คุณเห็นว่า
ผมหลับสนิท
ไม่ตื่นขึ้นมา
ง่ายๆ

..... ด้วยฤทธิ์
ของ
ยานอนหลับ
แล้ว...

คุณก็
แอบเข้ามา
ในกระท่อม
อ้อมผม
ออกไป

แล้ว
พาไปที่
กระท่อม
หมายเลข 12
ที่เป็นที่พัก
ที่แท้จริง
ของผม

หลังจากที่
คุณจัดการ
จัดวางทั้งถ้วยชาม
แปรงสีฟัน
และทุกอย่าง
ให้เหมือนกับห้อง
ที่ผมนอน
ในตอนกลางคืน
แล้ว....

คุณก็ออกไป
จากกระท่อม
ใช่ไหมครับ?
คุณอาซึมะ
!

จริงๆว่า
ตามหลัก
เหตุผลแล้ว
มันเป็น
ไปได้อยู่

แต่ว่า
ไม่มี
หลักฐาน
อะไร
ทั้งนั้น!

การ
สันนิษฐาน
ที่ไม่มีหลักฐาน
ก็เป็นเพียง
การคาดเดา
เท่านั้น!

อาจารย์ดันสอน
ให้เรากล่าวหาคนอื่น
ว่าเป็นคนร้าย
ด้วยเหตุผลที่
ไม่แน่ชัดแบบนั้น
รี?

มีหลักฐาน
หลักฐาน
นะ
!!

ถึงคุณคิดที่จะ
ขนย้ายทุกอย่าง
ไปจนหมด
แล้วก็ตามที่...
แต่ว่า

คุณ
มองข้าม
ไป
อย่างหนึ่ง
.....!

!!

นั่นเป็น
“พยาน
วัตถุ”
ที่ชี้ชัดว่า
.....

ผมอยู่ที่
กระท่อม
หมายเลข10
นี่
!!

คุณคิดว่า
ได้เคลื่อนย้าย
สิ่งของทั้งหมด
มาแล้ว....
แต่ว่า...

คุณ
มองข้ามไป
สิ่งหนึ่ง
!!

และ
สิ่งนั้นคือ
“วัตถุพยาน”
ที่ชี้ชัด
นั่นเอง
!!

โรงเรียน บูกส์ Q

หลักฐาน
ชี้ชัด
เงินดี
?

...ที่
น่าสนใจ
ดีนี่
!

ของ
แบบนี้
มีอยู่ที่ไหน
ของห้องนี้
กันล่ะ
?

สิ่งนั้น
เป็นสิ่งที่
หายไป
ครั้งหนึ่ง

และ
ปรากฏ
ขึ้นใหม่
อีกครั้ง!

ที่
หน้าต่าง
นี่
!!

ฟู

!?

นี่
คือ

หลักฐาน
ยังไง
ล่ะครับ
!!

! ?

ก็แค่มีลายเส้น
ยึกยัก
อยู่บนหน้าต่าง
ที่เป็นฝ้า
เท่านั้นเองนี่?

ใช่แล้วครับ!
ในคืนที่เกิด
คดีฆาตกรรม
ก่อนที่ผม
จะนอนหลับ
ไปนั้น

ผม
ได้เขียนขึ้น
โดย
อาศัยอิทธิพล
จาก "มังกร 2 ตัว"
บนกล่อง
"เซ็งริงริว"

..เอ?
เดี๋ยวสิ!
..งั้นก็
หมายความว่า
ว่า....

อย่าง
นั้น
นี่เอง
...!

ภาพ
ขีดเขียนเล่น
ที่หน้าจะวาด
อยู่ที่กระท่อม
หมายเลข12
ที่พักอยู่
.....

ทำไม
ถึงมาอยู่
ที่กระท่อม
หมายเลข10
นี้ได้
.....

นั่นเป็น
ตัวตัดลิ้น
ขีดเขียนนะ
!

ครับ
.....

ในตอนนั้น
เพื่อจะคุยกับผม
ให้นานๆ
คุณอาซีมะ
จึงได้ชงกาแฟ
หลายครั้ง...

เพราะไอน้ำ
ในตอนนั้น
กับความ
หนาวเย็น
ภายนอก
.....

ทำให้
กระจกหน้าต่าง
ของกระท่อมนี้
กลายเป็นฝ้า
ไปชั่วขณะหนึ่ง
เหมือนกับ
ตอนนี้
!!

....แต่ว่า
ตอนที่ผม
หลับสนิทนั้น
ฝ้าก็ได้หายไป
เรียบร้อย
แล้ว

และ
ภาพที่
เขียนเล่นนั้น
ก็หายไป
พร้อมกัน
ด้วย...

นี่จะเป็น
แบบเดียวกับ
การที่ภาพ
ที่เขียนเล่น
บนกระจก
ที่เป็นฝ้า
ในห้องน้ำ

ถึงแม้
จะหายไป
ตอนที่
ไอน้ำร้อน
ทิ้งแล้ว

แต่กลับ
ปรากฏขึ้นอีก
ในวันรุ่งขึ้น
เพราะ
ไอน้ำร้อน
ครับ....

คุณซึ่งเป็น
คนรอบคอบ
ก็ไม่อาจจะ
อ่านไปถึง

การกระทำ
ที่ไม่ได้ตั้งใจ
ของผมด้วย
สินะครับ

นี่เป็น
หลักฐาน
ชัด
ชัด
ครับ
!!

เพราะ
คนที่
พาผมมา
ที่ห้องนี้

ไม่ใช่
ใครคนอื่น
แต่คือคุณ
นั่นเอง
คุณอาชิมะ
!

เมื่อก่อน
รุ่นพี่
ที่ฉันเคารพ
เคยสอนฉัน
ไว้ว่า
.....

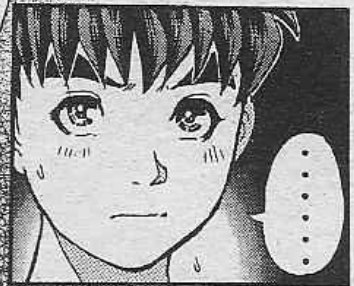
“นักสืบ
ต่อสู้
กับความชั่ว
โดยใช้การ
สันนิษฐาน
เป็นอาวุธ”
.....

๗๕

ฉันซึ่งแพ้
ให้กับเธอ
ด้วยการ
สันนิษฐานนั้น
ควรจะยอมรับ
ความพ่ายแพ้
สินะ.....

นั่นถือเป็น
การตัดสินใจ
ตัวเอง
ในฐานะ
ที่เคย
เป็นนักสืบ
มาก่อน
.....!

คุณจินโซ
ตามที่คุณคง
พูดมา
นั่นแหละ
ครับ

คดี
เมื่อปีก่อน
รวมทั้งคดีฆ่า
ไอโหริ เจริญเมียว
ในครั้งนี่
ก็ด้วย.....

อาซิมะ
โคโนะสึเกะ
คนนี่
เป็นคนทำ
เองครับ

อ...
อะไร
กัน..

ทำไม
คุณอาซิมะ
ถึงได้ทำเรื่อง
แบบนี้
.....!?

ฉันไม่อยาก
จะเชื่อเลย
อาซิมะคุณ..
เธอเป็นนักสืบ
ที่ยอดเยี่ยม
.....

ตอนที่
ทำงานร่วมกัน
เป็นหมอ
ชั้นสูตรศพ
ก็ได้
การสันนิษฐาน
ของเธอ
ช่วยไว้มาก.....

คุณอาซิมะ!
คุณเองก็เป็น
ลูกศิษย์ของ
อาจารย์ตัน
ไม่ใช่หรือ
ครับ?

.....
ทำไม
.....

อะ

ฉัน
ไม่ใช่
ลูกศิษย์
ของ
อาจารย์
ตัน

ตั้งแต่
เมื่อ
20ปีก่อน
แล้ว

ทำให้
ถูกไล่ออก
จากสำนักงาน
นักสืบตัน

ฉัน
เพิ่งเคย
ต่อคำสอน
ของ
อาจารย์
ตัน

เอ
?

ใน
ตอนนั้น
.....

มันเป็นช่วง
หลังจากที่ฉัน
ได้คลี่คลาย
คดี
อันเลวร้าย
ที่ทำให้สังคม
ได้แตกตื่น

ที่ว่า
ให้ลาออกนี่
มันหมายถึง
ความว่า
ยังใจกัน
ครับ? อา
จารย์
ตัน
!!

การที่เธอปล่อยข่าว
บอกถึงชื่อ
และใบหน้าของคนร้าย
ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
ในครั้งนี้ ถือเป็นการ
ทำเกินกว่าเหตุ

นั่นเป็น
คนที่ฆ่าเด็กตัวเล็กๆ
อย่างทารุณขนาดนั้น
เชียวนะครับ?
ถึงจะยัง
ไม่บรรลุนิติภาวะ
แต่การที่ได้รับโทษ
ทางสังคมนั้น
เป็นการสมควรแล้ว
นะครับ!

“การ
ลงโทษ”
นั้น
ไม่ใช่หน้าที่
ของนักสืบ
!

นักสืบ
จะเคลื่อนไหว
ด้วย
ความแค้น
ส่วนตัว
ไม่ได้!

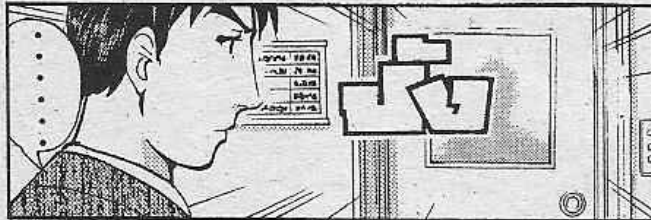
เธอ
ซึ่งฝ่าฝืนกฎนั้น
หลายต่อ
หลายครั้ง
ไม่มีคุณสมบัติ
ที่จะเป็นนักสืบ
อีกต่อไป!

คืน
สมุดบันทึก
DDCมาซะ!
อย่าทำงาน
นักสืบอีก
เป็นอันขาด!

เข้าใจ
แล้ว
ครับ!

พี่

....
อาซึมะ
คุง!?

ฮึค!
ฮึค!

คุณ
เร็นโจ
...!

ฮึค!
ฮึค!

ธาว
กับ
.....

มังกร
ที่ถูกตะ
เกล็ดข้อน
เลย
.....

กรวด

ทำหน้าตา
น่ากลัว
จังเลย
นะ...?

ฮึค!

อาจารย์
ตัน
มองออก
.....

เรื่องที่ฉัน
ไม่มี
คุณสมบัติ
ที่จะเป็น
นักสืบ
.....

ถ้าหาก
ตอนนั้น
เลิกเป็นนักสืบ
ตามที่
อาจารย์ตัน
บอก
ล่ะก็

เรื่อง
แบบนี้
คง
.....

.....
คุณ
อาซึมะ
!

บอกหน่อย
เถอะครับ!
เกิดอะไรขึ้น
กันครับ
...!?

ทำไม
คุณถึงได้
ก่อคดีขึ้น
...!?

เรื่อง
นั้น
.....

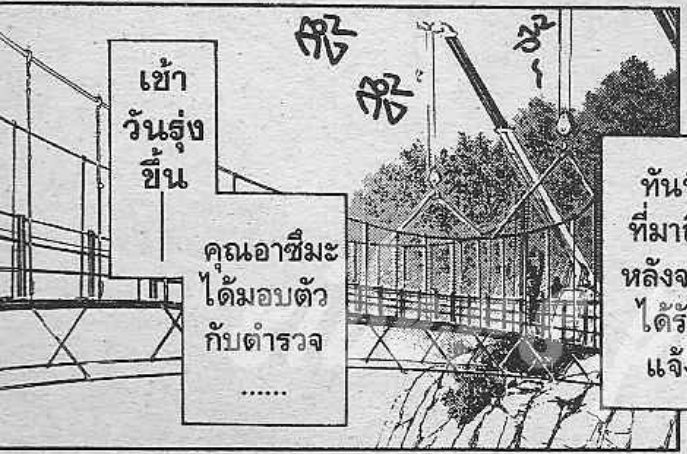

ซึว

เธอลอง
สันนิษฐานดู
ด้วยตัวเองสิ
คิวกุง
.....

ซึว

ซึว

เข้า
วันรุ่ง
ขึ้น

คุณอาซึมะ
ได้มอบตัว
กับตำรวจ
.....

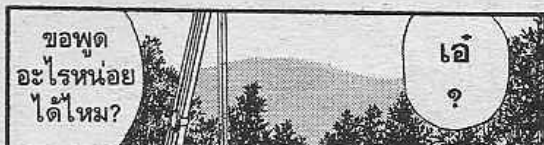
ทันที
ที่มาถึง
หลังจาก
ได้รับ
แจ้ง

คุณ
อาซึมะ
.....

คิวคัง
.....!

ขอพูด
อะไรหน่อย
ได้ไหม?

เอ
?

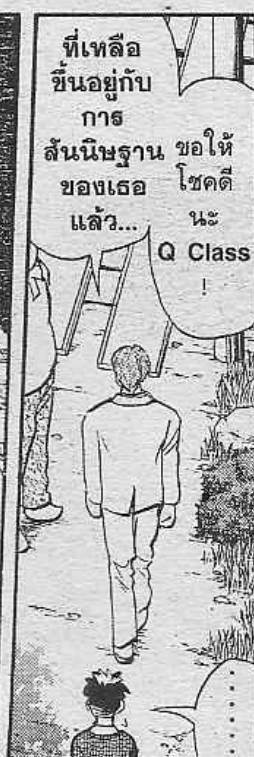
เขื่อนงำ
อยู่ในกล่อง
“เซ็นริงริว”
!

เอ
!?

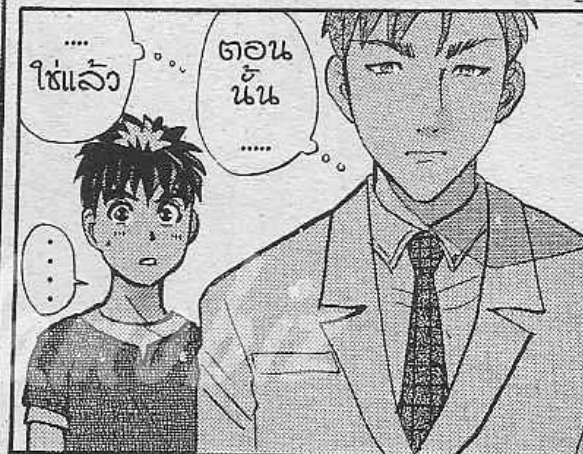

ตอนที่
เปิดกล่อง
นั้นออก

คงจะ
ทำให้เธอ
รู้ถึงเหตุผล
ที่ฉันเปลี่ยน
จากนักสืบ
มาเป็นคนร้าย
.....

ที่เหลือ
ขึ้นอยู่กับ
กาธ
สันนิษฐาน ขอให้
ของเธอ โชคดี
แล้ว... นะ
Q Class
!

.....
ใช่แล้ว

ตอน
นั้น
.....

ตั้งแต่
ตอนที่
มองเห็นเธอ
ซ้อนทับ
คุณเร็นจิ

นั่นก็แล้ว
"ตา"
ของเธอ
มาตลอด
.....

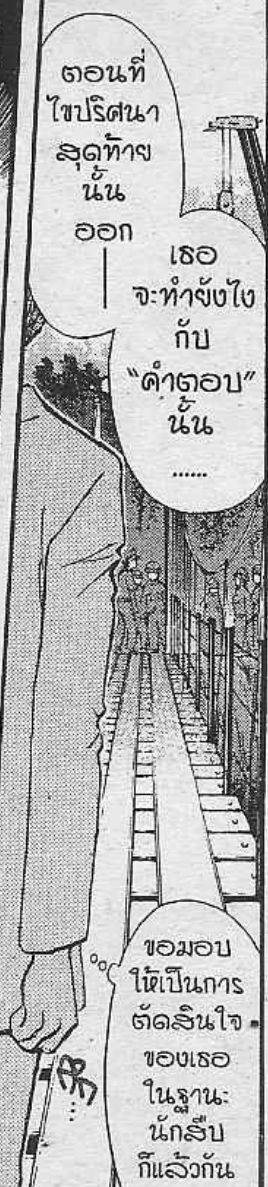
เหมือน
กับ
คนอื่นๆ นั้น

ดวงตา
ที่แวววับ
ที่มองทะลุถึง
ความจริง
.....!

ตอนที่
ไฮปริตนา
สุดท้าย
นั้น
ออก

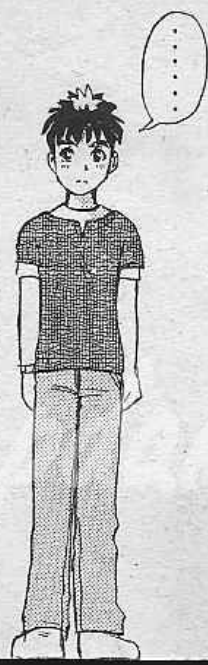
เธอ
จะทำยังไง
กับ
"คำตอบ"
นั้น
.....

ขอขอบ
ให้เป็นการ
ตัดสินใจ
ของเธอ
ในฐานะ
นักสืบ
ก็แล้วกัน

ลาก่อน
นักสืบ
นี่อง

เธอ
นั้นแหละ
ที่เหมาะสม
กับผู้สืบทอด
ของ
อาจารย์ฉัน
.....

—
ใช่
แล้ว

ชื่อของ
“นักสืบ
ผู้ได้รับอนุญาต
พิเศษ
อย่างเป็นการ
จากกรมตำรวจ”
ที่มีเกิจรตั้นั้น

.....

ซึ่ง
เร็นโจ
ซาโตรุ
น่าจะได้รับ
ในอดีต
!!

และแล้ว
คดีฆาตกรรม
อันน่า
สะพรึงกลัว
ที่เกิดขึ้น
ในหมู่บ้าน
โยะซากุระ

ก็ได้
ปิดม่าน
ลง
อย่าง
เงียบสงบ
.....

ซึก ซึก ซึก

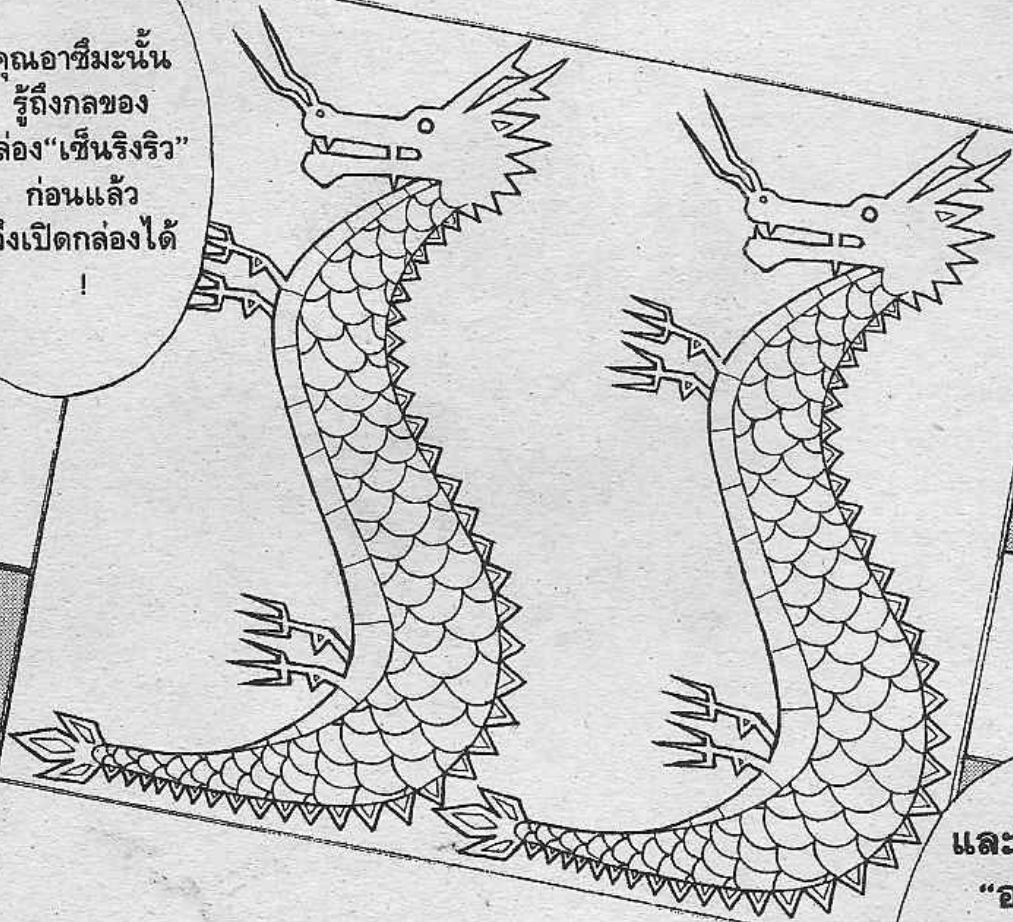
เหลือไว้
เพียง
“ปริศนา”
ใหญ่
เพียง
ข้อเดียว
.....

เขื่อนงำ
อยู่ใน
กล่อง
!?

อือ

คุณอาซีเมะนั้น
รู้ถึงกลของ
กล่อง“เซินริงริว”
ก่อนแล้ว
จึงเปิดกล่องได้
!

และได้ใส่
“อะไร
บางอย่าง”
ที่สำคัญ
ในคดีนี้
เอาไว้!!

สิ่งที่ผม
ในตอนนี้
สามารถทำได้
ก็คือกลับไปยัง
จุดเริ่มต้น
พยายามไขปริศนา
ของห้องปิดตาย
ขนาดเล็กนี้
ให้ได้
!!

ง...จันรี!
ถ้ามีอะไร
ที่ฉันช่วยได้
ก็บอกได้
เลยนะ
!

“มังกรนั้น
ถ้าเชิงตะกั
จะเรียบร้อย
ขนาดมนุษย์
สามารถ
ขึ้นไปชี้หลัง
ได้”

“แต่ถ้าไปแตะ
ถูกเกล็ดยอน
ที่อยู่ตรงลำคอ
แล้วตะกั
มังกรจะโกรธ
อาละวาด
จนข้ามมนุษย์”
...จันรี

จิวา
ในบรรดา
เกล็ดนี้ จะมี
“เกล็ดยอน”อยู่
ถ้ากดถูกที่นั่น
ตะกั....

นี่แน่ะ!
นี่แน่ะ
!!

เหมือน
กันเขี้ยว
ยังกับ
ก็อปปี
มาเลย

มังกร
2ตัวนี่
.....

แม้แต่
ลักษณะ
ของเกล็ด
และจำนวน
ก็ยิ่งเหมือนกัน
ไม่มีผิดเพี้ยน
!

....
แต่ว่า
ทำไม
ล่ะ?

ทั้งที่เป็น
ผลงานศิลปะ
แท้ๆ
ทำไมจึงจำเป็น
ต้องวาดภาพ
ที่เหมือนกัน
ทุกอย่าง
ถึง2ภาพด้วย?

ริ้ว
มีจุดไหน
สักแห่ง
ที่แตกต่าง
กัน

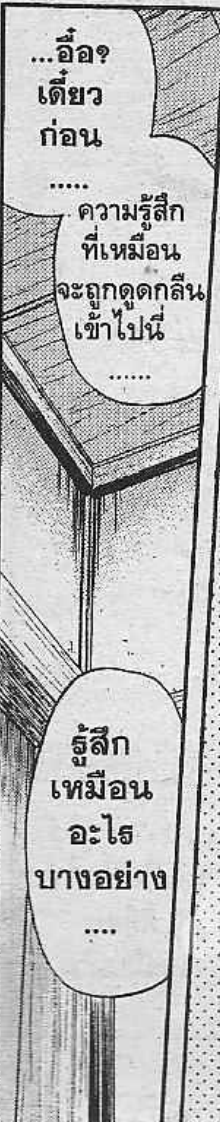
ถ้ามัน
ก็กลายเป็น
การหา
จุดแตกต่าง
สิ...?

อ่า...
ไม่ไหว
!

พอ
พ่วงมากๆ
มันรู้สึก
แปลกๆ
.....

ยังกับ
จะถูก
ดูดกลืน
เข้าไป
.....

...อ้อ?
เดี๋ยว
ก่อน

.....
ความรู้สึก
ที่เหมือน
จะถูกดูดกลืน
เข้าไปนี่
.....

รู้สึก
เหมือน
อะไร
บางอย่าง
.....

อ๊ะ!
!

เข้าใจ
ละ..!
"3มิติ"
.....!!

นี่นะ
เหมือนกับ
"มุมมอง
ภาพ3มิติ"
นี่เอง
!

มองภาพขวา
ดิ่งตาข้างขวา...
มองภาพซ้าย
ดิ่งตาข้างซ้าย..
จะทำให้
มองเห็นภาพ
ที่แปรภาพ
เป็นแบบมิติ

ถ้ามอง
มังกร 2 ตัวนี้
ดิ่ง
"มุมมอง 3 มิติ"
อาจจะ
เกิดอะไรขึ้น
ก็ได้
—
?

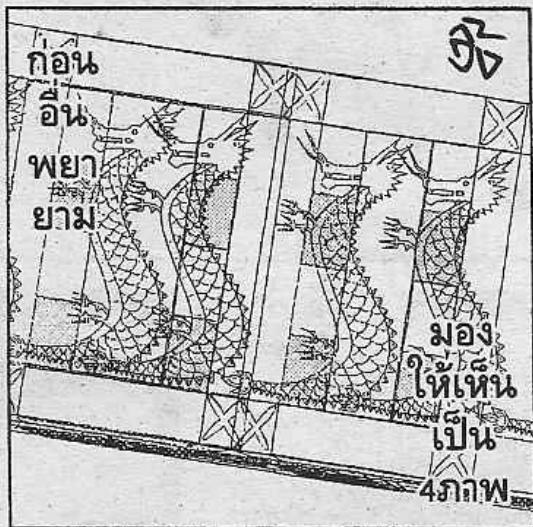
....
ดีละ
!

ลองทำดู
ดีกว่า!

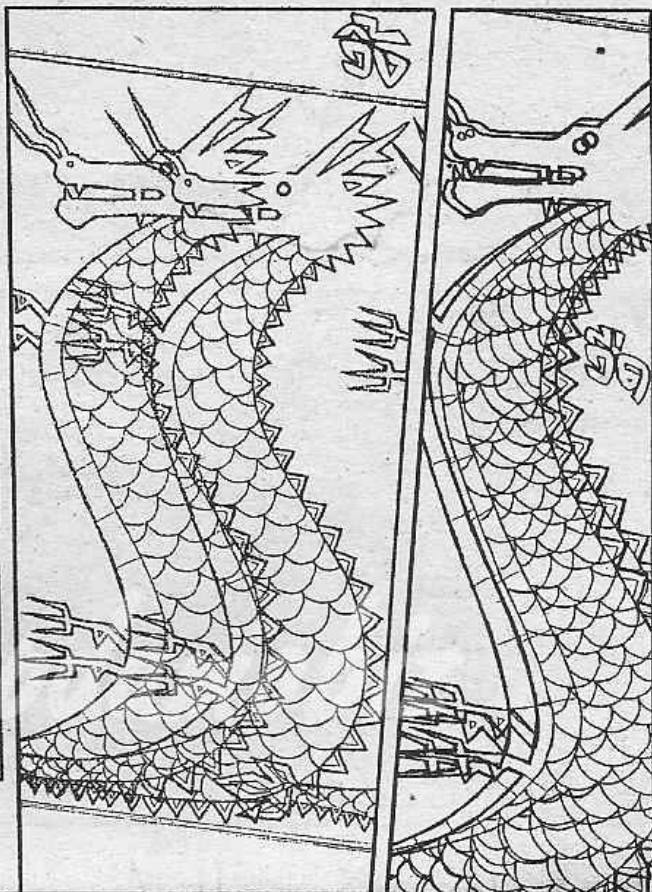
พยายามมอง
ภาพ 2 ภาพ
ให้เห็น
เป็น 3 ภาพ
|

มองจุดโฟกัส
ให้เบลอๆ
พยายามให้ลูกตา
ห่างออกจากกัน
ทีละนิด
.....

ก่อน
อื่น
พยายาม

มอง
ให้เห็น
เป็น
4 ภาพ

หลังจากนั้น
ก็มองภาพ
ที่อยู่ตรงกลาง
2 ภาพ.....

ให้ซ้อน
กันเป็น
ภาพเดียว
.....

มอง
เห็น
แล้ว
!!

มองเห็น
เกล็ด
อันหนึ่ง
ลอยขึ้นมา
!

นี่นะสิ
“เกล็ด
ย้อน”
!

ดีละ!
ถ้ากดตรง
เกล็ดนี้
.....

ของ
มังกร
ทั้ง2ตัว
.....

พร้อมมา
กัน
ละก็
.....!

ฮึ
ฟุ

ฮึ
ฟุ

ป...
เปิดออก
แล้ว..!
เปิด
ได้แล้ว
!!

กล่อง
"เซ็น
ริงริว"
เปิดออก
แล้ว
!

เป็นกลไกที่
ถ้ากดที่
"เกล็ดย่อน"
แล้วละก็
ฝากล่อง
จะเปิดออกมา
เหมือนมังกร
อ้าปากออก
นะเอง!!

ข้างในนี้
มีอะไร
กันแน่นะ:

.....

งัด
งัด

!!
ของ
จดหมายเก่าๆ
กับ
.....

ของจดหมาย
อีกฉบับ
ที่ดูใหม่กว่า
เล็กน้อย
.....

จัน..
เปิดของ
ที่ใหม่กว่า
ก่อน
ก็แล้วกัน
.....!

พัน

โอ!
...!?

อ...ริว่า
นี่จะเป็น
...!!

คิวคุด

.....

เป็นไง...?
ไชปริศนา
ของ
"เซ็นริงริว"
ได้รึยัง?

เฮ้

ปัง

ฟู

ว..หว่า!!

ค...

คุณคิคุอะะ
!?

ย..ยัง..
ยังเปิด
ไม่ได้
เลยนะ

ว..ว่าแต่
คุณจินโซ
อยู่ไหน
หรือ...?

ถ้าคุณดา
ล่ะก็
กำลัง
เล่นบอนโซ
อยู่ในสวน
นะ...

จั้น..
ผมขอไป
คุยอะไรกับ
คุณจินโซ
สักหน่อย
!

?

อะไรนะ!
เปิด
ได้แล้ว
จริงๆรึ
!?

ก่่อง
ไปนั้น
นะ
!!

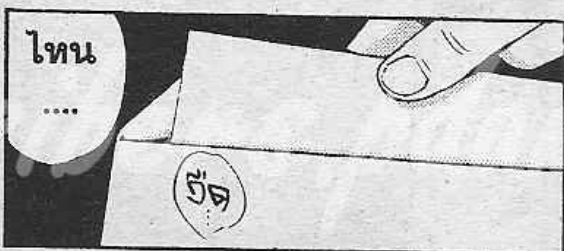

ครับ..
เพราะ
อย่างนั้น

.....

อยากให้
คุณจินโซ
ช่วยยืนยัน
ภาพถ่ายนี้
ให้หน่อย
.....

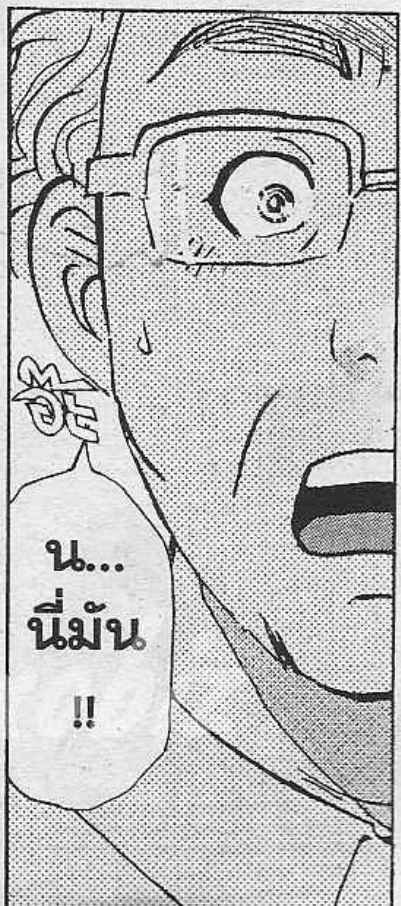
ให้ฉัน?
อา..
ได้สิ
นี่รึ?

ไหน

.....

ฮิ

น..
นี่มัน
!!

ซีซีเอะ
นี่
.....

ทำไม
ซีซีเอะ
ลูกสาวฉัน
กับอาชิมะคุง
ถึง!?

ล..แล้วก็
เด็กทารก
ที่อาชิมะคุง
กำลังอุ้มอยู่

.....
รีว่า
!

ดู
ด้านหลังรูป
สิครับ
.....

!?

คิคุเอะ 8 เต็ม

อ...
อะไร
กันนี่
.....!

ถ้า
อย่างนั้น
พ่อของ
คิคุเอะ
ก็...

เป็น
เธอเอง
หรือ
.....!
อาซึมะ
คุง
.....

คุณจินโซ!
บอก
ผมหน่อย
ได้ไหม
ครับ!

คุณซึซึเอะ
ลูกสาวคุณ
ที่อยู่ในภาพถ่ายนี้
ตอนนี้อยู่ที่ไหน
หรือครับ
.....?

ตายไป
แล้วละ
เมื่อ 7 ปี
ก่อน..

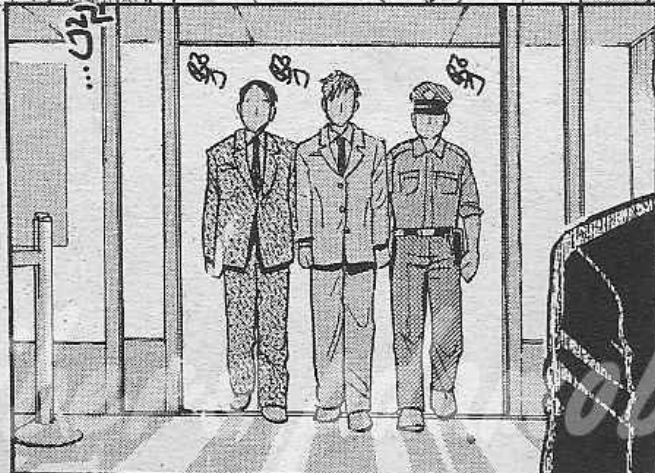
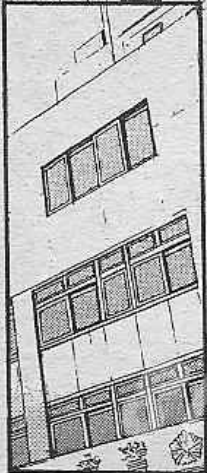

ซีซีเอะ
ถูกใคร
บางคน
ฆ่าตาย
....!!

ด...
ด้า
อย่าง
นั้น

เหตุจูงใจ
ที่ทำให้
คุณอาซีเมะ
ฆ่าคน
ก็คือ
.....!

ไม่ได้
พบกััน
นานเลย
นะ...

อาซิมะ
คุง
!

อ
.....

อาจารย์
ตัน
.....!!

siber mob

คุณซีซีเอ:
ลูกสาว
ของ
คุณชินโซ
ที่ติดกับ
คุณอาซิมะ:
.....

ถูกใคร
บางคน
มาตาย
เมื่อไม่กี่ก่อน
|

อ...
ถ้า
อย่างนั้น

เขาตั้งใจ
ที่ทำให้
คุณอาซิมะ:
มาคน
ก็คือ...

.....

.....

โรงเรียน บูทส์

Q

ตอนที่ 133 คดีฆาตกรรมหมู่บ้านสะพานแวงวน 9

ตั้งแต่
ตอนที่เธอ
ออกจาก
DDC
สินะ

....
อา
จารย์

ผมจะ
พูดเรื่อง
ทั้งหมด

.....

ตั้งใจไว้ว่าถ้าได้พบ
กับอาจารย์ต้น
แล้วล่ะก็
ผมจะเล่าเรื่อง
ทั้งหมด

ผมช่าง
โง่เขลา
นัก
.....!

หลังจากที่ถูก
อาจารย์ต้น
บอกให้เลิก
เป็นนักสืบ
และออกจาก
DDCไป....

ผมก็ยัง
ไม่อาจจะ
ตัดใจได้
.....

หลัง
จากนั้น
ไม่นาน
ก็ได้เริ่ม
ทำงาน
นักสืบ
อิสระ..

ตอนแรก
ก็ลำบากอยู่
แต่ก็ค่อยๆ
ดีขึ้นเรื่อยๆ

.....

ในช่วงที่
พอจะเป็น
ที่ ได้รับ
การยอมรับ
นั้น...

ผม
ก็ได้พบ
กับหล่อน
.....

ผมเสีคิมระ
ที่เป็น
ผู้รับผิดชอบ
ในคดีนี้
ในฐานะ
หมอชันสูตร
ครับ

ผมอาชิมะ
โคโนะสุเกะ
นักสืบ
เอกชน
ครับ

เสีคิมระ
ชีชีเอะ
คะ
|

ยินดี
ที่ได้
รู้จัก

คึก

ทางนี้
คือ
?

อ้อ...
ลูกสาว
ของผมเอง
เป็นหมอพินนะ
ผมเรียกให้มาช่วย
เปรียบเทียบพิน
ให้ล่ะ

อ๊ะ....
ยินดี
ที่ได้รู้จัก
ครับ

ตอนนั้นมาคิดดู
นั่น
คงจะเรียกว่า
รักแรกพบ
กระมัง....

ลูกสาวของ
คุณเสีคิมระ จินโซ
ที่เป็นที่รู้จัก
ในฐานะ
หมอชันสูตรชื่อดัง
กับเธอ.....

ครับ เป็นไป
ตามที่อาจารย์ต้นคิด
นั่นแหละครับ
ผมนั่นได้ตั้งใจว่า
จะเป็นโสัดไป
ตลอดชีวิต....

แต่ช่วงนั้น
ทุกอย่าง
เป็นไปได้ดี
จนผมลืมตัว
ไป

หลังจากนั้น
ไม่นาน
ผมกับชีชีเอะ
ก็เริ่มคบหากัน
โดยหลบหลีก
สายตาผู้คน...

ในที่สุด
ชีชีเอะ
ก็ให้กำเนิด
ลูกสาว
ออกมา...

แยจ้จ้!
แว่นกันแดด
กับ
ผ้าปิดจมูก
นั่น!!

ฉัน
เป็น
นักสืบ
นะ

ถ้าถูก
ใครพบเห็น
ตอนอยู่
ด้วยกันล่ะก็
พวกเขา
จะลำบาก
!

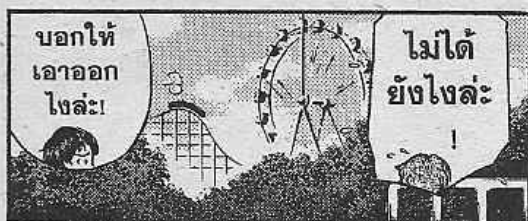
นอกจากนี้
จะดูถูก
ความสามารถ
ในการจำ
ของเด็กๆ
ไม่ได้เลยนะ
.....!

ถ้าหาก
จำหน้าฉัน
ได้ล่ะก็
การจะปิดบัง
ความสัมพันธ์
ก็....

เข้าใจอยู่หรอก
แต่อย่างน้อย
ในเวลาแบบนี้
น่าจะเอาผ้า
ปิดจมูก
ออกนะ!

ไม่ได้!
!

บอกให้
เอาออก
ใจล่ะ!

ไม่ได้
ยังใจล่ะ!
!

อะ...!?
นี่
คืออะ?

ผมไม่อาจ
เอาชนะ
ความรู้สึก
ยั่วยวน
ที่อยากจะ
ใช้เวลากับ
ครอบครัวได้....

ระหว่าง
ว่างจากงาน
สืบสวน
ผมจะไปหา
ซีซีเอะ
เสมอๆ
.....

หลังจากที่ลูก
พอจะจำความได้แล้ว
ก็ทำเป็นว่า
เป็นเพื่อนร่วมงาน
ของแม่....

อ้างเรื่องการตรวจสอบ
ลักษณะฟัน
ในการสืบสวนของคดี
ไปหาที่โรงพยาบาล
ที่หล่อนทำงานอยู่....

เวลาผ่านไป
เกือบ 10 ปี
โดยไม่มี
อะไรเกิดขึ้น
.....

ผมก็เริ่ม
ได้รับงาน
ชิ้นใหญ่ชิ้น
ในฐานะ
นักสืบ

ผม
ประมาท
เกินไป

การที่ได้รับ
มอบหมาย
งานชิ้นใหญ่
ในฐานะ
นักสืบ
นั้น....

ผม
คาดไป
ผิดถนัด
!
ก็หมายถึง
ความว่า
อันตราย
ที่จะเกิดขึ้น
กับคนใกล้ตัว
ก็จะเพิ่มเป็นเงา
ตามตัว

ตอนนั้น
ผมได้
รับงาน
ผ่านทาง
ทางหนึ่ง

ให้
ตรวจสอบ
ข้อสงสัย
การขโมย
ของอียิปะ
ไซไซ
นักวาดภาพ
ญี่ปุ่น...

เข้าใจล่ะ....
นายสินะ
สุนัขที่คอยตาม
ดมกลิ่น
รอบๆตัวฉัน
อยู่นะ.....!

ใช่?
รู้ดีจังเลย
นะครับ
คุณอียิปะ
ไซไซ

ฉัน
ก็จ้าง
นักสืบ
เหมือน
กัน

ให้
ตรวจสอบว่า
สุนัขตัวไหน
ที่มันมา
ป้วนเปี้ยน
รอบๆตัวฉัน
ยังงี้ล่ะ!

รู้สึกจะเป็นไป
ตามที่ผู้จ้างวาน
ของผมพูดเลย
นะครับ!

อะไร
นะ
!?

เพราะในใจ
รู้สึกผิด
ถึงได้กลัว
ที่จะถูกตรวจสอบ

นั่น
เขาเรียกว่า
“จิตใจมนุษย์”
ยังงี้ล่ะครับ?
คุณอียิปะ
.....

แก...
ดูถูกฉัน
จันดี
.....

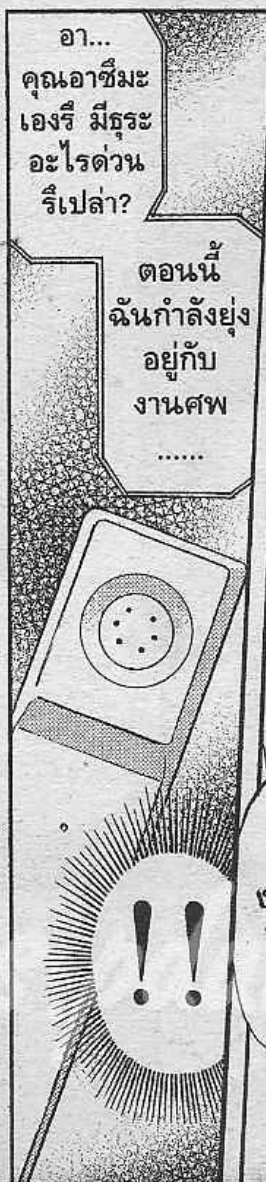
อย่ามา
ดูถูกฉัน
เชียวนะ
!!

ฟู

ฟู

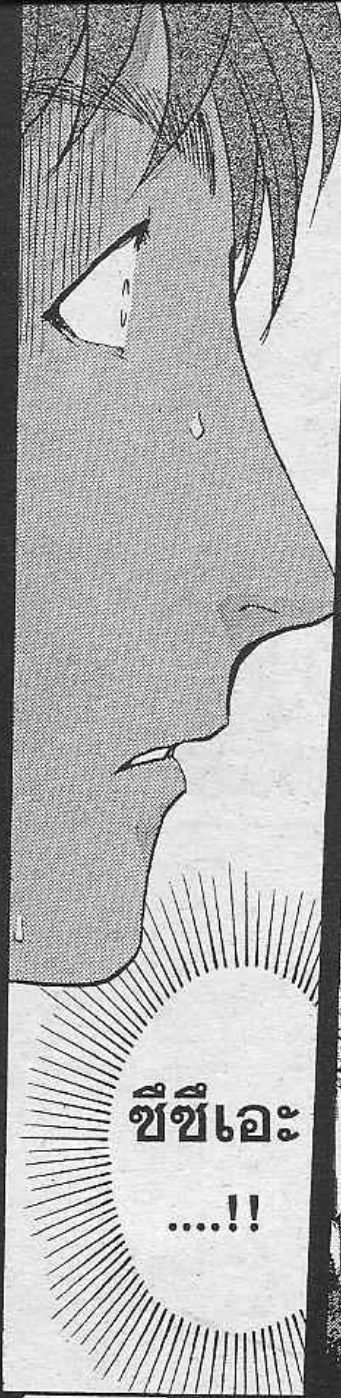
นาย
จะต้อง
เสียใจ
ภายหลัง
อย่าง
แน่นอน
!!

ซีซีเอะ
ลูกสาว
ของฉัน
นะ
.....
วันก่อน
แกเสีย
เพราะ
อุบัติเหตุ

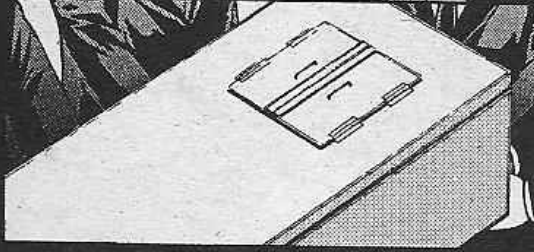
อยู่ทำงาน
จนตึก
ระหว่างทาง
กลับบ้าน
ถูกรถชน
แล้วหนึ่
.....

ซีซีเอะ
....!!

ยิ่งไปกว่านั้น
เพราะเป็นถนน
ด้านหลังที่แคบ
ไม่มีคนผ่านไปมา
เลยถูกทิ้ง
เอาไว้จนเข้า
ห้องที่ยังมี
ลมหายใจอยู่
แท้ๆ....

ตอนเช้า
ตอนที่คน
ผ่านไปพบเข้านั้น
ก็เข้าไป
ซะแล้ว...

แบบนี้เท่ากับ
ลูกสาวฉัน
ถูกฆ่าตาย
นั่นแหละ
.....

จริงสิ..
อาซึมะ
คง!
เธอช่วย
ตรวจสอบคดีนี้
ให้หน่อย
จะได้ไหม?

เอ๋
?

ไม่มีผู้เห็นเหตุการณ์ และไม่รู้ เพราะฝนที่ตกหนักก็ไปถึงได้ไม่เหลือรอยล้อรถแม้แต่รอย.....

เลือกันฝนที่ใส่อยู่ก็ถูกเอาไป ร่องรอยของสิ่วรถก็ไม่เหลืออยู่เลย

ถ้าปล่อยไว้แบบนี้ละก็ คดีอาจจะ เป็นปริศนา ทั้งๆอย่างนี้ก็ได้...

ขอร้องล่ะ! ช่วยรีบ คดีนี้ด้วยเถอะนะ !!

เข้าใจแล้วครับ.. วางใจเถอะครับ คุณงินโซ..... ผมจะจับตัวคนร้ายมาให้ได้ อย่างแน่นอน

กึก

แน่นอนครับ !!

มีบางจุดที่ทำให้คิดว่าไม่ใช่การชนแล้วหนี

การที่ชนรถด้วยความเร็วสูงขนาดขนาดคนได้

บนถนนด้านหลังที่ไม่มีแม้แต่ผู้เห็นเหตุการณ์ตอนที่ฝนตกอย่างหนัก

และรมีสีสไใส่ที่ซีซีเอะใช้ในตอนนี้ที่น่าที่สะท้อนกับไฟหน้าของรถ.....

แต่ว่าก็ไม่มีหลักฐานที่จะชี้ชัดลงไป

ถึงจะตรวจสอบมานานหลายปี แต่ก็อยู่ในสภาพไม่มีผู้ต้องสงสัยแม้แต่คนเดียวได้ แต่ปล่อยให้เวลาผ่านไป

แต่ว่าช่วงเวลาประมาณนี้ของปีที่แล้ว

ผมอยากจะจุดรูปไหว้ครบรอบวันตายปีที่ 7 ของซีซีเอะ

อ้อ...? คุณคือ?

จึงอ้างเหตุผลว่าอยากจะลองเปิดกล่อง "เซ็นริงริว" และมายังหมู่บ้านโยะซากะ.....

อาจารย์
ฮิบิยะ
ไม่ใช่
หรือครับ
?

ธ...เธอ
นักสืบ
อาซิมะ
โคโนะสุเกะ
....!?

!!

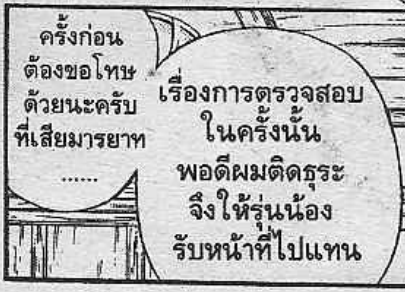
เธอ...
ทะเล..ทำไม
ถึงมาอยู่
ที่นี่?

แล้ว
อาจารย์
ฮิบิยะ
ล่ะครับ
?
ผมมาเพื่อ
ไขปริศนา
กล่องกล
"เซ็นริงริว"
ที่คุซิริว ทาคุมิ
สร้างขึ้น...

จ...
ฉัน..มา
เรื่องงาน
นะ...

มาด้วยกัน
กับลูกศิษย์
อยู่ที่กระท่อม
หมู่บ้านคิลปิน
ของที่นี่นะ!

ครั้งก่อน
ต้องขอโทษ
ด้วยนะครับ
ที่เสียมารยาท
.....

เรื่องการตรวจสอบ
ในครั้งนั้น
พอดีผมติดธุระ
จึงให้รุ่นน้อง
รับหน้าที่ไปแทน

แต่ดูเหมือน
สุดท้าย
ก็ไม่มีหลักฐาน
การขโมย
อะไร....

ชะชะชะ...
มันเรื่อง
สมัยก่อนแล้ว
ฉันลืมไปหมด
แล้วละ...

อะ...อา...
มีเรื่อง
อย่างนั้นด้วย
นี่นะ....

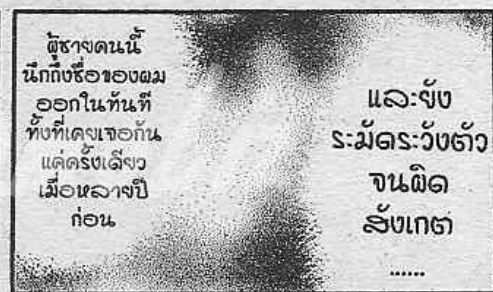
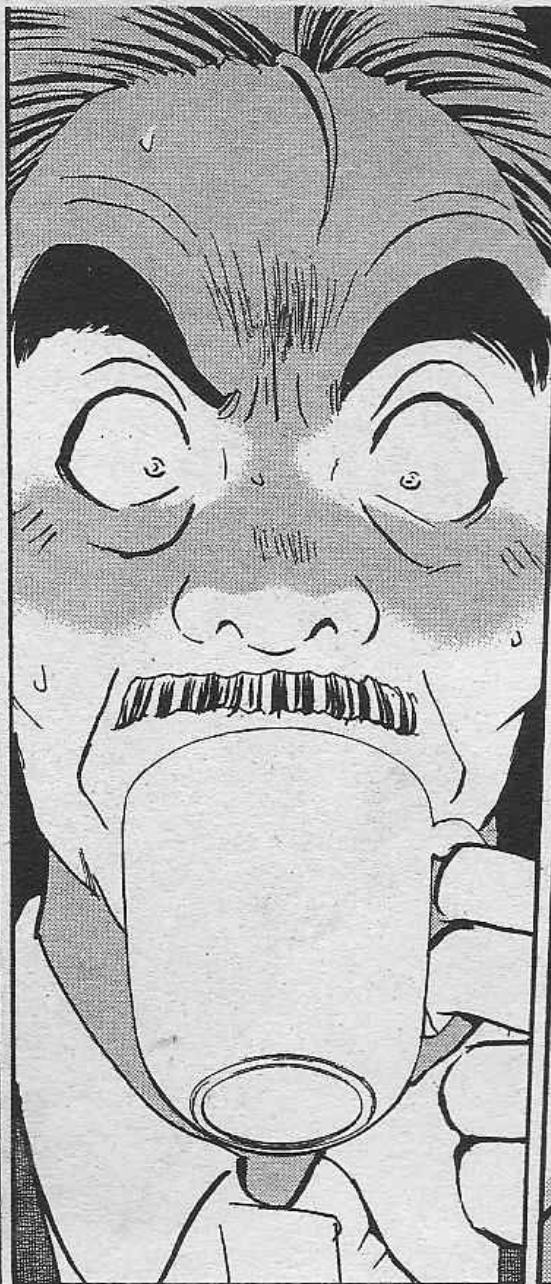
จริงสิ!
ผมขง
กาแพให้
ไหมครับ
?

เอ!
มะ..ไม่เป็นไร
หรอก
เรื่องนั้น
เดี๋ยวฉัน
จะชงเอง
.....

งั้นหรือครับ?
แต่ผม
ขงเสิร์ฟ
พอดี....

si

อย่ามา
ดูถูกฉัน
เชียวนะ
!

นายจะต้อง
เสียใจ
ภายหลัง
อย่างแน่นอน
!

.....รู้ว่า
ผู้จากคนนั้น
จะ:
.....?

การที่
ผมถอนตัว
จากการสืบสวน
ข้อสงสัย
ขโมยผลงาน
ของอียิปะนั้น
ก็เพื่อสืบคดี
ของซีซีเอะ

ถ้าหาก
นั่นเป็น
จุดประสงค์
ของเขา
ล่ะ...?

การที่เจ้านั้น
บังเอิญมาพักที่
หมู่บ้านโยะซากุระ
ช่วงครบรอบ
วันตายปีทีว
ของซีซีเอะ
.....

หากนั่น
เป็นเพราะเจ้านั้น
เป็นกังวล
ไม่ว่าแม้แต่ตอนนี้
คุณจินโซ
ก็ยังตามหาคนร้าย
ในคดีชนแล้วหนี
อยู่รึเปล่า ก็เลยมา
เพื่อดูสถานการณ์
ล่ะก็.....

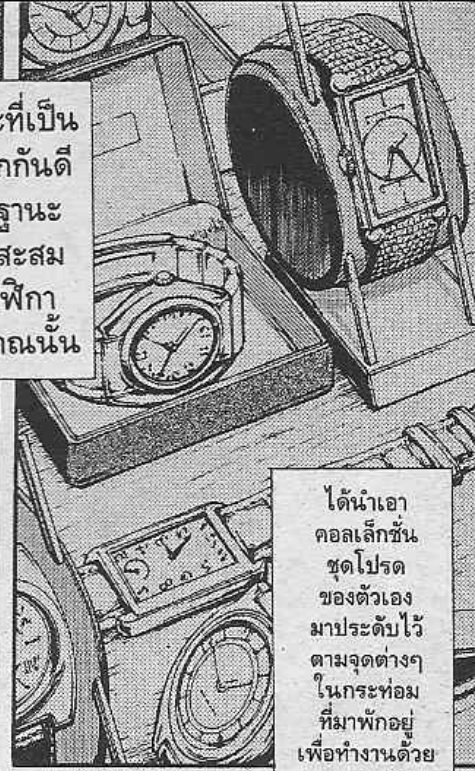
นี่เป็นจิตใจ
ชั้นพื้นฐาน
ของคนร้าย
ที่ได้รับการสั่งสอน
จากอาจารย์ตัน
และรุ่นพี่เร็นโจ

“คนร้ายไม่อยู่
ในที่เกิดเหตุ
แต่จะต้อง
ปรากฏตัว
อยู่ใกล้กับ
ผู้เกี่ยวข้อง
อย่างแน่นอน”

ผม
จึงได้เริ่ม
เคลื่อนไหว
เพื่อเปลี่ยน
“ลางสังหรณ์”
ในฐานะนักสืบ
ให้เป็น
“ข้อยืนยัน”
.....

ฮิบิยะที่เป็นที่รู้จักกันดีในฐานะนักสะสมนาฬิกาโบราณนั้น

ได้นำเอาคอลเล็กชั่นชุดโปรดของตัวเองมาประดับไว้ตามจุดต่างๆ ในกระท่อมที่มาพักอยู่เพื่อทำงานด้วย

ข้าวของที่เหลือทิ้งไว้ในสถานที่ที่เกิดเหตุของซีซีเอ... นั้น...

ไม่พบ "สิ่งนั้น" ที่เราใช้เป็นของขวัญ.....

เวลาทำงานเพื่อไม่ให้ "สิ่งนั้น" เปื้อน จึงถอดเทีบเอาไว้ในกระเป๋าเสื้อโค้ท...

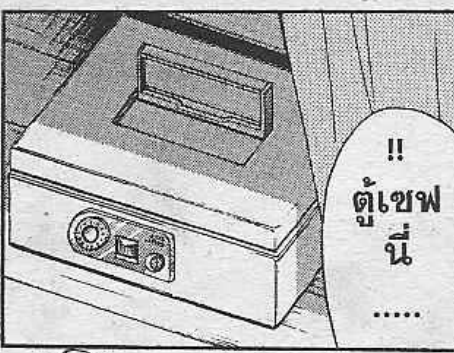
วันนั้นฝนก็ตกด้วย

มีความเป็นไปได้สูงว่าจะเก็บ "สิ่งนั้น" ที่ไม่ทนน้ำเอาไว้ในกระเป๋าเสื้อโค้ท

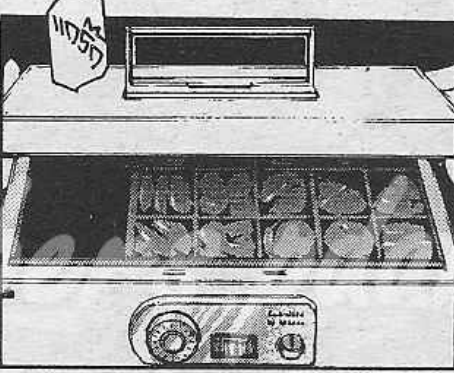

ถ้าหากคนร้ายเป็นฮิบิยะล่ะก็...

จะสามารถทิ้งสิ่งมีค่าชิ้นนั้นที่เก็บอยู่ในกระเป๋าเสื้อโค้ทไปพร้อมกับเสื้อrip ล้วน...? ...?

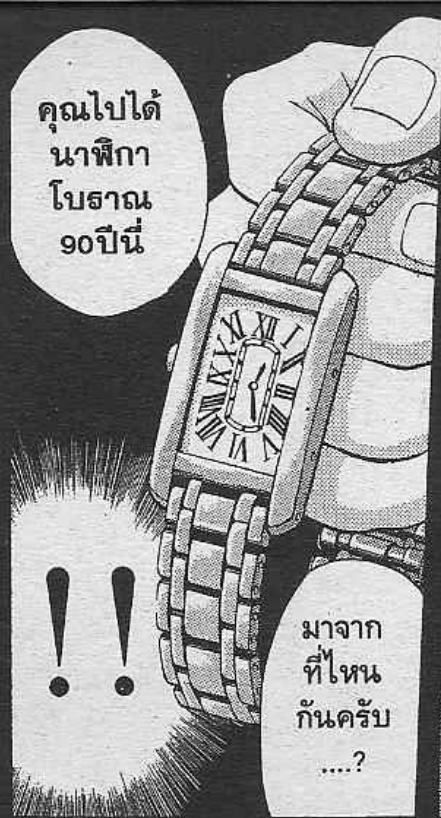
!! ตู้เซฟนี้.....

!?
อ..อาซิเมะ!
นายมาทำอะไร
ที่กระท่อม
ของฉัน
.....!?

พอดีเลย
คุณชิบิยะ
.....

คุณไปได้
นาฬิกา
โบราณ
90ปีนี่

มาจาก
ที่ไหน
กันครับ
....?

น....
นาฬิกา นั้น..
ฉันได้มา
จากยุโรป
.....

อย่ามาโกหกนะ!!
หมายเลขผลิต
ของนาฬิกาเรือนนี้
เป็นอันที่ฉัน
เคยมอบให้กับ
ผู้หญิงคนหนึ่งใน
ในอดีต!!

แกสู้
จากนักสืบ
ที่ให้ตาม
สืบฉัน
สินะ
!

ว่า
ชิชิเอะนะ
เป็นเมีย
ของฉัน
.....!

นาย
ซึ่งรู้ถึง
เรื่องนั้น
ถึงได้ฆ่า
ชิชิเอะ
ละสิ
!?

ม..ฆ่าอะไรกัน!
ฉันเพียงแต่
คิดจะหันเห
ความสนใจ
ของนาย
ที่ตามฉัน
ไม่ยอมปล่อย
เท่านั้น....

ใช่แล้ว...
นาย
นั้นแหละ
ที่ผิด
!!

ถ้านาย
ยอมเลิก
ตรวจสอบ
ตามที่
ฉันบอก
ล่ะก็...

ฟุบ

อย่ามา
พูดบ้าๆ
นะ
!!

ตอนที่เห็น
รูปแกะสลัก
ของตัวเอง
ใน“ชั่วขณะ”นั้น
ที่ไอโทธิอบเห็น
ในกระท่อม
ของเขา

แม้แต่
ตัวเอง
ยังรู้สึกกลัว
เลย...!

ใบหน้า
ของตัวเอง
ที่ปล่อยให้ไปกับ
ความโกรธ
ช่างน่ากลัวอะไร
อย่างนั้น
.....

ราวกับ

มังกร
ที่แตะถูก
เกล็ดจิ้งจอน
เลงนะ.....

ตอนแรก
ผมตั้งใจ
ที่จะมอบตัว
.....

เพราะอย่างนั้น
จึงได้แอบใส่
ภาพถ่าย3คน
ของผมกับซึซึเอะ
และคิคุเอะ
ไว้ในกล่อง
“เซ็นริงริว”
ที่ผมไขปริศนา
ได้แล้ว

หลังจากที่
ผมถูกจับ
ในฐานะคนร้าย
แล้ว
เมื่อเวลาผ่านไป
ถ้าหากคิคุเอะ
สามารถเปิดกล่อง
“เซ็นริงริว” นั้น
ได้ละก็....

แต่เช้า
วันรุ่งขึ้น
จู่ๆ

โอโทริ
เงินเมียว
ก็ประกาศ
ต่อหน้า
ตำรวจ...

โดยผ่านทางสื่อ
ว่าจะชี้ตัวคนร้าย
ด้วยรูปแกะสลัก
ของตัวเอง !

ไม่
เพียง
เท่านั้น
.....

โตมรวิวัฒน์

ดูเหมือน
อาจารย์
โอโทริ
จะรู้ถึงวิธี
เปิดกล่อง
“เซ็นริงริว”
ค่ะ...

บอกว่า
ภายในกล่อง
นั้น
มีความลับของ
ชาติกำเนิด
ของจิ้งอยู่
.....

โดน
เห็นเข้า
จนได้
!!

ผม
ประมาท
ไป...

เพราะถูก
โอโทริเห็น
จนกระทั่ง
ถึงตอนที่
ใส่ภาพถ่ายลง
ในกล่อง
“เซ็นริงริว”

ทำให้
แม้แต่คิคุเอะ
ลูกสาว
ก็ถูกดึงเข้ามา
พัวพันกับ
คดีฆาตกรรม
นี้ด้วย

จะทำ
จับใจ
?

ถ้าปล่อยไว้ล่ะก็
จับใจเราก็ต้อง
ถูกเปิดเผยตัว
ว่าเป็นคนร้าย
และ...
ก็...ถูกผู้คนรังเกียจ
ว่าเป็นลูกสาว
ของมาตุการ

...

แต่ว่า
ถึงตอนนั้น
จะไปเอา
ภาพถ่าย
ออกมา
จากกล้อง
"เซ็นเซอร์"

ก็ไม่อาจ
ปิดปาก
โอโหริ เชนเม็งง
ที่รู้ถึง
ความสัมพันธ์
ของเรา
กับคดีเอ:
ได้...

ทำ
จับใจ
ดี
....

ทำจับใจดี

...

ใช่แล้ว

....

ทั้งโอโหริ
และฮิบิง:
ต่างก็เป็นพวกของ:
ที่ทำเป็นงกค้ำว่า
"ศิลปะ"
ขึ้นมาอ้าง
!!

เรามาคน
ไปแล้ว
คนหนึ่ง
ไม่ใช่

....

ถ้ามาถึงขั้นนี้
แล้วล่ะก็
จะฆ่าคน
หรือ 2 คน
ก็เหมือนกัน
นั่นแหละ

.....!!

s.p.dan

อย่างที่
อาจารย์ดัน
พูด
แหละครับ
.....

.....

ผมไม่มี
คุณสมบัติ
ที่จะเป็น
นักสืบ

ถ้าหากเล็ก
เป็นนักสืบ
ตามที่
อาจารย์พูด
แล้วล่ะก็
.....

ซีซีเอะ
ก็คงจะ
ไม่....

.....

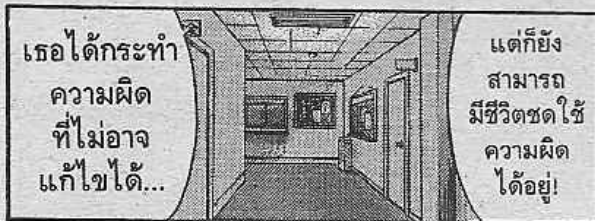
.....
ขอโทษ
ครับ
.....

.....
อาจารย์
ดัน
.....

ผม
.....

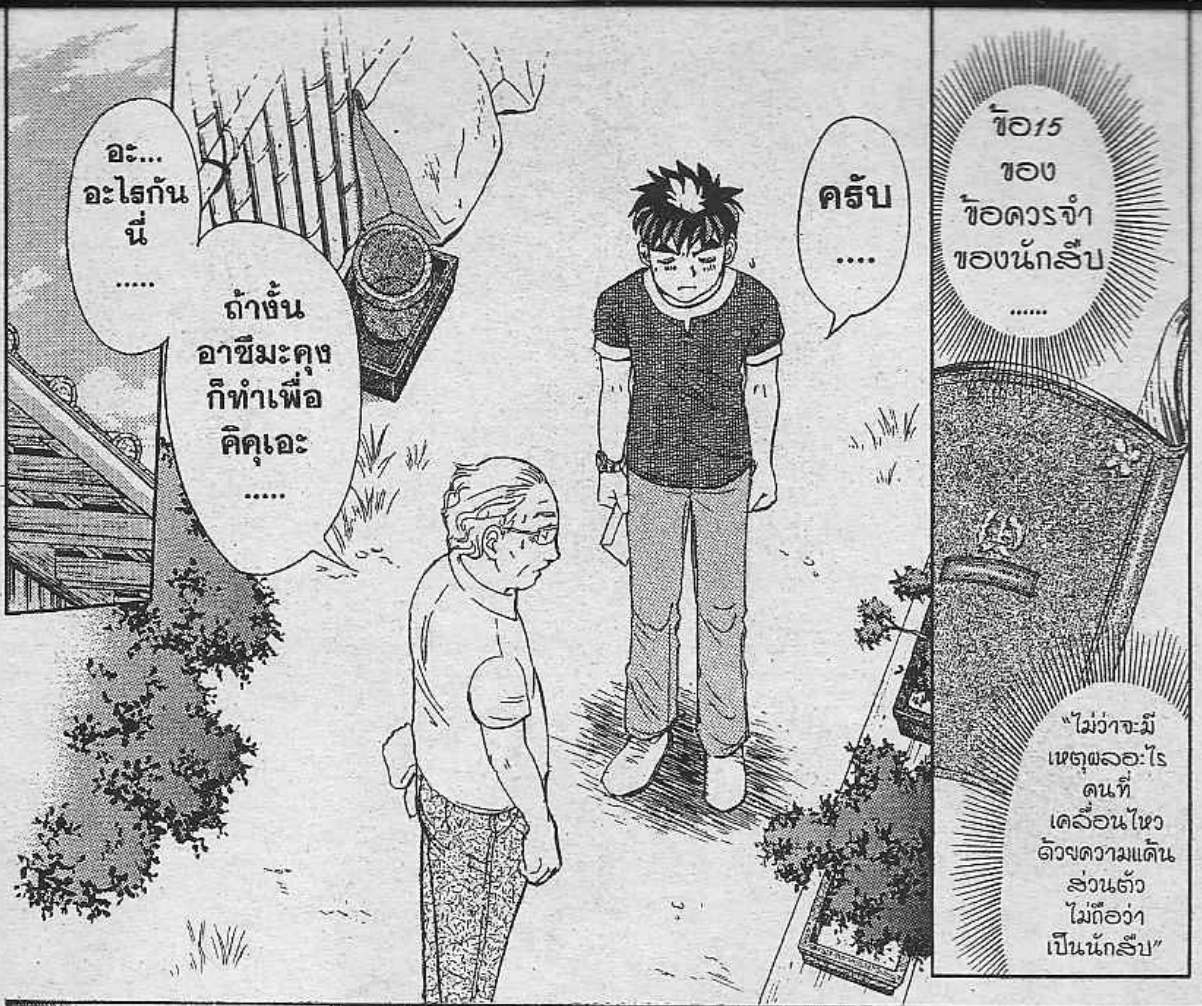
พอ
แล้ว
.....

ขอบคุณ
ครับ

อ่า
จารย์
ตัน
.....

อะ...
อะไรกัน
นี่
.....

ถ้าฉัน
อาชีวะมา
ก็ทำเพื่อ
คิคุอะะ
.....

ครับ
.....

ชื่อ 15
ของ
ชื่อจริง
ของนักสืบ
.....

“ไม่ว่าจะมี
เหตุผลอะไร
คนที่
เคลื่อนไหว
ด้วยความแค้น
ส่วนตัว
ไม่ถือว่า
เป็นนักสืบ”

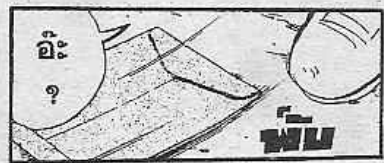

.....

จะหาสิ่งใดครับ?
คุณเงินไซ...
จะให้คุณคิคุอะะ
ดูภาพนี้รีเปล่า
ครับ?

อือ...
ซ..ช่วยรอน้อย
เดอะนะ...
ฉันต้องขอ
เตรียมใจ
สักหน่อย
.....

อ๊ะ
?

พึม

อะไรนะ?
ซอง
จดหมาย
เก่านี้?

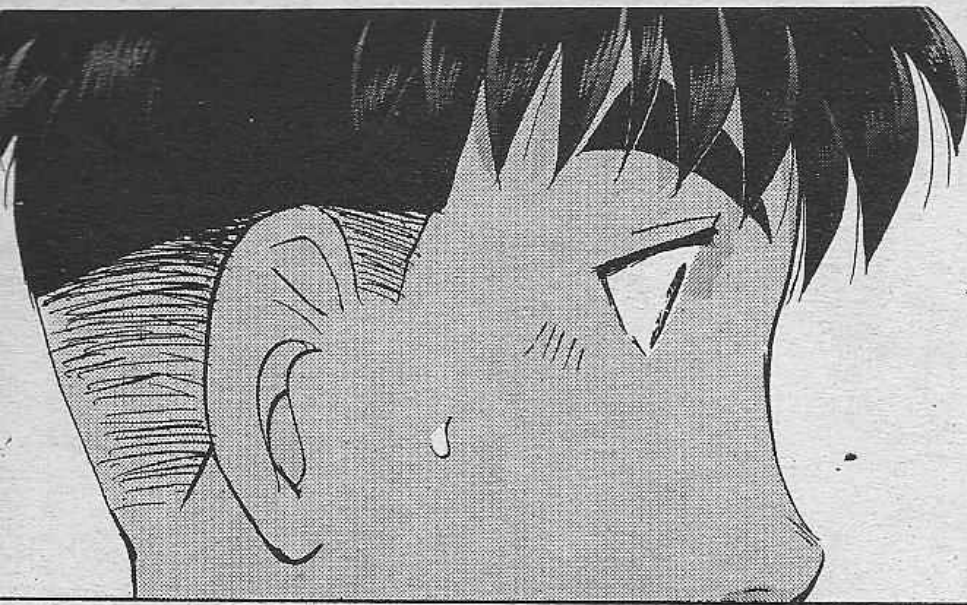
อ๊ะ...
แยจ้ง
!

นี่ก็อยู่
ในกล่อง
“เซ็นริงริว”
เหมือนกัน
ครับ

เพราะช็อก
จากความจริง
ของภาพถ่าย
ก็เลยลืมดู
ซองเก่าอันนี้
ไปเลย...

เอ
....

เอ้
..?

ค...
คนที่
อยู่ใน
ภาพถ่าย
นี่...

ตุ-ตุ

ตุ

นี่
มัน
.....!?

sibers.com

โรงเรียน บุกกลับ Q

ตอนที่ 134 ามสู่ความมืดที่ลึกลับ 1

วันนี้
มีเขียน
ที่DDS
แต่เข้า
สินะ?

ไม่สิม
อะไรนะ?
คิว!
ริวคุง?

อือ
!

ไม่
เป็นไร
ครับ
!

ทั้ง2คน
การที่ตั้งใจ
ตรวจสอบเรื่อง
คิซิริว ทาคุมิ
อย่างขะมักเขม้น
มันก็ดีอยู่หรอก
นะ...

แต่ก็อย่า
คร่ำคร่า
จนเกินไป
ล่ะ?

ถ้าโดนตั้ง
เข้าไปเกี่ยวข้องกับ
กับคดี
เหมือนครั้งนี้
ล่ะก็
แม่เป็นห่วง
นะ...

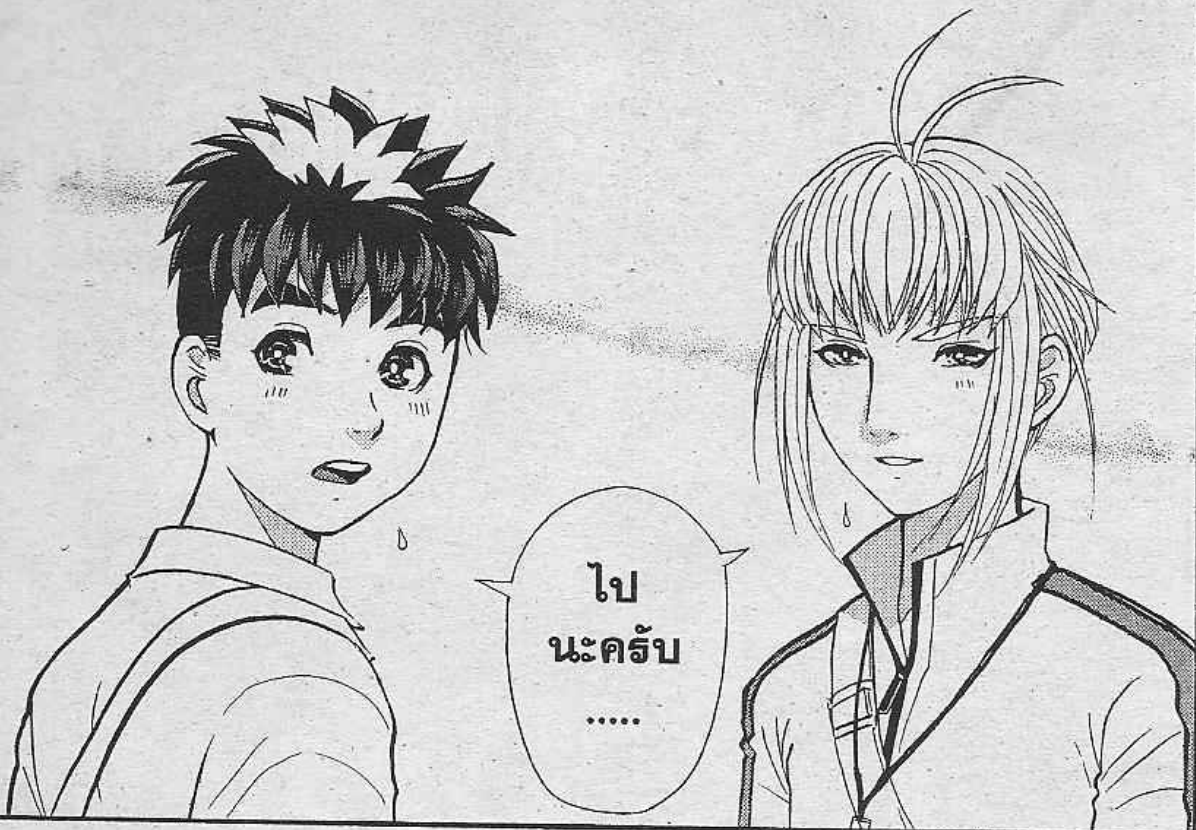
ขอโทษ
ครับ
คุณแม่
.....

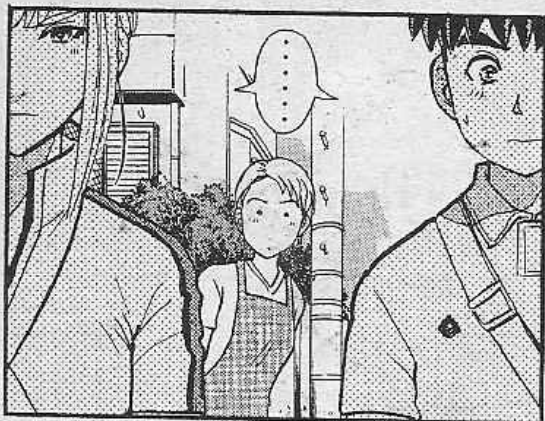
ถ้าจั้น
.....

เข้าใจ
แล้วครับ!
วันนี้ผม
จะรีบกลับมา
ครับ

ไป
นะครับ
.....

คือว่า.....!

เอ้?

อะ...อะไรหรือ? ริวพูดก่อนสิ! มีอะไรที่ "โรงแรมเซวคัง" หรือ?

ป..เปล่า เรื่องของฉัน ช่างเถอะว่าแต่คิว เกอะ....

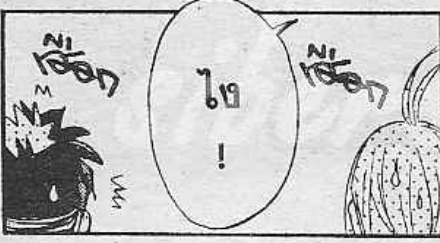
คือในกล่อง "เซ็นริงริว" ที่คุซึริว ทาคุมิ เป็นคนสร้างขึ้น .....

มันมี ภาพถ่าย เก่า อยู่....

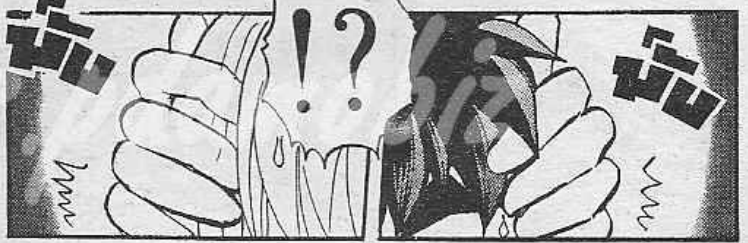
มันเป็นภาพ ของคน2คน ที่ฉันรู้สึก ตัดใจ นะ....

คนที่ รู้สึก ตัดใจ ?

ใจ!

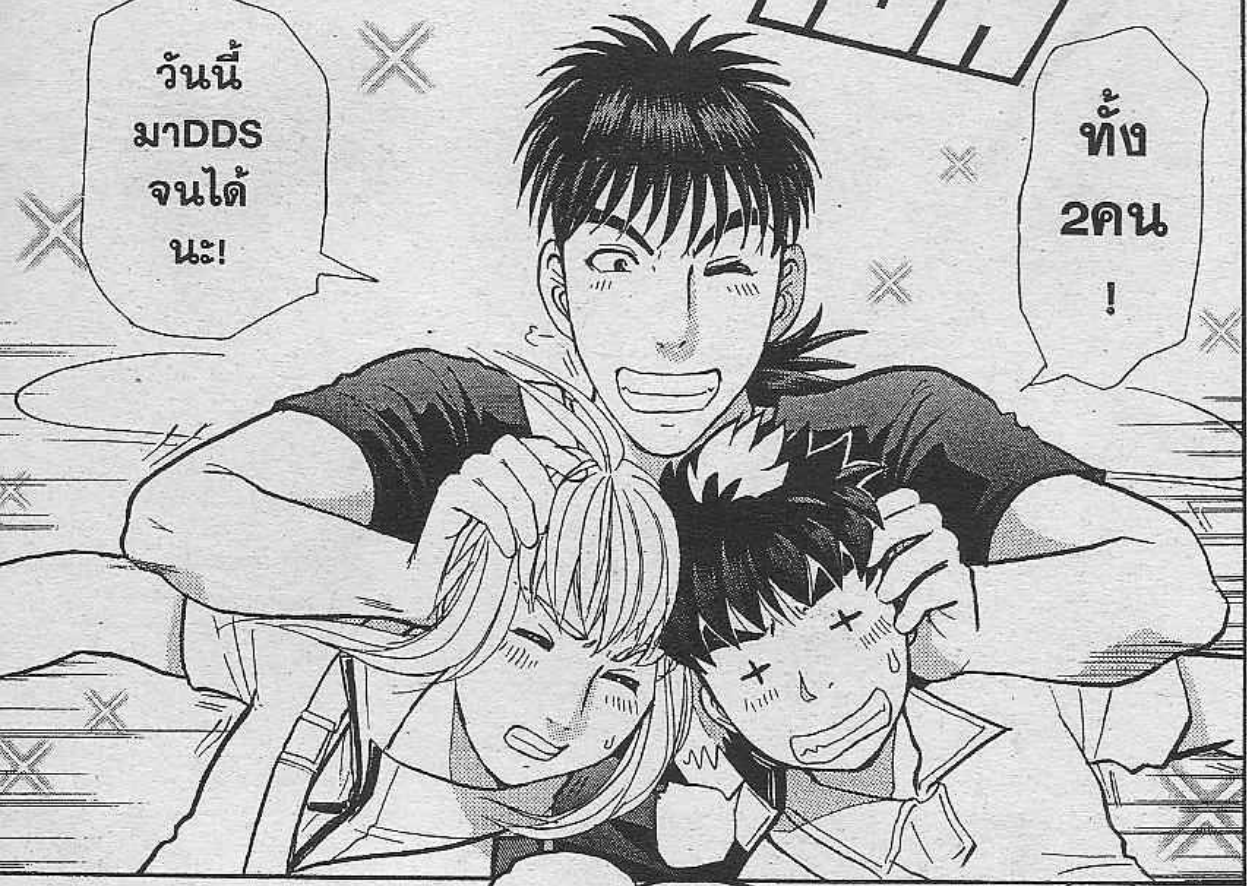

!!?

ปัง!

วันนี้
มาDDS
จนได้
นะ!

ทั้ง
2คน
!

ค...
คินตะ!?
ทำอะไร
นะ!
เก็บ
ชะมัด
...
พวกนาย
ต่างหาก
จู่ๆก็
หยุดเรียน
ที่DDSถึงวัน
มีเรื่องอะไร
สิไง?

เมง!
คาซึมะ
!

ใช่
จริงๆด้วย
ดีจังเลย
!

ไปไหน
กันมานะ
2-3วัน
มานี้
!

คิว!
คิวคุง
!
คิว!
คิวคุง
!

ถึงจะถามอาจารย์ ก็บอกแต่ว่า เจ้าตัวติดธุระ เท่านั้น

รีว่าหน้าทีลับ?

ป... เปล่า.....

ไม่ใช่อย่างนั้นหรอก.....

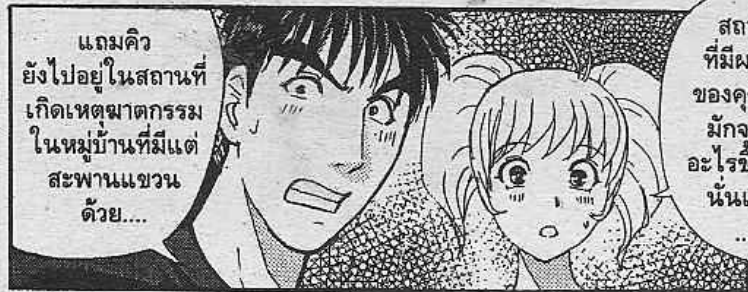
....ให้ตายสิ

เอ๊! คราวนี้แยกกันไปจับหนังสือ?

ทั้ง 2 คนเลย!

อ้อ.. เป็นอย่างนั้นแหละ

แถมคิดยังไม่ไปอยู่ในสถานที่เกิดเหตุมาตกรรมในหมู่บ้านที่มีแต่สะพานแขวนด้วย....

สถานที่ที่มีผลงานของคุณชีริวอยู่มักจะเกิดอะไรขึ้นจริงๆนั่นแหละ.....

แต่ว่าเกี่ยวกับคนร้ายของคุณนี่นั้น ทางตำรวจไม่ค่อยเปิดเผยรายละเอียดสักเท่าไร.....

ที่ว่า เป็น "นักสืบ" ที่เคยทำงานกับอาจารย์ต้นนะ จริงหรือเปล่า?

เอ๊... ไม่จริงน่า! ซื่อกเลยนะนี่!

ค...คนอะไรกันนี้ แต่การที่ "นักสืบ" ก่อความผิดของตัวเอง ก็ปล่อยให้ไม่ได้แล้วแท้ๆ...!

แถมยังทำตัวเหมือนเป็นการทำให้ชื่อของอาจารย์ต้นต้องเสื่อมเสียอีก..!

แต่
ว่า

ถ้าหาก...
ครอบครัว
หรือคนสนิท
ของตัวเอง
ถูกฆ่า
ละก็

จะสามารถ
ทนเฉย
อยู่ได้
รีเปล่า
นะ?

เขานะ
เมื่อก่อนเคย
ถูกอาจารย์ดัน
พูดว่าไม่มี
คุณสมบัติ
ของ“นักสืบ”
ให้เลิกงานนี้
ไปซะ...

แต่
เขาไม่อาจ
ตัดใจได้
และยังคง
ทำงาน“นักสืบ”
ต่อไป...

และ
ในคดี
คดีหนึ่ง

ทำให้ภรรยา
ของตัวเอง
ถูกดึงเข้ามา
เกี่ยวข้องกับตัว

ทำให้
ถูก
ฆ่าตาย
.....

มัน
ยาก
จริงๆนะ
.....

“นักสืบ”
ช่างยาก
จริงๆ
....!

แต่
2-วันนี้
รู้สึก
ดีกว่า
ดิวเน่:

ให้
ความ
รู้สึก
เปลี่ยน
ไป
เลย....

จะว่า
จับใจ
ดีละ...

จะบอกว่า
เป็นผู้ใหญ่
ขึ้นหน่อย
รีไปละนะ

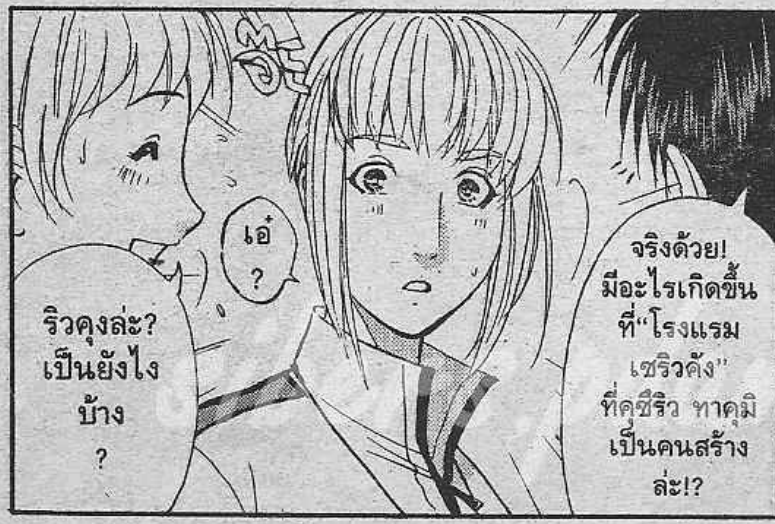
?
มีอะไร
หรือ
เมงู?

เอ
!!

ป...
เปล่า
ไม่มี
อะไร

จ...
จริง
ด้วย
!!

ริวคุง
ล่ะ?
เป็น
ยังไง
บ้าง
?

เอ
?

จริงๆ
ด้วย!
มีอะไร
เกิดขึ้น
ที่
"โรงแรม
เซริวคัง"
ที่
คุชิริว
หากุมิ
เป็นคน
สร้าง
ล่ะ!?

...
นั่น
สินะ

ก็...
ไม่มีอะไร
หรอก
.....

เอ!
!?

แต่ว่า
ตัวอาคารนะ
วิเศษมาก
เลยละ
.....

อืม

แต่ไหน
เองรี
ก็ธรรมดา
.....

....แต่
ถ้าเป็นสิ่งที่
คุซึริว
ทาคุมิ
สร้าง
ล่ะก็

ที่โรงแรม
นั้น
อาจจะมี
ทรicketอะไร
ซ่อนอยู่
ก็ได้นะ!

นี่
คราวหน้า
พวกเรา
ลองไปสำรวจ
ดูกันเถอะ
!

เห็น
ด้วย
!!

.....

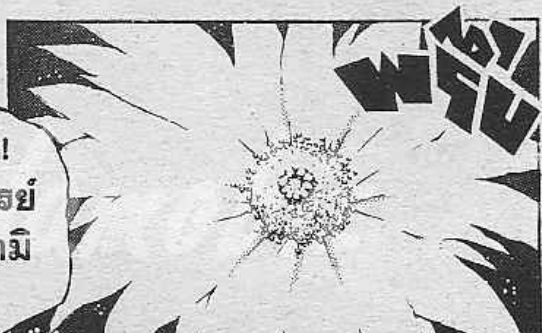

.....
รึว
?

นี่
พวก
เธอ
!!
รีบมาแจ้ง
ประจําที่
ได้แล้ว
!

หว่า!
อาจารย์
นานามิ
!!

พริบ

นักสืบนั้น
ความ
ประมาท
คือศัตรู
ตัวร้าย
!

วันนี้
ต้องตั้งใจ
กันหน่อย
ล่ะ!!

ดรากอนนี่
มาเวอร์ธัน
ตะบอง
เพชร
ชั้นนี้?

พีค

โดยเฉพาะ
2คนนั้น
!!

ส่วนที่เรียน
ช้าไปวันนั้น
ต้องไปศึกษา
มาเองด้วยล่ะ!

พู๊ กัก

DDS
ไม่อ่อนข้อให้กับ
คนที่ไม่พยายาม
หรอกนะ!!

ครับ
!!

ดี!

เปิดหน้า125
"สภาพจิตใจ
ของการ
ปลอมตัว"
!!

ทำความเข้าใจ
เคาะพ
!

วันนี้
อาจารย์มาคิ
ซึ่งเป็น
หมอชันสูตร
จะร่วมสอน
ด้วย

จะทำกา
จำลอง
การฝึกฝน
การ
ชันสูตรศพ
!

ทุกคน
ย้ายไปที่
“ห้องจำลอง
สถานที่
เกิดเหตุ”
!

การจำลอง
การ
ชันสูตรศพ
วันนี้
อือ...

ฉัน
ไม่ค่อยชอบ
การ
ชันสูตรศพ
เลย...

ช่วยไม่ได้
นะ
แต่ถ้าไม่รีบ
ชินไว้ละก็
....

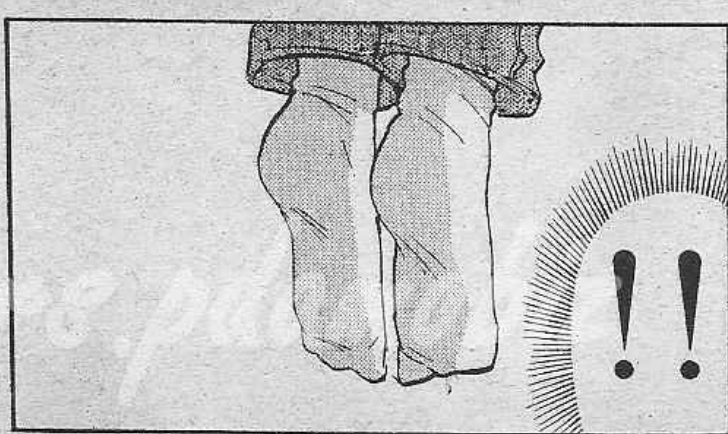
นายนี้
ดีนะ
จิว!
ชินกับเรื่อง
แบบนี้

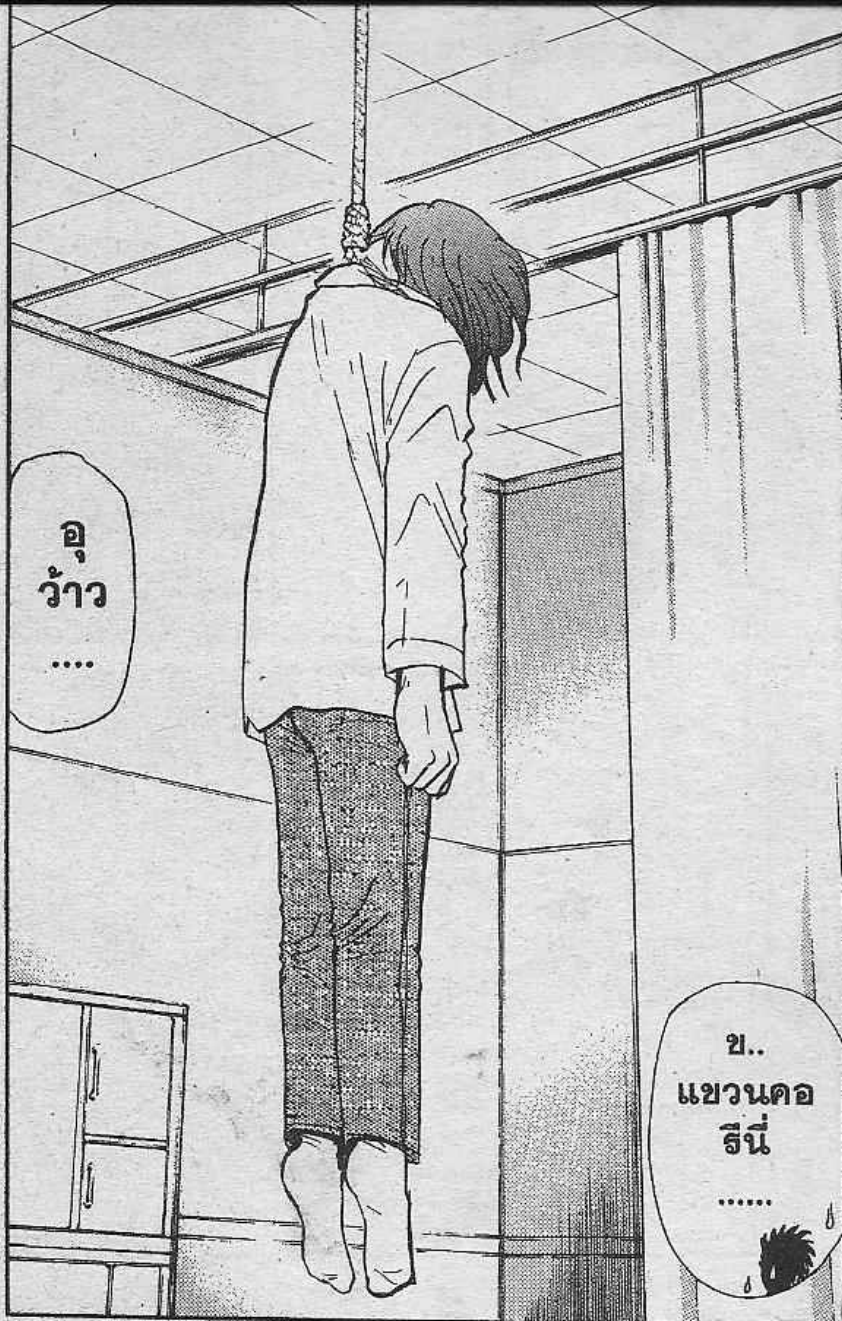

เขี่ยบๆ
กัน
หน่อย
!

ที่นี่
แหละ

อุ
จ้าว
....

ข..
แขวนคอ
สินี
.....

อึย..
สมจริง
ชะมัด
!!

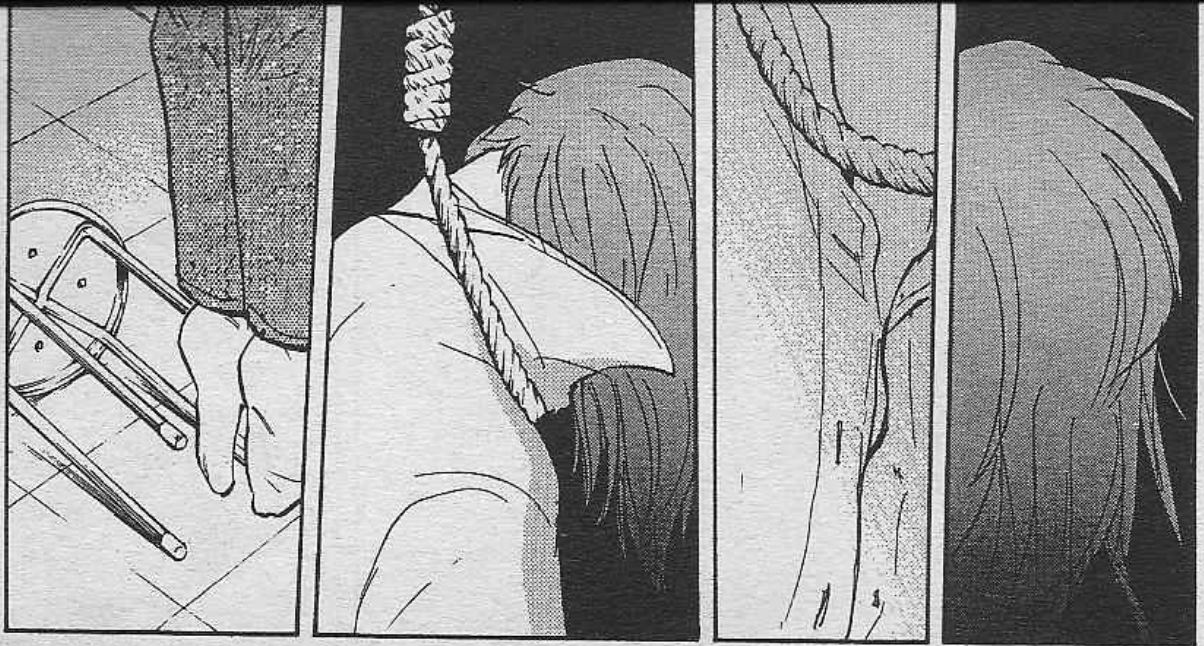
นี่เป็น
ผลงาน
ชิ้นเยี่ยม
ของ
ดร.โดคโรร
ยังไงล่ะ

เท่าที่
เห็นนั้น
ศพนั้น
เป็นการ
แขวนคอ
ฆ่าตัวตาย

ก่อนอื่น
ขอให้พวกเธอ
ตัดสินใจว่า
นี่เป็นการฆ่าตัวตาย
หรือเป็นการ
ฆาตกรรม
ที่ทำให้ดูเหมือน
เป็นการฆ่าตัวตาย
.....

และ
ขอให้คิด
ด้วยว่า
เวลาประมาณ
การเสียชีวิตนั้น
เป็นเวลา
ก่อนหน้านั้น
นาน
เท่าไร

รู้สึกไม่ค่อยเป็นธรรมชาติเท่าไรเลยนะ เก้าอี้ตั้งอยู่ข้างๆ แบบนั้นะ.....

ถ้าเป็นการแขวนคอฆ่าตัวตายเองล่ะก็น่าจะล้มไปด้านหน้าหรือด้านหลังไม่ใช่หรืง!

ที่ฉันตั้งใจก็คือปกเลื้อยด้านหนึ่ง ที่ติดกับเชือกอยู่.....

ถ้าเหยียบขึ้นไปบนเก้าอี้แล้วแขวนคอด้วยเชือกที่ห้อยมาจากเพดานแล้วล่ะก็น่าที่จะแขวนตรงคอพอดีโดยเลี้ยงตรงปกเลื้อยนะ.....

ดูเหมือนกับหลังจากที่มีการวิวาทกันนะ...

ฉันตั้งใจตรงที่กระดุมเสื้อมันหลุดไป!

ถ้ามีการต้อยตีกันล่ะก็กระดุมมันมักจะหลุดเม็ดหรือ2เม็ด.....

ฉันว่าสีผมของเขา มันแปลกนะ

ผู้ชายคนนี้มีผมยาวสีทอง แต่ผมกลับเสียทรงและเหาะไปหมดใช่ใหมล่ะ?

การแขวนคอนะจะตายทันทีที่แขวนเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เรียนมาในชั่วโมงที่แล้วจะนั้นไม่น่าที่จะตื่นชุลขลักตอนแขวนคอ...

ถ้าเป็นการฆ่าตัวตายล่ะก็ปกติจะทำการเก็บกวาดห้องให้เรียบร้อยใช่ใหมล่ะ?

ถ้าคิดในแง่จิตใจแล้วน่าจะคิดทำผมให้มันเรียบร้อยไม่ใช่หรืง

จุดผิดธรรมชาติ
ที่เป็นตัวตัดสิน
ก็คือด้านล่างของศพ
ที่ห้อยลงมา
ไม่มีร่องรอย
ของอาเจียน
หรือปัสสาวะ
สินะครับ..

ใช่
?

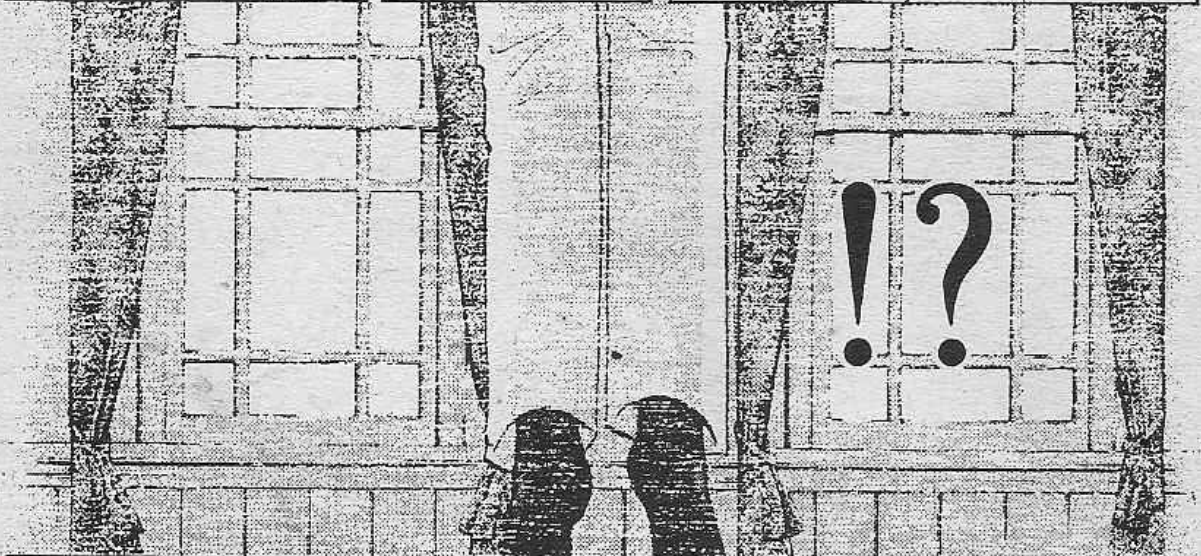

ในกรณี
แขวนคอตายนั้น
มักจะ
ปัสสาวะรด
เป็นส่วนใหญ่

ศพนี้เอง
ก็มีร่องรอย
เช่นนั้นอยู่
แต่ส่วนใหญ่
กลับไม่ได้
อยู่ด้านล่าง
ของศพ

ดังนั้น
จึงมีความ
เป็นไปได้ว่า
ถูกฆาตรีดคอ
จากที่อื่น
แล้วจึง
นำมาแขวน
.....

เอ
?

ฮะ..ดูได้
อย่างเยือกเย็น
เสมอเลยนะ
พื่อนักเรียน
ดีเด่น!

อาจารย์!
เอาหน้า
ของศพนี้
ลงมา
จะได้ไหม
ครับ?

...
อา
ได้สิ

อึบ

....

พริ้ว

หนัก
ไม่ใช่เล่น
เลยนะ...

.....

ทำ
อะไร
นะ?

ถึงจะกลัว
ก็เถอะ
แต่ขอ
เสียมารยาท
ล่ะ

คิดว่า
ด้านล่าง
ของเสื้อเชิ้ต
อาจมีร่องรอย
อะไรบ้าง
นะสิ...!

ริว
?

เป็น
อะไร
ริเปล่า
?

สีหน้า
ไม่ค่อยดี
เลยนะ
?

อา...เปล่า..
แปลกจัง
ปกติล่ะก็
แต่ไม่เป็นอย่าง
นี้...
แท้ๆ....

ใช่
จริงๆด้วย!
ดูสิ!
ริวคุง
!

รอยมือ
ที่ติดอยู่
ตอนที่
แบกมา
ยังไงล่ะ
!

เป็นการ
ฆาตกรรม
อย่างเห็น
ได้ชัด
!

อะ...
อา
....

ยอดเยี่ยม!
สมบูรณ์
แบบ
จริงๆ
Q Class
ทุกคน!

เอาล่ะ
ถ้าฉัน
ก็ลองคำนวณ
ประมาณเวลา
การเสียชีวิตสิ!

คิดว่า?
วิวคง...ดูจากสี
และตำแหน่ง
ที่เลือดตกแล้ว
ถ้าคำนวณเวลา
ประมาณการเสียชีวิต
อย่างคร่าวๆละก็
ตามความเห็นของฉัน
แล้ว....

....
ครับ

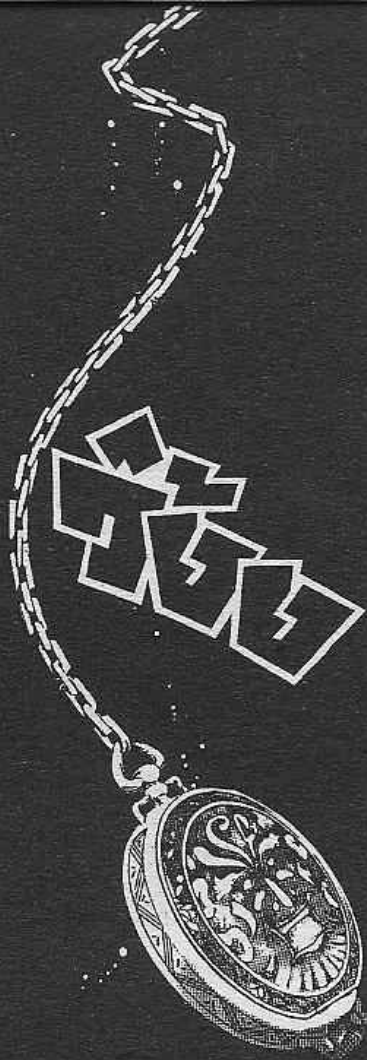

.....
พ่อ
ครับ
.....

พ่อ
ครับ
...!!

พ่อ
ครับ
.....

bers.pdamod

จาง
ลิ้ม
ชะ

ฮิว !!

ป...
เป็น
ยังไง
บ้าง?
ริวกุซ!

ป...เป็น
อะไรไปนะ?
ไม่สบาย
งั้นหรือ
!?

ม...ไม่
เป็นไร...
ฉัน
สบายดี

.....
ขอตัว
ไปห้อง
พยาบาล
ก่อนนะ

อา!
ฉันก็
จะไป
ด้วย

อ....
ฉันด้วย
.....

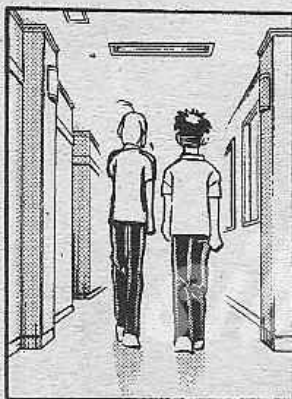
ตามไป
แต่
คนเดียว
พอ

คิว!
เธอไป
ก็แล้วกัน
!

คนที่เหลือ
เขียนต่อ
ได้แล้ว
!

ครับ
(ค่ะ)

เป็น
อะไร
ไปนะ
.....

วันนี้
ริวกุซ
ดูแปลกๆ
.....!

อ้อ
....

ไม่เป็นไร
แล้วละ...
กลับไป
เรียนต่อ
เถอะ...

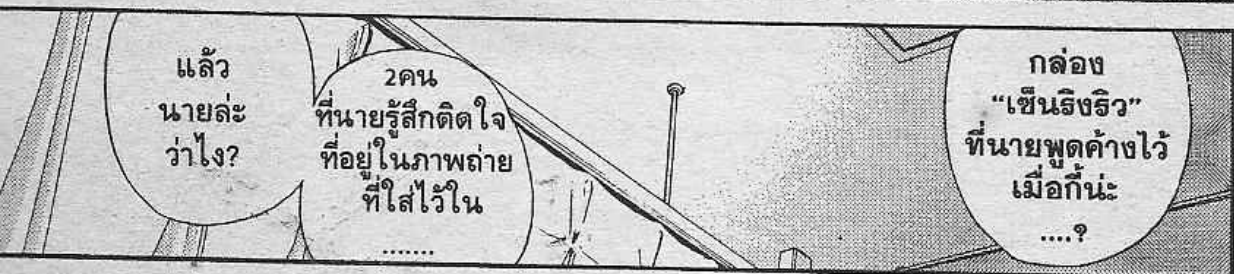

แต่ว่า..
ฉันรู้สึกว่าริว
ทำทาง
แปลกๆไป
ตั้งแต่ตอนเช้า
แล้ว...

เกิด
อะไรขึ้น
ที่“โรงแรม
เซริวคัง”
นั่นหรือ
?

...

แล้ว
นายล่ะ
ว่าไง?

2คน
ที่นายรู้สึกตกใจ
ที่อยู่ในภาพถ่าย
ที่ใส่ไว้ใน
.....

กล่อง
“เซรินิจิวิ”
ที่นายพูดค้างไว้
เมื่อคืนะ
....?

นี่คือ
ภาพถ่าย
ที่ว่านั้น
.....

อยากให้
ริวยืนยัน
ด้วยตา
ของตัวเอง
!

!!
น....
นี่มัน
....!

คนหนึ่งนั้น
คิดว่าคงเป็น
คูชีริว ทาคุมิ
สมัยยังหนุ่ม
.....

ส่วนอีกคน
เป็นเด็กหนุ่ม
ที่คล้ายกับริว
อายุ
ประมาณ 13-14
พอๆกับพวกเรา
.....

คิง
ฮาเดส
!

เอ
?

สาขตา
ที่เขียนขา
ธากับ
จะมองทะลุ
ถึงจิตใจ
ของคน
.....

ไม่ผิด
แน่...
ปู่ของฉัน
คิง
ฮาเดส
!!

น...นี่คือ
คิง ฮาเดส
หัวหน้าของ
"ดาวมฤตยู"
!?

ทำไม
คิง ฮาเดส
กับคุซึริว ทาคุมิ
ถึงมา
ถ่ายรูปลูกัน
ได้....?

ยิ่งไป
กว่านั้น
อาคารที่อยู่
ด้านหลัง
ในรูป...

นี่มัน
อาคารเรียน
เก่า
DDS
ที่พวกเรา
เรียนอยู่
สินะ?

!!

อะไร
เป็นอะไร
กันแน่
นะ...?

แล้วก็
ดู
ด้านหลัง
สิ!

ปี
19XX
2-XX
เซริว
คัง

“เซริว
คัง”
—
!!

อาคารเรียน
ของพวกเธอ
ก็“เซริวคัง”
เหมือนกัน
สินะ!
!

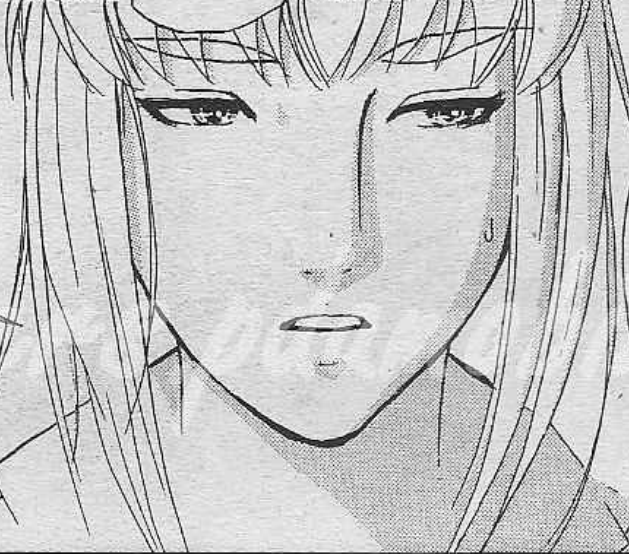

บอก
หน่อย
สิ...
สิว

“โรงแรม
เซริวคัง”
ที่นายไป
มีอะไร
กันแน่?

.....
Dejavu
นะ

Dejavu
!?

ทั้งที่
จำได้ว่า
ไม่เคยไป
ที่“โรงแรม
เซวิคัง”นั้น
มาก่อน
-เลย

.....
ทั้งที่
เป็น
อย่างนั้น
แต่ฉันกลับ
“รู้จัก”

ความรู้สึก
หวนรำลึก
ราวกับ
เคยพักอยู่ที่นั่น
เป็นระยะ
เวลานาน

มันเฝ้าฉัน
อยู่ตามสถานที่
ทุกแห่ง
ในอาคารนั้น

!!

คิว

....

ฉัน
เป็น“ใคร”
กัน
?

คนที่ชื่อ
“อามา
คุสะ
ริว”

เป็นใคร
ที่ไหน
กัน
?

บอกฉัน
หน่อยสิ
คิว!

**โรงเรียน
นุกส์**

siber.s.pdanobiz

คช
คช
คช

อ้าว...
ธิดาคงล่ะ
?

กลับ
ไปแล้วล่ะ
บอกว่ามีธุระ
ไปกับคิว
กัน2คนนะ

คช
คช
คช

อะไรกัน...มีเรื่อง
อยากจะพูด
ด้วยหน่อย
แท้ๆ...

หมายถึง
ไฉนนี่ะธิด
?

โรงเรียน บุกสับ Q

ตอนที่ 135
ามสู่ความมืดที่ลึกลับ 2

ฮะ!
นี่
คินตะ
!!

...อ้อ?
นี่มัน
.....

น้ำมัน
รหัสลับ
ที่อาจจะจะเป็น
เขื่อนงำชีวิต
สายลับของ
“ดาวมฤตยู”

ที่เคลเบอร์อส
ให้พวกเขามา
เมื่อคราวก่อน
นี่
!

ซี! คินตะ
เสียงดัง
ไปแล้ว!!
ถ้ามีใคร
ได้ยินล่ะก็
.....

คำตอบ
ของรหัสลับ
“Please check
his watch”
นี่ตั้งใจจะทำให้
พวกเราสับสน
ไม่ใช่หรือ...

.....คิด
อย่างนั้น
จริงๆนะ?
เมงุจัง

เอ๋
?

อาชญากรอัจฉริยะ
ที่เป็นพวกชอบ
ความสมบูรณ์แบบ
ที่มีความ
ภาคภูมิใจ
สูง

จะทำเรื่อง
เล็กๆน้อยๆ
แค่นั้น
จริงๆนะ...

ฉันจะบอกว่า
อาจารย์สนใจ
ที่มันพิกา
ที่เต็มไปด้วยรอยขีดข่วน
ตามรหัสลับนั้น
น่าจะดีอย่างนั้นหรือ
?

ไม่ใช่
อย่าง
นั้น
!

ถึงจะสามารถ
ไซรหัสได้ง่ายๆ
แต่มันนะ
เป็นกับดัก
ทางจิตใจ
ของเคลเบอร์อส

เคลเบอร์อส
คาดการณ์ว่า
พวกเขา
จะสามารถ
ไซรหัสลับ
นั้นได้
จึงได้...

วาง
“กับดัก2ชั้น”
บนรหัสลับ
นั้น
ยังไงล่ะ
!!

!?

นาย
คิดว่า
ยังไง?
คิว...

Dejavu
ที่ฉันรู้สึกได้
อย่างรุนแรง
ที่“โรงแรมเซรวิคัง”
ที่ไม่เคยไป
มาก่อน..
นั่นนะ...!

อ้อ...
แต่ว่านะ
จิว
!

ที่จริง
อาจจะ
เคยไปมา
รีเปล่า
?

ลอง
นึกเรื่อง
สมัยเด็ก
ให้ดีๆสิ
!

จิวนะ
หัวดี
!

อาจจะจำที่
คุณพ่อคุณแม่
เคยพาไป
ที่นั่น
ตอน2-3ขวบ
ก็ได้...

...

จิว
?

เป็น
อะไร
ไป
?

ไม่มี
|

เอ้
?

ฉันไม่มี
ความทรงจำ
ตั้งแต่
ตอนก่อน
5ขวบ

ไม่มีเลย
แม้แต่
น้อย
!

ม...
ไม่มี
ความ
ทรงจำ
!?

ไม่
เลย
?

อา...มัน
ชาว
โพลน
ไปหมด
.....

คุณปู่
เคยพูด
เกี่ยวกับ
เรื่องนั้น
ไว้ว่า...

เมื่อก่อน
หลานเคยเจอ
กับอุบัติเหตุ
รุนแรง
.....

เพราะ
อาการช็อก
ในตอนนั้น
ทำให้
ความทรงจำ
หายไป

มนุษย์
สามารถลืม
เรื่องที่
ไม่อยากจะ
นึกถึงได้
.....

การ
นึกไม่ออก
บางทีก็ถือเป็น
ความสุข
เหมือนกัน

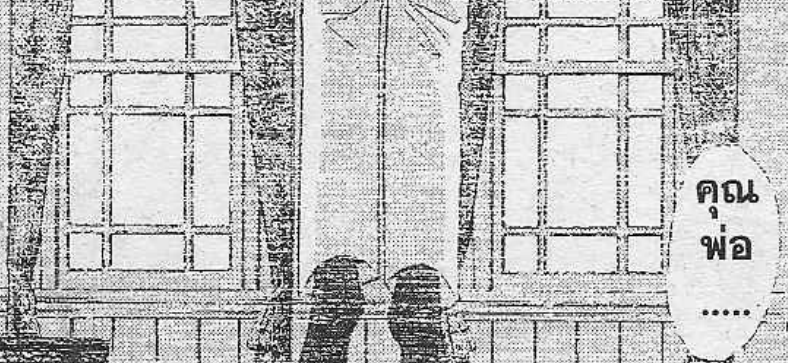

—
แต่ว่า
ฉันรู้ดี

คนๆนั้นนะ
เป็นผู้เชี่ยวชาญ
การสะกดจิต
ยิ่งกว่าเคลเบอร์ส
ซะอีก!

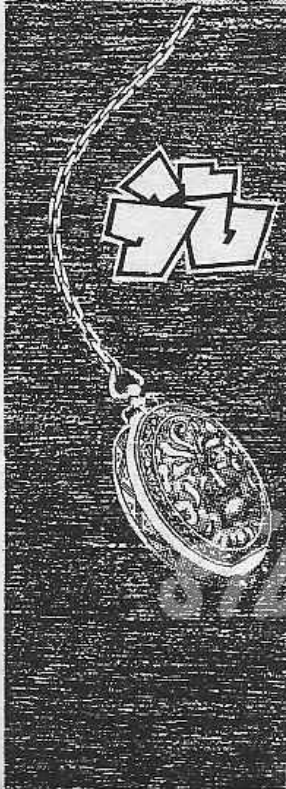
ถ้าหากคนๆนั้น
สะกดจิตฉัน
ตอนเป็นเด็ก
ลบความทรงจำ
ทิ้งไปซะก็

คุณ
พ่อ
.....

คุณ
พ่อ
.....

คุณ
พ่อ
.....

อึก
.....

ฉัน
กลัว

รู้อยู่หรือกว่า
ที่“โรงแรม
เซริวคัง”นั้น
มี“ความทรงจำ
ที่หายไป”
ของฉันอยู่
.....

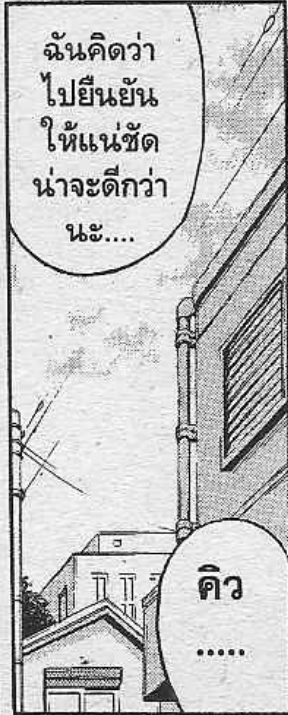
แต่
ฉันกลัว
ที่จะรับรู้
.....

.....
แต่ว่า

ถ้ารู้ละก็
รู้สึกว่
ฉันจะต้อง
รู้สึกเสียใจ
ในภายหลัง
.....

ฉันคิดว่า
ไปยืนยัน
ให้แน่ชัด
น่าจะดีกว่า
นะ.....

คิว
.....

การที่ไม่รู้เรื่อง
ของตัวเอง
จะทำให้ความ
ไม่สบายใจ
ยิ่งขยาย
ใหญ่ขึ้น

การที่ได้รู้ว่า
ในความเป็นจริง
แล้ว
เกิดอะไรขึ้น
กันแน่

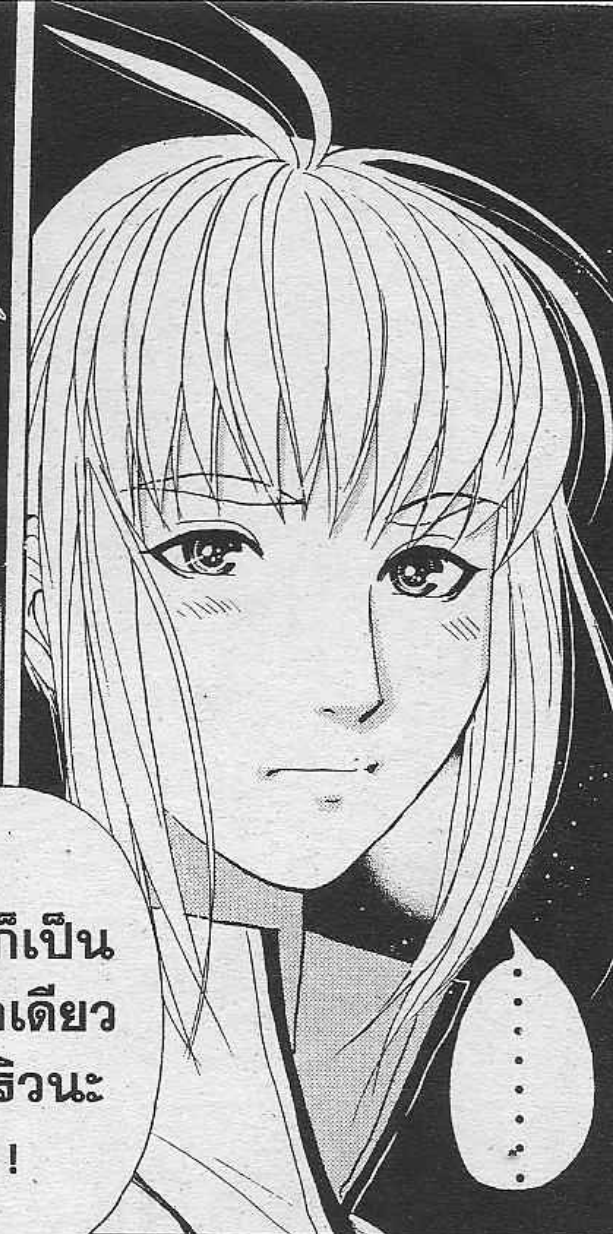
ฉัน
รู้สึกว่
น่าจะดี
สำหรับริว
นะ

อีก
อย่าง
.....

ถึงจะมีอะไร
เกิดขึ้น
ก็เถอะ

ฉันก็เป็น
พวกเดียวกับ
กับธิดนะ
!

.....

ขอบใจ
นะ...

พอได้ฟัง
นายพูดแล้ว
โล่งใจ
ขึ้นมาเลย

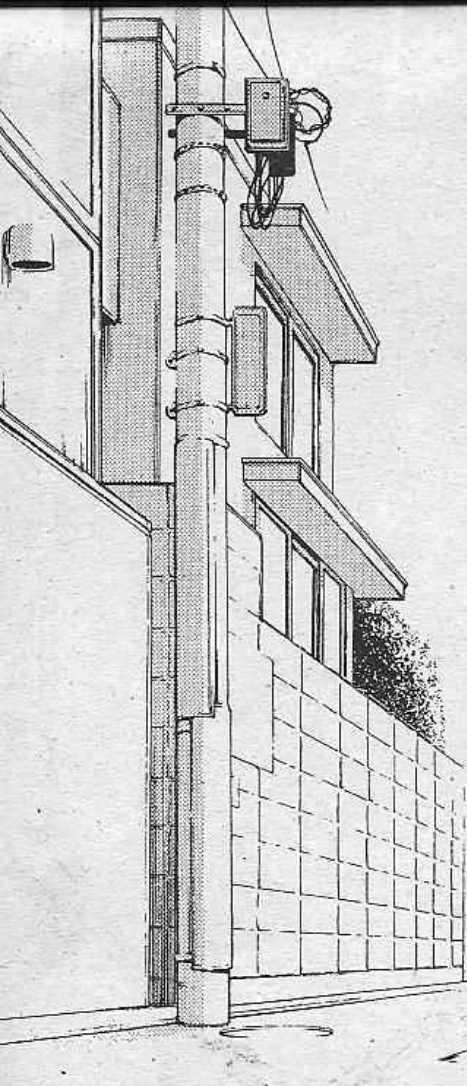
พวกเราไปที่
“โรงแรม
เซริวคัง”นั้น
กัน2คนนะ
!
ดีล่ะ!
ไว้วันหยุด
ครึ่งหน้า

คิว...
นาย
ช่างใจดี
จริงๆ

อุตสาหกรรม
เป็นห่วง
เรื่อง
ของฉัน
.....

.....แต่ว่า
นายจะพูด
แบบนี้ได้
จนถึงท้ายที่สุด
รีเป่านะ.....?

ถึงจะรู้
ถึงตัวฉัน
ที่แท้จริง
แล้ว
ก็ตาม

อย่างนี้
นี่เอง
.....

“โรงแรม
เซริว
คัง”
.....

อะไรวะ?
“โรงแรม
เซริวคัง”
งั้นหรื...?

ดูเหมือน
ท่านริว
จะสนใจ
ที่นั่นมาก
ครับ....

ทา
นา
ทอล

อย่าสนใจ
มากเกินไป
ความ
จำเป็น
ล่ะ?

ถ้า
ไม่ยากถูก
คิง ซาเดส
โกรธล่ะก็
!

พอแล้ว!
นายไป
ได้แล้ว!
ทานาทอล..

ครับ
.....

น่าสนุก
ขึ้นมา
แล้ว
สินะ

คิง
ฮาดเดส
.....

คิง
ฮาดเดส
.....

ถ้า
ลองให้
ทานาทอส
ทำตามใจชอบ
ดูหน่อย
เป็นไง?
เซอร์ คาลอน

ด...แต่
ถ้าเกิดเหตุการณ์
ไม่คาดฝัน
ทำให้ท่านริว
หลุดจาก
การสะกดจิต
และรู้ถึงความจริง
ล่ะก็...

ตอนนั้น
ก็ค่อยคิดอีกที
อย่างที่เข
พูดกันว่า
ถ้าไม่เข้าถ้าเสีย
ก็ไม่ได้ลูกเสีย
ไม่ใช่รี?

อีกอย่าง
การจะทำให้ริว
ล้มดาต้นขึ้น
ในฐานะ
ผู้สืบทอด
ของฉันแล้ว

ไม่คิดว่า
“โรงแรม
เซริวคัง” นั้น
เป็นเวที
ที่เหมาะสม
หรือกึ
?

ถ้า
เช่นนั้น
คิง
ฮาดเดส
.....

จงไปตามหา
เมล็ดแห่ง
อาชญากรรม
ที่เหมาะสมกับ
อาคารที่ถูกสาป
นั้น

เซอร์
คาลอน

และ
ในยามที่
เงื่อนไขทั้งหมด
พร้อมสมบูรณ์

ฉันคนนี้
แหละ
ที่จะเป็น
คนวาง“แผน”
เอง

ibers.pdamobiz

ขอเติมพ้ัน
ด้วยชื่อของ
คิง ฮาเตส

.....

“ดาว
มฤตยู”
แห่ง
ความมืด
.....!

กับดัก
2 ชั้น
ของ
รหัสลับ
!?

ที่วานัน
มัน
หมายความว่า
ยังไงกัน?
คาซึมะ
.....!!

หมาย
ความว่า
คำตอบ
ของรหัสลับ
ที่สามารถ
ไขออกได้
ด้วยดินสอ
เพียงแท่งเดียว
นั้น!!

กลายเป็น
“คำถาม”
ของรหัสลับ
อันต่อไป
ยังไงล่ะ
!!

.....เอ!?
ประโยคนั้น
กลายเป็น
“รหัสลับ”
อันต่อไป
....?

ไม่ได้
หมายความว่า
“ตรวจสอบ
นาฬิกาของเขา”
หรือกริ?

เพราะฉัน
ฉันถึงได้
บอกว่า
น่าจะ
หมายถึง
สนใจ
ยังไงล่ะ

การที่คิด
แบบนี้
ทันที
ก็เพราะว่า
พวกเรา

ตั้งใจเรื่อง
“นาฬิกา
ที่เต็มไปด้วย
รอยขีดข่วน”
ของอาจารย์สนใจ
นะสิ....!

เอ
?

จุดสำคัญ
คือ
ประโยคนั้น
เขียนเป็น
ภาษา
อังกฤษ
!

ตัวอย่างเช่น
ถ้าคำว่า
“CHECK”
คำเดียวโดดๆ
ล่ะก็....

ถ้าลองเปิด
พจนานุกรม
อังกฤษ-ญี่ปุ่น
ล่ะก็

แค่

英辞
文辞
英辞
英辞

**มันมี
ความหมาย
มากมาย
ขนาดนี้
เลยนะ!**

— vt. vi. 照合する、検査する、点検する、確認する；阻止する
抑制する、妨害する；(チェスで) 王手をかける；チェックをつける、
印をつける；(軍隊で) しかる；(チックキにして) 送る、預ける、合札を
つける；割れ目をつける；一致する、符号する(〈with〉)
；(〈英〉 cheque) 小切手を振り出す、小切手を書く；急に止まる；
(獵犬が臭跡を失って) 立ち止まる。
～at 腹を立てる。～in (ホテルなどに) 泊まる。
～into (ホテルなどを) チェックアウトする、支払って去る。
～up 調べ上げる、照合する

ด้านใน
ของรหัสลับ
ที่คิดว่า
ไขได้แล้ว
กลับมีประตู
อยู่อีก
หลายบาน

เป็นรหัสลับ
เขาวงกต
ของ
เคลเบรอล
ยิ่งโง่ละ
!

รหัสลับ
เขาวงกต
ของเคลเบอร์อส
ที่มีวิธีการแปล
หลายแบบ
.....

จะบอกว่า
ในนั้น
มี "คำตอบ"
ที่แท้จริงอยู่
จริงรี...!!

ด...
เดี๋ยวก่อนสิ!
ถ้าอย่างนั้น
คำว่า "WATCH"
ก็ไม่ได้แปลว่า
นาฬิกา
เท่านั้นสิ!!

รู้สึกว่ามันจะ
มีความหมายว่า
"เฝ้าจับตาดู"
"ผู้คุม"
"พยาบาล"
"ดูแล"...

แล้วก็
หมายถึง
"เวลา
เข้าเวร"
ได้
เหมือนกัน
นะ...!!

ใช่แล้ว!
นั่นแหละ!
เมงุจัง
!!

ฉันลอง
ผสมคำแปล
หลายรูปแบบดูแล้ว
อันที่ฉันรู้สึกติดใจ
มากที่สุดก็คือ....

"จง
เทียบเวลา
เข้าเวร
ของเขา"
ยังไถล่ะ
!!

วันที่คิวกับเมงุ
ถูกขังอยู่ใน
ห้องใต้ดินของ
อาคารเรียนเก่า
นั้นไถล่ะ

ถ้าตรวจดูว่า
ใครเป็นเวร
ในวันนั้นล่ะก็
อาจจะรู้ตัวจริง
ของสายลับ
ก็ได้...!!

จ...
จะทำ
ยังไถดี
ล่ะ?

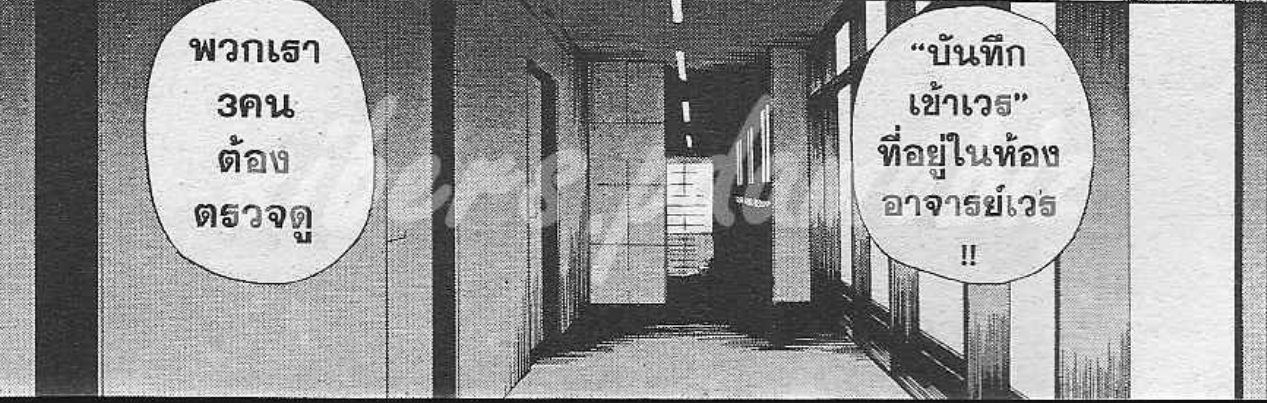
ฉันว่า
น่าจะปรึกษา
อาจารย์
ดีกว่านะ...

า
"อาจารย์"
คนนั้น
เป็นสายลับ
ของดาวมฤตยู
จะยังไถล่ะ!?

อ้อ...
อย่างที่
คิดตะพูด
นั้นแหละ!

เรื่องนี้
พวกเรา
ต้องทำ
กันเอง!

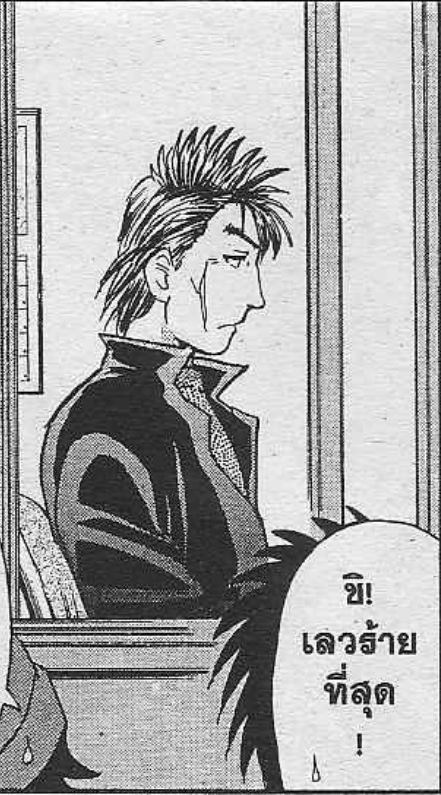

พวกเขา
3คน
ต้อง
ตรวจดู

"บันทึก
เข้าเวร"
ที่อยู่ในห้อง
อาจารย์เวร
!!

เวรวันนี้ เป็น อาจารย์ สนใจ ชะด้วย

ซี! เลวร้าย ที่สุด !

น...นี่! ฉันว่าเล็กเหอะ แล้วพรุ่งนี้ ไปขอร้อง อาจารย์ดี้น .....

ไม่ได้! จะยอมถอย กันตรงนี้ สิไง!!

ฉันจะใช้ วิชาของ โทยามะ อนมิตลี ล้อเจ้านั้น ออกมา

ระหว่างนั้น พวกนาย 2คน ก็หาทาง ทำอะไร เข้าล่ะ!

ต้อง ขว้าง อะไร ออกไป .....

เสียง ความสนใจ ของเจ้านั้น มาทางนี้ .....

อึ้ง?

ทำไม
ไปเล่นกับ
โครงกระดูก
อยู่ตรงนั้นล่ะ
โทยามะ
!

อะ...
อา...
ชะชะชะ
คือ...

ปรีชยาแพททรี

ค...คือว่า
การบ้าน
ของวันนี้
ผมมีบางจุด
ที่ไม่ค่อย
จะเข้าใจ
ก็เลย...

ตรงนี้
กับตรงนี้
แล้วก็ตรงนี้
นะครับ
.....

อะไรกัน!
ของแค่นี้
ก็ยังไม่เข้าใจ
อีกหรือ?

ช่วยไม่ได้...
ไปที่ห้องเรียน
ที่ว่างอยู่ซะ
ฉันจะช่วยสั่งสอนให้
จนกว่าจะเข้าใจเอง
!

มาลี
!

ค...
ครับ

อึก
|

นั่นใช่วิชา
โทยามะ
อนมิตลี
รี?

เอาละอะ!
ไม่เห็นเป็นไร
ยังไพลลัพท์
ก็ถือว่าOK
ละกัน

ตอนนี้
แหละ
!

คึกคึก

เมฆุจ้ง
หา
ทางนั้น
นะ
!

OK!

เจอ
แล้ว
!

นี่คือ
บันทึกเข้าเวร
สินะ
!

วันที่ถูกขัง
ในห้อง
ใต้ดินนั้น
|

คนที่
เป็นเวร
ในวันนั้น
|

บันทึกเรื่อง

!?

น...
นี่มัน
.....

日付

平成 16 年

氏名 真木 慎太郎

ม...
ไม่จริง
น่า
!!

อ...
อาจารย์
มาคิ
!

↑ มาคิ ซึนาทริ

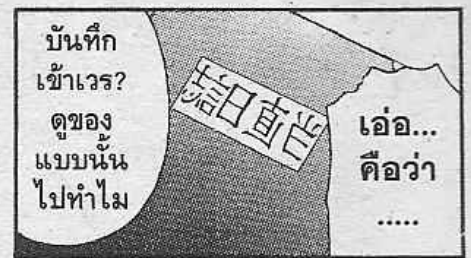
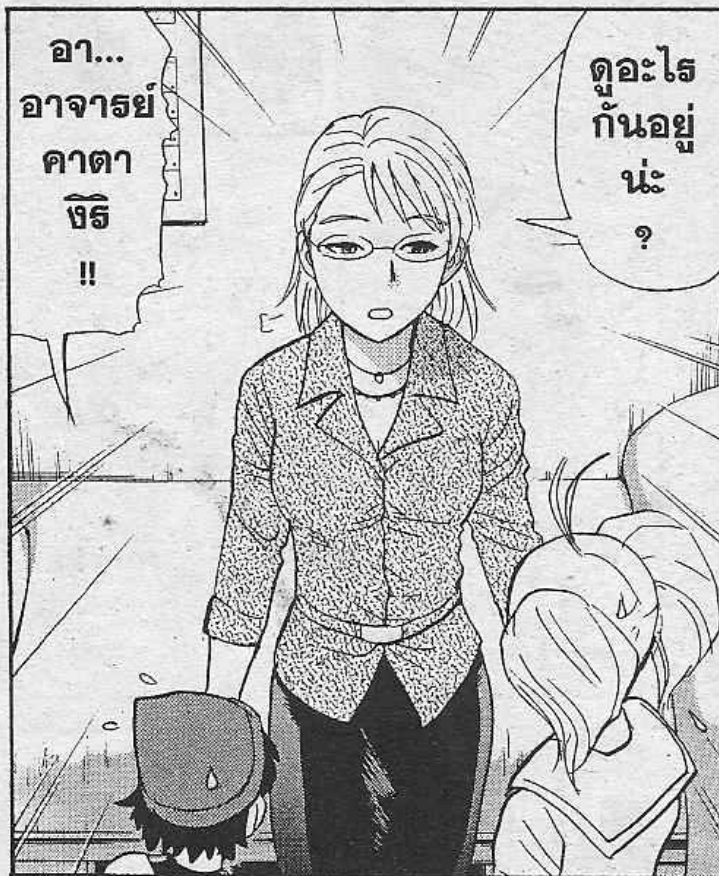
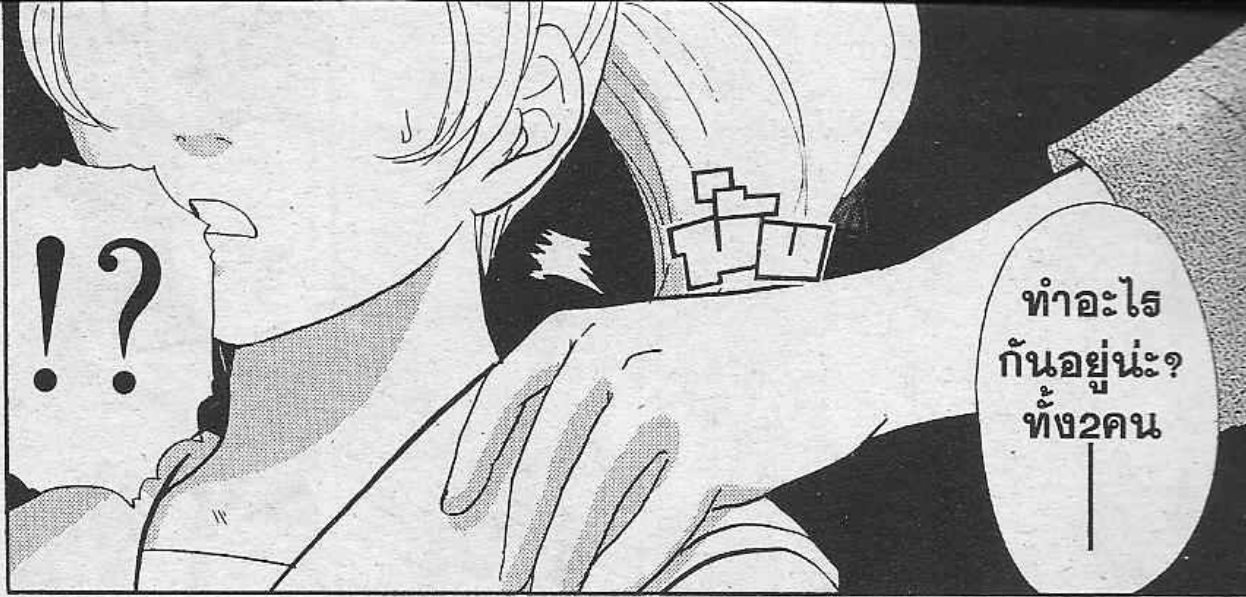

ไม่ผิดแน่
วันนี้
เวลานี้

อ...
ถ้าอย่างนั้น
อาจารย์มาคิ
เป็นสายลับของ
"ดาวมฤตยู"
.....

ว่าไง?
เจอไหม
?

.....!?
เมงจูจ้ง

ม..
ไม่
ค่ะ

ดูเหมือน
จะไม่มี
ค่ะ

งั้น
หรือ
.....

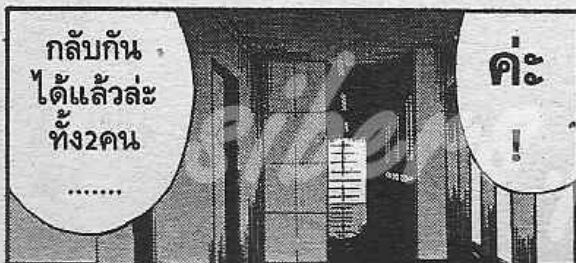
แต่ว่านะ
คุณมินามิ
คาซึมะคุง

ถึงอาจารย์เวร
จะไม่อยู่ที่โต๊ะ
แต่การเข้ามา
โดยไม่ขออนุญาต
แล้วยังเปิด
ลิ้นชักเองแบบนี้

นี่เป็น
เรื่องที่
ขโมยทำนะ
ไม่ใช่หนักสืบ
แล้ว
เข้าใจไหม?

ค...ค่ะ
ขอโทษ
ค่ะ....

กลับกัน
ได้แล้วละ
ทั้ง2คน
.....

ค่ะ
!

อูย..
เมงจู
เดี๋ยวสิ
.....

ไม่ต้อง
ดึงแรง
อย่างนั้น
ก็ได้!

ดูบ
ดูบ

ป...
เป็นอะไร
ไปนะ?
จู่ๆก็
ทำหน้าตา
แปลกๆ...

ฉัน
เพิ่งจะ
นึกขึ้นได้
นะสิ
.....!

เอ๊ะ
?

ความหมาย
อีก
ความหมายหนึ่ง
ของ
"HIS WATCH"
!!

"WATCH" นั้น
มีความหมายว่า
"ดูแล" หรือ "พยาบาล"
ใช่ไหมล่ะ?

ส่วน "HIS" นั้น
คิดว่าน่าจะหมายถึง
สายลับเป็นผู้ชาย
ปลอมตัวมา....

แต่ถ้า
"HIS"
หมายถึง
อาจารย์ตัน
ล่ะ...?

!?

"HIS
WATCH"
ก็จะ

มี
ความหมายว่า
"คนที่คอยดูแล
อาจารย์ตัน"
!?

da

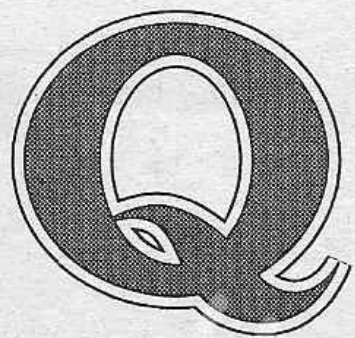
ถ้า
อย่างนั้น
ก็...

อาจารย์
คาตางิชิ

เป็น
สายลับ
ของ
“ดาวมฤตยู”
.....?

sibers.pdamobiz

โรงเรียน
นุกส์

WARNING

โรงเรียน นุกสืบ Q

Story / Seimaru Amagi

Illust / Fumiya Satoh

แปล / ปัญชลี

แต่งภาพ / โฟกัสไลน์

อักษร / แม็กกรูป

บรรณาธิการบริหาร สมหมาย สระแก้ว

หัวหน้ากองบรรณาธิการ พิฐูร ตีรพัฒน์พันธุ์

บรรณาธิการผู้ช่วย ยุริ, รงค์, นุช, นน, สิริเยม

หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม ศักดิ์ศิลป์ พุมมาพันธ์

กองบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ ชิริอุสทิม ศักดิ์ศิลป์ พุมมาพันธ์ (หัวหน้า),

โฟกัสไลน์ทิม สุธนัท ทศนา (หัวหน้า), แอปบีเนลทิม บุญถึง เสียงใส (หัวหน้า)

น้ำสังข์, ณัฐกานต์, นกเล็ก, ศิริวรรณ, ไชยเนตร, ชัยพฤกษ์, วิชุดา, วาสนา, เกษม,

ไชยา, สมบัติ, วิศรุต, พัชรี, สันติ, ชาญณรงค์, พงษ์ชัย, สมประสิทธิ์, ประโชติ,

สุภารา, นิวัฒน์ชระ, ชินวัฒน์, ธนพงษ์, รัตนาพร, เอกนรี, จิระศักดิ์(เป็ก)

ฝ่ายอักษร อิศระ, รัตน์, แต้ม, แม็กกรูป

อาร์ตเวอร์ค เอี่ยม, ฟารุก, ประสิทธิ์, ลิน, อ้วน

ฝ่ายสมาชิก วรวรรณ วรวิทยานนท์

เรียงพิมพ์ แม็กกรูป

ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นายรุจเวส พรพิบูลย์

พิมพ์ที่ ห.ส.น. วิบูลย์กิจการพิมพ์ เลขที่ 22

ซอยาชิธรรมสาธิต 36 ถนนสุขุมวิท 101/1 พระโขนง กรุงเทพฯ 10260

โทร. 0-2746-2477

คำชี้แจง หนังสือฉบับนี้จัดทำขึ้นจาก ต้นฉบับภาษาญี่ปุ่น ซึ่งใช้วิธีอ่านจากขวาไปซ้าย แต่ตามธรรมเนียมไทย ใช้วิธีอ่านจากซ้ายไปขวาจึงมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้เหมาะสม หากมีข้อบกพร่องประการใด ที่ทีมงานต้องขอกภัยมา ณ ที่นี้ด้วย บอกล่าว ตัวละครและเรื่องที่ปรากฏในหนังสือฉบับนี้ เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเพื่อความบันเทิง ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์ที่มีอยู่จริง
หมายเหตุ หนังสือฉบับนี้ได้รับลิขสิทธิ์การจัดทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย หากพบเห็นผู้ละเมิด ไม่ว่าจะเป็นการลอกเลียนตัวการ์ตูนหรือนำส่วนหนึ่งส่วนใดไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจะถูกดำเนินคดีตามที่กฎหมายบัญญัติไว้สูงสุด
สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

TANTEI GAKUEN Q

(17)

1st edition : September 30, 2005

2nd edition : August 1, 2007

TANTEI GAKUEN Q

© 2004 Fumiya Satoh & Seimaru Amagi

All rights reserved.

First published in Japan in 2004 by Kodansha Ltd. Tokyo.

Publication rights for this Thai edition arranged

through Kodansha Ltd., Tokyo.

โรงเรียนนักสืบ Q

© 2547 ฟุมิยะ ซาโต้ , เซย์มารุ อามาจิ

ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้อง

พิมพ์ครั้งแรกภาคภาษาญี่ปุ่น เมื่อปี 2547

โดยบริษัท โคดันฉะ เมืองโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

จัดเตรียมภาคภาษาไทย โดย วิบูลย์กิจ พับลิชซิง กรุป

ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก บริษัท โคดันฉะ